

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

رامان له قهرنان

نور الدين اريار عوسمان محمد ومحمد رشيد

منشأة إقرأ الثقافة

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

بۆ دايمزاندن چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربي , فارسي)

رامان لە قورئان

چەند بنەمايەك بۆ تیگەشتن

ئەندازيار عوسمان

(٢٠٠٣ز-١٤٢٤ك)

به ناوی خوی به خشنده میهره بان

رامان و چند وو شهیهك

سوپاس وستایشی بی پایان بو خوی پهروه دگاری جیهان و دروودو سه لامیش
له سهر گیانی سهر داری پیغه مبه ران و یارو یاوهر و شوین که وتوان..

وهك مه حوی ده لیت :

که هه لگیر سا له نووری باده شه معی حوسنی جانانه

نه چیته سهر ته ریشه ی هه زه تی په روانه دل چبکا

واته : کاتی به هو ی نووری پاکی خوشه ویستی راستی یه وه ، دل رووناك بو وه وه

و بهر خوردار بو له خوشی یه بی سنووره ، نیتر بیجگه له ریگای په روانه که

خوسو وتاندنه له پیناوی خوشه ویستدا ، چ ریگایهك هه یه که له وه باشترو

مه زتر بیت ؟؟

به نووری باده که شفی زولمه تی ته قوا نه کهم چی بکه م

به شه معیکی و هها چاری شه ویکی وانه کهم چی بکه م

واته : نه گهر به هو ی یارمه تی نووری یه زندانه وه ریگای تاریك و نووتهك

به خوا په رستی رووناك نه که مه وه و ، بهو رووناكی و تیشكه چاری شه ویکی

واتاریك نه کهم و خوم نه گه یه نمه خوشه ویستی راستی ، نه بی بیجگه له مه چی

هه بی ، که وا بتوانی چاره سهرم بو بکات ؟؟

جا نه گهر له دنیا ی نه ده بیاته وه بگوا زینه وه بو زه مینی واقعی نه مپرومان و

وردبینه وه ، بو مان دهر ده که ویت که پونی نه و چرا و رو حی نه و مه شخه له له

قورئانه وه نه بیت سهر چا وه ناگری ..

بۆيە پىيوستمان بە ھونەرىك ھەيە بۇ تىپرامان ، بە رېبەرىك ھەيە بۇ تىفكرين لە گەۋھەرى ئايەتەكان و مەوداۋ ماناى سوورەتەكان و ياساۋ رېساي پىكەۋە گرى بەستى تەۋاۋى موفردەۋ بابەتەكانى قورئانى پىروژ..

قورئان ۋەك مەۋسوعەيەكى بەر فراوان ليۋان ليۋە لە رەھەندى ميژۋويى و كۆمەلايەتى و دەروونى و زانستى ، جا دارشتنى ئەم رەھەندانە بە فورمە لە كردنىكى ئەدەبى و تېھەلكىشى چەندان بوارى زانستى و سەرەداۋى مەعريفى ۋاى كردۋوۋە كە ئاسان نەبىت بەبى رېبەر بتوانى پەي بە نەيىنەكانى بەریت ..

ليۋرەۋە گرنگى ئەم بابەتەمان بۆدەردەكەۋيىت كە لەگەل پەراۋەكانى پىشتىريدا رەنج و ماندوۋبوونى دەيان سألن و ، نزاكارن لە بارەگاي پەرۋەردگار كەلىنىك پىرىكەنەۋە لە كتيبخانەى كوردى دا ..

ئىمەش لەگەل ئەۋەدا كە داۋاى قىبۇل بوون و سەرفرازى دنياۋ قىامەت دەكەين بۇ نووسەر ، ھىۋاخۋازين كە پسپۇراني بوارى قورئان زياتر لابكەنەۋە بەلاى دىراساتى قورئانيداۋ چىيان پىدەكرىت بىخەنە بەردەم قورئان دۆستان و ، خواش پاداشتى چاكەكاران زايە ناكات ..

عادل شاسۋارى

۲۰۰۳/۵/۱۸

پیشہ کی

سو پاس و ستایشی بی پایان بُو خَوای پہرہ ردگاری جیہان و دروودو سہ لامیش
لہ سہر گیانی سہرداری پیغہ مہبران و یارو یاور و شوین کہوتوان ..

خَوای گہورہ قورئانی پیروزی ناردو وہ تاوہ کو لہ نایہ تہ کانی وردبینہ وہو
بہ چاکی شازہ زای بین و پیرہوی بکہین ، ہر وہ کہ دہ فرمویٹ (کِتَابُ اَنْزَلْنَاهُ
إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ) (ص: ۲۹) واتہ : ئہم قورئانہ
پہراویکی پیروژہ دامانبہ زاندوہ بُولای تو ، بُو ئہوی لہ نایہ تہ کانی وردبنہ وہو
خاوہن بیرو ہوشہ کانیش پندو ئاموژگاری لیوہر گرن .

ئہم نایہ تہ لہ مہ ککہ ہاتہ خوارہ وہ و ، پاش ماوہ یہ کہ
لہ سورہ تی (المؤمنون) داہر لہ مہ ککہ جاریکی تر جہ ختی کردہ وہ لہ سہر وورد
بونہ وہ لہ قورئان و فرموی : (أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمْ
الْأَوَّلِينَ ، أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُكْرُونَ ، أَمْ يَقُولُونَ بِهِ حِيَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ
بِالْحَقِّ وَكَثُرَ لَهُمُ الْخَبَرُ لِحَقِّ كَارِهُونَ) (المؤمنون: ۷۰) واتہ : نایا وورد بونہ تہ وہ لہم
گوفتارہ ﴿ کہ ئہم شیوازہ ش (أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ) سہر زہ نشتی تیایہ بویان کہ
ہق و پاس تی یان پیشیل کردوہ و پشتگوی یان خستوہ .. ﴾ پہنگہ ئہم پشت
گوی خستہ شیان لہ بہر ئہ وہ بی کہ ئہم بہرنامہ ی کہ بُو ئہ مان ہاتوہ شتی و بُو
باوک و باپیرانیان نہ نیردراوہ ، (دیارہ ئہ مانیش کوپرانہ دوا ی باو و باپیرانیان
دہ کہون) .. یان لہ بہر ئہ وہیہ کہ پیغہ مہرہ کہ یان نہ ناسیوہ و ئہ وہ بو تہ ہوی
ئہوی کہ بہرا بہ پیہامہ کہی نہ کہن ، یاخو د (بی شہرمانہ) دہ لیین : شیتی
سہری لی داوہ ، نہ خیر وانی یہ ، بہ لکوپاستی و ہقی بُو ہیناون ، بہ لام زور بہ یان
پقیان لہ پاس تی یہ و پی ی سہ غلہ تن ..

له مه دینه ش قورئان جاریکی دیکه جهختی کرده وه سهر وردبونه وه له باسی
 دوو پوه کانداهرمووی (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ
 لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء: ۸۲)

واته: نه وه بوق سهرنجی قورئان نادهن ولی وردنابنه وه؟ خو نه گهر له لایه
 که سیکی تره وه بوايه جگه له خوا بیگومان جیاوازی و دژایه تییه کی زوریان
 تیا ده دوزیه وه.

له سوره تی (محمد) یش دا جاریکی دیکه له مه دینه هه مان سهرزندشتی دوو
 پوه کانی کرد وهرمووی (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا)
 (محمد: ۲۴) واته/ نه وه بوچی وردنابنه وه له قورئان؟ ناخو دله کانیان قفل دراوه
 ؟ ناشکرایه مروئی برودار له قورئان بیزار نابو، له زور خویندنه وه دوو باره
 کردنه وهی دا ههرگیز عه جایباته کانی دواپی نایهت.. بویه تا پوژی قیامت
 دهرگا والایه بو ههرکه سی بیهوی له قورئان رد بیته ره.. خوی گهردهش
 به فزلی خوی نه نرسینه بکاته هوکاریک بو چاکتر وردبونه وه و تیگه یشتنی
 زیاتر له قورئان وسودی موسلمانان..

ئیستاش هرموون ئیوه و بنه ماکانی وردبونه وه له قورئان:

یه که م/ هه موو وشه یه که له قورئاندا جینی خوی گرتووه :

نه گهر باش ردینه وه، ده بنین په یوه ندی هیه له نیوان وشه کانی نایه تیکی
 سوورده تیگدا و ههریه که یان بهوردی و به حیکمهت دانراوه.. بو نمونه:
یه که م: هه وشه یه کی قورئانی پیروز وهک دهنکه مرواری یه، که به ته نه
 بوخوی جوانه، کاتیک له پارچه یه که ئالتونیش دا دانه نری، هه جوانه، کاتیک
 ملوانکه یه کیشی لی دروست ده کری هه نایابه و ده گونجی له گهل دهنکه کانی
 ترده... هیچ پیتی که یا وشه یه که یان سهرو بوړیک له قورئاندا زیاده نییه و به بی

هووده نه هاتوو ودهستی په روږدگار نه خشانديويي، ئهوي تي بگات
سهری دسورمې له گه وړه یی وناوזהیی ئهم قورئانه ..

قورئان د فهرمويټ (خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ
وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى أَلَا هُوَ
الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ) (الزمر: ٥)

واته/ خواوهند ئاسمانه كان وزهوي له سهر بنچينه ی هه ق وړاستی دروست
کردوو، به شيووی که وانه یی شهو به سهر پوژدا دهينيت و به هه مان شيووش
پوژيش به سهر شهو دا دينيت، خوړومانگيشی پام کردوو و پای هيټاون
(له فهرمانی دهرناچن و له خزمه تی ئاده ميزاد دان)، هه ریه که له وانه له چهرخ
و خولدان تا کاتيکی دیاری کړاو، ئاگادارین هه ر خوايه زوړ به ددهسه لاتو
ليخوش بووه له م نایه ته دا هه موو ووشه کان په یوهندیان به یه که وه هه یو،
دیاردی پوژووشه ویش په یوهندی یان هه یه به پام کردنی زهوی و خوړ و مانگه وه و
هه روه ها په یوهندیشیان هه یه به خولاندنه وه و جولانی زهوی و مانگ و خوړه وه
که هه ریه که یان له خولگه ی تایبه تی خوی دا بوماو هیه کی دیاری کړاو به رده و ام
دهبی و هه ریه که یان نه جه لی خوی هه یه ..

دووهم/ قورئان باسی سهختی سزای دوزخ دهکات وده فهرمويټ: (وَلَنُيَسِّئُهُمْ
نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لِيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ) (الانبياء: ٤٦)

ليړده قورئان بوډه رختنی سهختی وگرانی سزای دوزخ باسی کاریگه ری
که مترین سزا دهکات، تاپيمان بسه لميټی نه گهر به که مترین سزا ئاوا هاواریان
لی هه ستی و به رگه ی نه گرن ئه ی ده بیټ هه موو سزاکه چوټ بیټ ؟؟.

له م نایه ته دا چهند ووشه یه که به کار هاتوو که هه مووی کار له سهر که م
کردنه وه ده که ن، (لَئِنْ) واته: نه گهر، بو (تشکیک) هو که می
ده گه یه نيټ، (مس) به ریان بکه وی، وشه ی (أصاب) ی به کار نه هيټاوه که مانای

تووش بوون و بهرکه وتنی زور و به هیزه ، (نَقَحَة) بۆنیککی کهم....
 ههروه ها (تنوین التنکیر) ی ههیه که بۆ مه بهستی کهم کردنه وه به کار هاتوو ه....
 (من عذاب) به شیک له سزا نه که هه موو سزا که ! وشه ی (النکال ، العقاب)
 به کار نه هاتوو که سزای گه وره ترن ، (ربک) پهروه دگارت ، له جیات ی
 وشه ی (القهار ، الجبار ، المنتقم) به کار هاتوو ه.... (لَيَقُولَنَّ) (تاکید) ی تیا به به (لام) و
 به (نونی تاکید) ، که به د لنیایی زوره وه ها واریان لی هه لده ستی...

جامانای ئایه ته که بهم جوړه ی لیدیت: سویند به خوا نه گهر که می که له
 ها لوی یان (بۆنی) سزای پهروه دگارت بی به سهریانا ، نه وه خوانه ناسان به کول
 ده لین : هاوارو ئاهو ناله بۆ ئیمه ، به پراستی ئیمه سته مکار بوین... بهم شیوه یه
 ده بینین که هه موو یه کی له وشه کان له خزمه تی مانای ئایه ته که دان که نا کر ی
 بگۆر د رین بۆ وشه ی تر.. ههروه ها ئاشکرا شه که ئهم ئایه ته په یوه ندی ههیه به
 ئایه ته کانی پیش خو ی و دوای خو یه وه و به جوانی جی ی خو ی کرد و ته وه و
 بۆ لی خو ی بینوه له سوره تی (الانبیاء) دا...

سییه م: قورئان باسی میوه ی دنیا ده کات که بۆ خواردن و گه لیک شتی تر
 به کار دیت ، وه که وشک کردنه وه و کردن به دوشاو و فروشتن و .. هتد ، بۆیه که
 باسی ده کات ده فهرمویت (و منها تاكلون) ، به لام بۆ میوه ی به هه شت که ته نها
 بۆ خواردنه ده فهرمویت (منها تاكلون) :

(فانشانا لکم به جنات من نخيل واعناب ، لکم فیها فواکه کثیره و منها
 تاكلون) (المؤمنون ۱۹/) ، ئهمه له دنیا دا ، له به هه شتی شا (وتلك الجنة اوردتموها
 بما كنتم تعملون لکم فیها فاکه کثیره منها تاكلون) الزخرف ۷۳
 که واته پیتی (و) به مه به ست دانرا وه و مانایه کی تر ئه دات به دهسته وه ..

بڼه‌مای دووهم / دووباره‌بوونه‌و‌دی نایه‌ت له‌سهر مه‌سه‌له‌یه‌ك بۆ جه‌خت
كردنه‌ سهر نه‌و مه‌سه‌له‌یه‌یه‌و له‌هه‌مان كاتدا یه‌كتری ته‌واو ده‌كهن

ئه‌وه‌ی كه‌سه‌یری قورئان ده‌كات چه‌ند ئایه‌تێك ده‌بینی له‌سهر مه‌سه‌له‌یه‌ك
دووباره‌بوته‌وه‌ په‌نگه‌ وابزانێ هه‌روا بێ‌مه‌به‌ست دووباره‌بوته‌وه‌، یان وابزانێ
ته‌نها بۆ جه‌خت كردنه‌ سهر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ چه‌ند جار باسكراوه‌، كه‌ له‌راستی‌دا
ئه‌گه‌ر ورد ببینه‌وه‌ ده‌بینین دووباره‌بوونه‌و‌دی هه‌ر ئایه‌تێك، بۆ جه‌خت كردنه‌
له‌لایه‌ك و له‌لایه‌كی تریشه‌وه‌ ته‌واو كردنی لایه‌نه‌كانی باسه‌كه‌یه‌، تا هه‌رچی‌یه‌ك
په‌یوه‌ندی به‌و باس و مه‌سه‌له‌یه‌وه‌ هه‌یه‌ هه‌قی خۆی بدریتی و بپروا‌دار به‌رچاو
پوون بیت... (ته‌نانه‌ت چیرۆکی هه‌ر گه‌لێك كه‌ له‌ قورئان‌دا باسكراوه‌و له‌چه‌ند
سووره‌تێكدا دووباره‌بوته‌وه‌، هه‌ر جاره‌و چه‌ند شتی‌کی نوی‌ی ئی‌باس ده‌كات
كه‌ بۆ ئه‌وشوینه‌ پێویسته‌)...

نموونه‌ی یه‌كه‌م / له‌قورئاندا له‌دوو جی‌گا‌دا باسی نه‌كوشتن و زینده‌ به‌چال
نه‌كردنی منال‌ هاتوو، ئه‌گه‌ر ئی‌ی وردبینه‌وه‌ یه‌كه‌میان، جله‌وگیری ده‌كات له‌
كوشتنی منال‌ ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی‌ت كه‌ ئه‌و كه‌سه‌ بترسی‌ت له‌ داها‌توو‌دا هه‌ژار
بكه‌وێت و نه‌توانی به‌خیوی بكات، واته‌ ئی‌ستا‌حالی باشه‌و له‌داها‌توو‌ ده‌ترسی،
دووهمیش باسی‌ حاله‌تێك ده‌كات كه‌ كه‌سی‌ك ئی‌ستا هه‌ژاره‌و به‌بیانوی ئه‌وه‌ی
كه‌ ناتوانی ئی‌ستا به‌خیوی بكات ، مناله‌كه‌ی خۆی ده‌كوژی‌ت... دیاره‌ ئه‌مه‌
دوو‌حاله‌تی جیاوازن و قورئان چاره‌سه‌ری هه‌ردوو‌حاله‌ته‌كه‌ ده‌كات و یه‌كتری
ته‌واو ده‌كهن..

ئایه‌تی‌یه‌كه‌م / (ولا تقاتلوا اولادكم خشيةً إِملاق، نحن نرزقهم وإياكم، إِنْ قَتَلْتُمْ
كَانَ خَطَا كَبِيرًا) الإسراء ۳۱ واته‌/ مناله‌كانتان مه‌كوژن له‌ ترسی‌هه‌ژار

بوون (له داهاتوو)، چونكه ئيمه بزق وپوژى ئهوان وئيوهش ددهين، بهراستی
كوشتن وزينده بهچالکردنيان ههلهيهكى گهوره بووه.

ئايهتي دووهم/ (ولا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ، نحن نرزقكم وإياهم) ۱۵۱ الانعام
واته/ منالهكانتان مهكوژن وزينده بهچاليان مهكن له بهرئوهي ههژارن، چونكه
ئيمه پوژى ئيوه وئوانيش ددهين... له ئايهتي يهكه مدها دوترسن منالهكه ببيته
مايهي ههژاريان له داهاتودا وشهي (نرزقهم) ي پيش خستوو، واته بزقيان
له گهل خويانهو، له دووهم دا كه خويان ههژارن و دوترسن به منالهكه زياتر
ههژارين، وشهي (نرزقكم) پيش دهخات واته بزق وپوژى ددهين به ئيوه
به ئهوانيش...

نموونهي دووهم/ له مهسهلهي شوينكه وتن و لاسايي كردنهوي كويرانهي
باوباپيراندا، دوو ئايهت ههيه، يهكه ميان له مهكهو دوو ميان له مهدينه هاتوته
خواري و، له يهكه مياندا دهفرموي (أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ
بَغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ، وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ)
(لقمان: ۲۱-۲۲) واته/ ئايا سه رنجتان نه داوه كه بهراستی هه رچي له ئاسمانه كان
و زهويدا ههيه هه ره مووي خوا بو خزمهتي ئيوهي دروست كردووه و بو ي رام
كردوون، هه روها به فراواني ناز نيعمهتي ئاشكراو په نهاني به سهردا پزاندون،
له گهل ئه وه شدا هه نديك له خهلكي موحاده لهو دمه دمه ي نابهجي دربارهي
خواو بهرنامه كهي دهكن، بي هيچ به لگهيهكي زانستي و پيئيماييهكي
پيغهمبران و پهراويكي بوون كه رهوي خويي... كاتيكيش پييان بو ترينت
شويئي ئه و بهرنامهيه بكهون كه خوا ناردوويهتي، ئه و دهليين: نه خير شويين
ئه و ناكهوين، بهلكو هه ره شويني ئه و شتانه دهكهوين كه باوباپيران

وماؤستايانمان په پړه و بيان ليكړدوه، ئايا ئه گهر شه يتانيش بانگي كردبن بؤ
سزاي داگيرساوي دوزخ، هره پړه وي دهكهن؟!

له نايه تي دوه دميش دا ده فرموي (وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانَ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ)
(البقرة: ١٧٠) واته/ ئه گهر بهو خه لکه نادانه بوتريت: شويني ئه و بهرنامه يه
بكه ون كه له لايه ن خواوه پړوانه كراوه، ده لين: نه خير، هره شويني ئه و
دهكه وين كه باووبايرانمان پيوه ي نالوده بوون وله سهر ي راهاتوون، ئايا ئه گهر
باووبايرانيشيان تي نه گه يشتوو هيچ نه زان بن و هيدايت ورنه گرن،
هر دوايان دهكه ون؟؟!... له جاري يه كه مدا هي رشي تيانيه بؤ سر باوك
وبايريان چونكه له مه ككه ئه و زياتر قورس دهكه و ته وه له سهر يان وله سهر
باووبايريان لاريان نه بوو خو به كوشت دان، به لام له مه دينه شه پ هه لگيرسابوو
، جائيتر هي رش دهكاته سهر باووبايرانيان كه عه قلتيان نه بووه و هيدايتيان
ورنه گرتوو و هه ردو نايه ته كه ش يه كتر ي ته واو دهكهن وجهخت دهكه نه سهر
ئوه ي كه چاولي كهر ي كويرانه كاري كي نه شياوو خراپه و ناگونجي كه سي بيكات
كه خوا نيعمه تي عه قل ويرو هوشي داوه تي.....

نمونه ي سي يه م/قورئان له ده شوين دا باسي داواي كافر دهكان دهكات كه
فرسه شيكي تريان بدرتي وبگرينه وه دنيا تاجا كه بكن، جا هر يه كه يان
ته واو كهر ي ئه واني تره وماناو مه به ستيك پيشان ديدات كه جياوازه له واني تر:
يه كه م/له سهر مه رگدا كافر دهكان ده لين: (حتى اذا جاء احدهم الموت قال رب
ارجعون لعلی اعمل صالحا فيما تركت كلا انها كلمة هو قائلها ومن ورائهم
برزخ الى يوم يبعثون) المؤمنون ١٠٠ واته/ئوكاته ي مردن دي ت ويه خه
به يه كيكيان دهگريت ده ليت: په روه رداگر بمگير هره وه بؤ دنيا به لكو چا كه بكه م
وئو هه لانه ي له ده ستم چووه له مه ودوا له ده ستي نه دم، پي ي

دەوتریت: نەخیرئەوہ قسەیکە ئەو بۆخۆی دەیلێت ، بەلکودەبێت لە جیہانی بەرزەخدا لەنیوان مردن وزیندوو بونەوہ داچاوہ پێ بێت ..

دووھەم/ دواى زیندوو بونەوہ و حەشر، کافران بەکۆمەل بەزەلیلی و داماوای و سەرشۆپی دەلێن : پەرورەدگارا بینیمان ، بیستمان ، بمانگێرەوہ تاجاکە بکەین ئێمە بەپاستی ئیستادلنیاين (ولو ترى اذ المجرمون ناكسوا رؤوسهم عند ربهم ، ربنا ابصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون) السجده/ ١٢

سێیەم / کاتێ سزاكە دەبینن لە دلی خۆیاندا دەلێن: ئاخۆ پێگا چارەمان هەبێ و بگەرێینەوہ بۆ دنیا (وترى الظالمين لما راوا العذاب يقولون هل الى مرد من سبيل ، و تراهم يُعرضون عليها خاشعين من الذل ينظرون من طرف خفي وقال الذين امنوا ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيامة الا ان الظالمين في عذاب مقيم) شوری/ ٤٥ ..

واتە/ سەرەنجام تاوانباران دەبینیت دەبرێنە سەر دۆزەخ ، هەموو پەست و زەلیل و لارەمل و خەجالەتن ، لە شەرمەزاری و ترسدا لەژێرەوہ بەتیلەى چاو دەپوانن بۆ ئاگرەكە ، ئا لەو کاتە ناھەموارو ناخۆشەدا ئەوانەى باوەریان هیناوە دەلێن: بەپاستی خەسارەتمەندو زەرەرمەندان ئەمڕۆ ئەوانەن كە خۆیان و كەس و كارو مال و مندالیان لە دەستداوە لە قیامەتدا، (واتە: ئەگەر كەس و کاریان لەبەهەشت بێ بەمان چى؟! وە ئەگەر لە دۆزەخیشدا بن ئەوا كەس فریای كەس ناكەوێ، كەواتە كەس و کاریان لە دەستدا) بەپاستی ستەمكاران لە ئازاروئەشكەنجەى بەردەوامدان ..

چوارەم/ ئنجا کافران دەگەرێن بەدواى تەككارو شەفاعەتكارێكدا بەلکو لیخۆش بوون یان گەرپانەوہیان بۆ مسۆگەر بکات (هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسَوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفْعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ

عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ) (الأعراف: ٥٣) واته/ ئایابی باوه پان چاوه پئی چی ده کهن جگه له پینشها تن و پروودانی هه پره شه قورئانی یه کان؟ جا ئه و پوژده ی که هه پره شه و به ئینه کان دینه دی، ئه وانه ی پینشتر فه راموشیان کردبوو ده لئین: به راستی پیغه مبه رانی په روه ردگار مان هه قیقته وراستی یان هیئابوو، ئه ری ئه وه که سیک نی یه تکامان بو بکات؟ به لکو خوا بمانه خشیت یا خود بگه پیننه وه بو دنیا و کارو کرده وه ی چاک بکه ین، نه که ئه وه ی که ئه وسا ده مانکرد، به راستی ئه وانه خو یان دو پاندو هه رچیان هه لبه ستبوو و باوه پریان پی ی هه بوو، لئیان ون بوو...

پینجه م/ ئنجا که ده چنه لای ئاگره که وه و سه ره نجامیان ده بینن وه وه له کانیان بو گه پانه وه سوودی ناییت، داوانا کهن، به لکو خوژگه به گه پانه وه ده خوانان! (وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ آيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا لُهُمْ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ) (الأنعام: ٢٧-٢٨) واته/ ئه گه ر ئه وانه ببینی له قیامه تدا له سه ره لیواری دۆزه خ پاوه ستینراون و ده لئین: خوژگه جاریکی تر بیانگیراینا یه ته وه بو دنیا، ئه وسا هه رگیز نیشانه و به لگه و ئایه ته کانی خوامان به درو نه ده زانی وله به روا داران ده بوین، نه خیر راست ناکه ن به روا ناهینن، بیگومان ئه وه ئاواتیکی ئه سته مه، هه موو ئه و کارو کرده وه پیلانانه ی که پینشتر ده یانشاردوه، ئیستا وانا شکرا بووه بو یان، خو ئه گه ر بگێردرینه وه بو دنیا، ده ست ده که نه وه به و کارو کرده وانه ی که جاران ده یانکرد، به راستی ئه وانه درۆزنن.

شه شه م/ پاش ئه وه ی ده چنه دۆزه خه وه و سزا ده چیژن و ده زانن خوی گه وه و ده عدی خوی برده سه رو سزای دان، ئینجا داوا ده که نه وه، به لکو پی یان بدری بگه پیننه وه دونیا و ده لئین (وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي

جَهَنَّمَ خَالِدُونَ، تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ : أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ، قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ، رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ، قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُنِي (المؤمنون: ١٠٨)

واته/ئهو كه سه‌ی تهرانزوی چاکه کانی سووک بیټ، ئه‌وانه ئهو كه سانه‌ن خوږیان له ده‌ست داوه و خوږیان خه‌سارو پيسوا کړدوه، ده‌بیټ هه‌ر له‌ناو دوزخ‌خدا ژبانی نه‌پراوه ببه‌نه سهر، بلیسه‌ی ټاگر دهم و چاویان د دبرژینیټ، هه‌موریان دهم و چاویان ده‌شیویټ، (ئه‌وسا خواوه‌ند پرسیاریان ل‌ده‌کات) ټایا کاتس خوی ټایه‌ته‌کانی من به‌سه‌رتاندا نه‌ده‌خویندرایه‌ره، که‌چی ئیره‌ پرواتان پی‌نه‌بو و به‌دروټان ده‌زانی؟ سه‌ره‌نجام به‌که‌ساسی‌یه‌ره ده‌لین: په‌ره‌ردگارا نه‌گبه‌تی و نه‌هامه‌تی شانی گرتین و زال بوو به‌ سه‌رماندا، ئیمه‌ که‌سانیکس گومرا بروین، په‌ره‌ردگارا له‌ ناو ټاگری دوزخ و سزاکه‌ی دهرمان به‌ینه‌ ئه‌گه‌ر جباریکس تر گه‌راینه‌وه بو گومرایس ئه‌وه ئیتر دیاره ئیمه‌ که‌سانیکس سته‌مکاریز، خرای گه‌وره له‌وه‌لامیان دا ده‌فه‌رمویټ: بی‌ده‌نگ بن وده‌متان داخه‌ن، قسه‌شم له‌گه‌ل مه‌که‌ن

هه‌وه‌مه‌/م/ ئنجا که له‌وه‌ش بی‌هیوا ده‌بن، واده‌زانن به‌هاوارهاوار دهن‌گه‌ ده‌نگ په‌حمیان پیده‌کری و سزایان سووک ده‌کری و ده‌گیردینه‌ره بو دنیا، دیاره ئه‌مه‌ش هه‌ر سوودی نابیت (وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ، وَهُمْ يَنْظُرُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلْ أَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّصِيرٍ) (فاطر: ٣٧) واته/ئه‌وانه‌ی کافرو بی‌پروابوون، دوزخ بو‌یان ناماده‌یه، بریاری له‌ناو‌چوونیان نادریت، تابمرن و پرزگاریان بیټ! ته‌نانه‌ت به‌شیك له‌سزاکه‌ش له‌سه‌ریان که‌م ناکریته‌وه، ئا به‌وشیویه‌هه‌موو کافرو بی‌باوه‌ره سه‌ره‌خته‌کان سزا ده‌درین

وتۆلەيان لى دەستىنىن . ئەوانە گرىپو زارى وھاوارو قىژىۋ نالەيان لەناو دۆزەخدا لى بەرز دەپىتەۋە بەكە ساسىيەۋە دەلىن: پەرۋەردگارا دەرمان بەيىنەۋ پىزگارمان بىكە لەم حالە، مەرج بىت كارو كىردەۋەى چاك ئەنجام بەدىن، نەك ئەۋەى كەجاران دەمانكىرد، لە ۋەلامىاندا خواۋەند دەفەرمىۋىت : ئايائەۋەندە تەمەنمان پىئەبەخشىن، ئەۋەى بىيەۋىت بىرى بىكاتەۋە تىايدا بىرىكاتەۋە؟! بىداركەرەۋەشتان بۇ ھات، (ديارە ھەموو خەجالەت وسەر شوپ دىۋەن وقسەيان نامىنىت) بۇيە پىيان دەۋترىت: كەۋاتە دەبجىژن سزاي سەختى دۆزەخ، چونكە ستەمكاران ھىچ پىشتىۋانىكىيان نىيە ...

ھەشتەم/ سزاۋنازارى دۆزەخ كافران بىزار دەكات ۋەيچ چارەيان نامىنى تەنھا ئەۋە نەبىت كە داۋا دەكەن تاقە پۇژىك بەشىك لە سزاكەيان لەسەر سووك بىرىت، ديارە بۇ ئەمەش ۋەلامىان نادىتەۋە: (وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ، قَالُوا أَلَمْ تَكُنَّا تُسَلِّمُ يَالَابِئَاتٍ قَالَوا بَلَى قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ) (غافر: ۴۹) واتە/ئەۋانەى كە لەناو ئاگرى دۆزەخدا بەفرىشتەكانى كارگىپرى دۆزەخ دەلىن: داۋا لە پەرۋەردگارتان بىكەن، تەنھا پۇژىك بەشىك لەسزاۋنازارمان كەم بىكاتەۋە.. ئەۋانىش لە ۋەلامىان دا دەلىن: باشە مەگەر پىغەمبەرەكانتەن بە بەلگەۋ نىشانەى پوۋن وئاشكراۋە ، پەۋانە نەكرابوۋن بۇتان؟ ھەموۋان دەلىن : بەلى، راستە، ئىنجا فرىشتەكان دەلىن: دەى كەۋابوۋ ھەر داۋابىكەن وپىارپىنەۋە، بىگومان داخۋازى وپارپانەۋەى كافران بەھىچ ناچىت ، تازە ھىچ نىرخىكى نىيەۋگىرا نايىت...

نۆيەم/ كاتى بى ھىۋا دىۋەن لە دەرچوۋن لە دۆزەخ ۋەكەم كىردنەۋەى سزاكەى ، ئىنجا داۋادەكەن لە كارگىپرانى دۆزەخ ، كە داۋا بىكەن لەخۋا كە بەيەكجارى لەناۋيان بەرىت: (إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ، لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

مُتْلِسُونَ، وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ، وَتَادُوا يَا مَالِكُ لِيَقْضَ عَلَيْكَ رِبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَأْكُونُونَ، لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (الزخرف: ٧٨) واته/ بهراستی تاوانباران لهناوئازارو سزای دۆزهخ دا بهه‌میشه‌یی ده‌مینه‌وه، ئازارو سزا له‌سه‌ریان کهم نا‌کریته‌وه، له‌کاتی‌کدا هه‌مووشیان تیا‌یدا نا‌ئومیدو بی‌هیوان.

جاوہ نہ بیٹ ئیمہ ستہ ممان لی کرد بن، بہ لکو ہر خویان ستہ مکار بوون،
دوڑہ خیہ کان ہاوار دکھن، ئہی مالیک (کہ فریش تہی
سرپرہ رشتیارہ): باپرہ رودگار تہ بمان کوژیت، دہا بمرین وکوٹای بہ
سہ غلہ تیہ مان بیٹ، لہوہ لامیاندا دہ لیٹ: بہ راستی ئہوہ جیتانہو تیایدا بو
ہہ میسہ دہ بیٹ بمیننہوہ، سویند بہ خوا بہ راستی ئیمہ پھیامی ہق
وہ راستیمان بو ئیوہ پوانہ کردوہ، کہ چی زور بہ تان حہزتان لہ حق وہ راستی
نہو لی بیزارن..

دهیسم / کافرهکان هه رکات سهیری کارو کردوهی به دیان دهکهن و دوزانن
 هه رچی و هعدو په یمان وقسهی پیغه مبهرا نه راست ، ئاوات دهخوازن
 که خۆزگه پاش زیندو کردنه وه ببوونیه ته وه به گل و تیا بچو نایه ته وه ، یان هه ر
 زیندوو نه کرانایه ته وه هه ر نه بوونایه ... جائه مه له دوا ی هه مووبی هیوا
 بوونه کانیا ن بیت ، یان له گه ل هه موو قوئاغیک که پیشتر با سمان کرد بیلین هه ر
 ده گونجی (یَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ ثَرِيًّا)
 (النبا : ٤٠) واته / قیامهت پوژیکه که ئاده میزاد سهیری کردوه کانی دهکات
 که پیشتر کردوونی ، خوانه ناس ده لیت : خۆزگه هه ر خاک بووما یه و ئاوا زیندوو
 نه کرامایه ته وه و گیرم نه خوار دایه ...

نمونه‌ی چواردهم/ وتمان په‌یوهندی هه‌یه له نیوان ئایه‌تی سوره‌تیک
وئایه‌تی سوره‌تی تردا که له سه‌ریه‌ک مه‌سه‌له هاتوون ، ئه‌وه‌تا له‌مه‌که‌که

فەرمانىك ھاتووہ بۇ ھەزرىت(ص)كە دوور بىكەوئىتەوہ لە كۆپو كۆمەلى ئەوانەى كە سووكايەتى ئەكەن بە ئايەتەكانى خوا ، پاشان لە مەدىنەش جەخت دەكاتەوسەر ئەم مەسەلەيە وئامازە دەكاتەوہ بۇ فەرمانەكەى كە لەمەككە ناردبوويە خواری....

خوای پەروردگار لە مەككە لە سورەتى(الانعام/٦٨)دا فەرمان ئەدات بە ھەزرىت(ص) و دەفەرموئىت (وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَعْتَذِرْ بَعْدَ الذَّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) (الأنعام: ٦٨)

واتە/كاتىك ئەوانەت بىنى كە سووكايەتى بە ئايەتەكانى ئىمە دەكەن، ئەوا پشتيان تىبكە و كۆپو كۆبونەوہيان بە جىبەئىلە ھەتا ئەو كاتەى دەچنە سەر باسىكى تر، كاتىكىش ئەگەر شەيتان لە بىرى بردیتەوہ كە دوور بىكەوئىتەوہ ئىيان، ھەر ئەوئەندەى بىرت كەوتەوہ لە گەل گەلى ستەمكاراندا دامەنیشە.. لەشارى مەدىنەش دووپووہكان بەپووكەش موسلمان بوون ولەدلىشەوہ دژى بەرنامەى خوا بوون ، بۆيە ھەر فرسەتەكان بۇ ھەلكەوتايە تانەو تەشەريان ئەدا لەموسلمانان وژەھرى خويان دەپشت.. بۆيە جارىكى تر لەباسى دووپووہكاندا جەو گىرى كرد لەدانىشتن لەكۆپو كۆمەلى ئەوانەى كە سووكايەتى بە بەرنامەى خوا دەكەن وئامازەشى بۇفەرمانە پىشتەرەكەى مەككەش كردو، فەرمووى (بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَلِيبْتَغُونَ عِذْلَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَعْبُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا) (النساء: ١٤٠)

واتە : ئەى پىڤەمبەر(ص)مژدە بەدووپووہكان بدە كە بەپاستى سزايەكى بە ئىشتيان بۇ ئامادە كراوہ ، ئەو دووپووہانى كە بىباوہپەكان دەكەنە پشتيان

ویاوه‌ری خوځیان له جیاتی برواداران ، ئایا ده‌یانه‌وێت ده‌سه‌لات و سه‌ربه‌رزیاڼ له‌لای ئه‌وان ده‌ست بکه‌وێت ؟ ئه‌وانه به هه‌له داچوون ، چونکه به‌پراستی ده‌سه‌لات و بالاده‌ستی و سه‌ربه‌رزى هه‌ر هه‌مووی بو‌ خوايه، به‌پراستی خواى گه‌وره له قورئاندا ئه‌م بېراره‌ی پېشتر ناردووه بو‌ سه‌رتان ،(مه‌به‌ست فرمانه‌که‌ی مه‌که‌یه) که هه‌رکاتێک له‌جێیه‌کدا گوێتان لێبوو کوفرو گالته به ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌کرا، ئه‌وه دامه‌نیشن له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا هه‌تا قسه‌و باسه‌که‌یان نه‌گۆڕن ، ئه‌گه‌ردانیشتن و گوێ نه‌ده‌نی ئه‌وه به‌پراستی ئیوه‌ش له‌وکاته‌دا وه‌ک ئه‌وان و حیسابی ئه‌وانتان بو‌ ده‌کری ، به‌پراستی خوا دوو‌پووه‌کان و بیباوه‌پان هه‌موویان له‌دۆزه‌خ دا کو‌ ده‌کاته‌وه .. ئه‌م ئایه‌تانه‌ی (النساء) لۆمه‌ی ئه‌وانه ده‌کات که به گوێی فرمانه‌که‌ی پېشویان نه‌کردووه که هه‌رزوو له‌مه‌که‌هه‌تۆته خواره‌وه‌و پاشان زیاتر پوونی ده‌کاته‌وه که نابێ دۆستایه‌تی بکری له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی که دژایه‌تی ئیسلام ده‌که‌ن و گالته‌ی پنده‌که‌ن، ئینجا ئه‌وانه‌ش که‌وا ده‌که‌ن و گوێ ناده‌نی به‌دوو‌پوویان دانه‌نی و هه‌ره‌شه‌ی دۆزه‌خیشیان لێ ده‌کات .. لی‌ره‌وه په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌و دوو‌فرمانه تی‌ده‌گه‌ین که قورئان خو‌ی ئاماژه‌ی بو‌ ده‌کات ..

نموونه‌ی پینجه‌م: قورئان رینمایی برواداران ده‌کات که ته‌نها له‌خوا داوای عی‌زه‌ت و سه‌ربه‌رزى بکه‌ن ، چونکه هه‌رچی عی‌زه‌ت و ده‌سه‌لاته‌ هی خوايه ولای ئه‌وه‌وه ده‌ست ده‌که‌وێت .. ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له شه‌ش سووره‌دا هاتووه وه‌ه‌موویان پێکه‌وه هه‌موو لایه‌نه‌کانی روون ده‌که‌نه‌وه و هه‌ریه‌که‌شیان به‌ته‌نها رو‌لی خو‌ی بینیه‌وه له‌و سووره‌دا که تیایدا هاتووه ..

یه‌که‌م: له‌مه‌که‌هه‌یه‌که‌م جار له‌سه‌ر ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ئه‌م ئایه‌ته هاته خواره‌وه: (من كان يريد العزة فلله العزة جميعا ، اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد ومكر اولئك هو

یور (فاطر ۱۰) واته : ئه‌وه‌ی سه‌ربه‌رزی وپایه بَلَنْدِی ده‌وِیت ، بابزانیت که هه‌موو سه‌ربه‌رزی و پایه بَلَنْدِیه‌ک هه‌ر بۆ خوایه ، گوشتاری جوان و به‌جی بۆلای ئه‌و به‌رزه‌بیته‌وه ، کارو کرده‌وه‌ی چاکیش گوشتاری شیرین به‌رزه‌کاته‌وه ، جا ئه‌وانه‌ی که پیلانی خراپ ده‌گێرن سزای زۆر توندو تیژ بۆیان ئاماده‌یه ، پیلانی ئه‌وانه هه‌ر خۆی پووج ده‌بیته‌وه و بۆ به‌رووبووم و بیناکامه ..

دووهم: هه‌ر له‌مه‌ککه ئه‌م ئایه‌ته هاته خواره‌وه (واتخذوا من دون الله الهة لیکونوا لهم عزا ، کلا سیکفرون بعبادتهم ویکونون علیهم ضدا) مریم ۸۲ واته : ئه‌و بیباوه‌پانه له‌جیاتیی خوا جووره‌ها شتی تریان کردو ته‌خوای خۆیان تا پایه‌داری و ده‌سه‌لاتیان ده‌ست بکه‌وِیت .. نه‌خیر ، ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان ده‌یه‌پرست له‌پوژی قیامه‌ت دا باوه‌ریان به‌په‌رستنیان نه‌و نا‌په‌زایی ده‌رده‌پرن ، به‌لکو به‌سه‌ختی دژایه‌تی یانده‌که‌ن و به‌په‌رچیان ئه‌ده‌نه‌وه ..

سێ‌یه‌م: هه‌ر له‌ مه‌ککه له‌ سوهره‌تی یونس ئایه‌تی (۶۵) دا قورئان هاته‌وه سه‌رئهم باسه‌و به‌حه‌زهره‌تی فهرموو: هه‌رچه‌نده کافره‌کان پڕوپاگه‌نده ده‌که‌ن و پیلان ده‌گێرن ، تۆ گوی‌یان مه‌ده‌ری و بزانه که هه‌موو عیززه‌ت و گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتیک هی خوایه و ئه‌ویش بیسه‌رو زانایه (وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) (یونس: ۶۵) دیاره ئه‌م ئایه‌ته په‌یوه‌ندی پته‌وی هه‌یه به‌ئایه‌ته‌کانی تری سوهره‌تی (یونس) وه‌ له‌ هه‌مان کاتیش دا ، باسه‌کانی تری مه‌سه‌له‌ی (عیززه‌ت) ته‌واو ده‌کات ...

چواره‌م: هه‌ر له‌مه‌ککه سوهره‌تی (صافات) هاته خواره‌وه پیغه‌مبه‌ری (ص) دُنیا کرد که سه‌رکه‌وتن هه‌ر بۆ په‌یام و به‌رنامه‌ی خواو پیغه‌مبه‌رانیتی ، چونکه خوای په‌روه‌رگار (رَبُّ الْعِزَّة) ه و ، فهرمووی (وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِإِيعَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ، إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ، وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ، فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ، وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ، أَقْبِعْ أَيْنَا يَسْتَعْجِلُونَ ، فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ

فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ، وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ ، وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُنْصِرُونَ ،
 سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ) (الصفافات: ۱۷۱-۱۸۲) واتە: سویند به خوا بیگومان بریارى ئیمه بۆ
 بهنده فرستاده و پیغه مبهره کانمان (هەر زوو دەرچوو) که به دنیایی، هەر
 ئەوان سەرکه وتوو سەرفراز دەبن، سەربازە ئیماندارەکانیشمان هەر دەسەلات
 دەگرێه دەست و زال دەبن، جارێ تاماوهیهک خۆت بگره و گویان پێمه ده ، تو
 سەرهنجامی لاری وخوانه ناسیان بخه ره بهرچاو، له ئاینده دا خۆیان
 ده بیننه وه... ئایا ئەوانه په له یانه که زوو سزاو تۆله ی ئیمه پووبه پوویان ببینته وه
 ویه خه یان پێ بگرییت؟! (خاک به دامانیان)، کاتی که سزاو تۆله ی ئیمه داده به زیته
 مهیدانیان ، ئای که به ره به یانیکی سامناکه بۆ ئەوانه ی که ئینزار کراون له
 سزای خواو گویان پێنه داوه... تو تاماوهیهک مۆله تیان بدهو گویان پێمه دهو،
 راستی یه کان بخه ره بهرچاو، سەرهنجام خۆیان ده بیننه وه، پاکى و بێگهردى بۆ
 پهروهردگارت، پهروهردگاری خاوهن دهسەلات و عیززهت، له وهی که ئەوانه
 دهیده نه پال ئەو زاته بێ هاو له هاو تابه.. سلاو درویش له سهر هه موو
 پیغه مبهران و سه رجه م فرستاده کانی خوا ، سوپاس و ستایشیش هی خوا ی
 پهروهردگاری هه موو جیهانه.

پێنجهم : له مه دینه ش له سوره تی (النساء) دا، باسی دوو پووه کان دهکات
 که دوستانیه تی جوله کهو کافرانیان دهکرد به مه بهستی ئەوهی که نه وهک پۆژیک
 بکهونه ته نگانه وهو کهس نه بیته فریایان بکه ویت.. قورئان دهفه رمویت (بَشِّرِ
 الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا، الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ
 أُلْبِئْتُهُمْ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا) (النساء: ۱۳۸-۱۳۹) واته: ئەه ی
 پیغه مبهر (ص) مژده بده به دوو پووه کان که به راستی سزایه کی به سوئی یان بۆ
 ئاماده کراوه، ئەوانه ی که بیباوه ران دهکه نه پشتیوان و یارو یاوه ری خۆیان

له جياتى بېرواداران ، ئايا دەيانەوئىت عىززەت و دەسەلەت و سەر بەرزىان لای
ئەوان دەست بکەوئىت؟ ئەوانە بە ھەلەداچوون، چونکە بەپاستى عىززەت
وبالادەستى ھەر ھەمووى ھى خوايەو ئەو دەيبەخشى، بە ھەر کەسى کە
بېرواداروشايستە بىت.

شەشەم: پاش لىبىوونەو ھەلەغەزای بەنى موسستەلەق ، پىغەمبەر (ص) لەسەر
ئاوئىك خىوئەتى ھەلەداوخەلک ھاتن بۆ ئاوبەردن ، عومەرى كۆپى خەتتە
کابرايەكى كرىگرتەى لە گەلەدا بوو ناوى (جەھاد) غەفارى بوو، ئەم پىاو
لەسەر ئاوەکە لەگەل^۲ (سنان) ى كۆپى (وېرى) (جەنى) دا بوو بەدەمە قالىيان وشەر
دروست بوو، کابراى (جەنى) ھاواری کردە ئەنسارى يەکان ، (جەھاد) یش
ھاواری کردە كۆچەران ، خەرىك بوو مەسەلەكە گەورە بىت، پىغەمبەر (ص) پى
فەرموون: ئايا بانگەشە بەدروشمى جاھىلى دەكەن، لەكاتىك دا ھىشتا من
لەناوتاندام ؟ وازى ئىبھىنن ئەمە بۆگەن و خراپە..

ئەم ھەوالە گەيشتەو بە (عبداللە) ى كۆپى (ئوبەى) كۆپى سەلۇل سەرکردەى
دووپووەكان، ئەویش لەناو خزمانىدا خۆى توپەکردو وتى: ئەمەشيان کرد؟
ھاتنە سەرمان ومال و حالىيان ئىداگىر کردىن ، وەللأھى ئىمەو ئەوان وەك ئەو
وايە كە وتراو: سەگەكەت تىر بکە بابتخوات ، بەخوا كە گەپاينەو بۆ مەدینە
دەبىت پىزدارەكەمان بى پىزەكەمان شاربەدەر بکات.. پاشان پووى کردە
ئەوانەى دەوروبەرى و پىى وتن: دەبخۆن دەى ، ئەمە خۆتان بەخۆتان کرد،
ھىناتانن بۆسەر خاك و ئاوى خۆتان و، مالتان لەگەل بەشکردن ، بەخوا ئەگەر
نانيان نەدەنى لەوى باردەكەن و دەپۆن..

ھەر دەم و دەست زەيدى كۆپى ئەرقەم كە كۆپىكى مىرد مندالبوو لەویدا
دانىشتبوو، ئەم قەسەيەى گەيانە خەمەت پىغەمبەر (ص) و ئەویش خەلکەكەى

سهرقا لکرد به پویشتنه وه که ته واو ماندوو بوون ولایان دا بو پشوو دان هه موو
 له ماندویتی دا خه ویان لیکه وت، نه مهش بوئه وهی فریای قسه و باس نه که ون
 وکیشه که کپ ببیته وه.. ئینجا که عبدالله ی کوپی ئوبه ی زانی زهید قسه که ی
 که یاندوو هات و سویندی خوارد که شتی وای نه وتوو.. ئینجا قورئان هاته
 خواره وه و پاستی یه کانی ئاشکرا کرد له سورته ی (المنافقون) دا که
 ده فهرموی (هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلٰی مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتّٰی يَنْفِقُوا وَلِلّٰهِ
 خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَالتَّارِضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ، يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا اِلَى
 الْمَدِيْنَةِ لَنُخْرِجَنَّ اِلَیْهَا الْاَدْلَ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلَیْمُؤْمِنِينَ وَلَکِنَّ الْمُنَافِقِينَ
 لَا يَعْلَمُونَ) (المنافقون: ۷-۸) واته/دوو پوو ده کان ده لئین به خه لکی: مال و سامان
 مه به خشن به و که سانه ی که له دهوری پیغه مبه ری خودادان، تابلاوه ی لی بکه ن!
 ئه ی نازانن هه رچی گه نجینه کان هه یه له ئاسمان و زهوی دا هه ر خوا
 خاوه نیانه، به لام دوو پوو ده کان ئه م پاستی یه تی ناگه ن.. ئه و دوو پوانه ده لئین:
 سویند به خوا ئه گه ر گه راپینه وه بو مه دینه، ده بیئت ئه وه ی که ده سه لاتدارو
 به رپیزوپیا و ماقووله، ئه وه ده ر بکات له شار که بی رپیزو بی ده سه لات، هه رچی
 عیززه ت و ده سه لات و پایه داری یه هی خوا و پیغه مبه ره که ی و پرواداران ه،
 هه رچه ند دوو پوو ده کان ئه م پاستی یه نازانن، یان خو یانی لی هه له ده که ن.. دیاره
 ئه م چه ند ئایه ته له سورته ی (المنافقون) دا، که هه مووی باس له دوو پوو یی
 ده کات، جی ی خوی گرتوو، به لام لاپه ره یه کی تره له باسی (عیززه ت) دا
 ئه گه ربیخه یه پال باسه کانی تر له م مه سه له یه دا..

جا بو ئه وه ی به چاکی له هه موو لایه نه کانی هه ر مه سه له یه که تی بگه ی ن، چاک وایه
 چی ئایه تی که هه یه له و باره یه وه کو ی بکه ی نه وه لی وردینه وه تاباشتر
 به رچاومان پوون ببیئت و سه رمان لی نه شیویت!

...

نمونه‌ی شه‌شه‌م/ خوای په‌روه‌دگار ده‌فهرمویت:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِمْ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ (الصف: ٩) واته/ئه‌وانه ده‌يانه‌ويټ: هوکاري تايبه‌تيان ده‌ست بکه‌ويټ، تا

بتوانن نووري خوا به‌فوو، به‌قاله‌ی دم بکوژيټنه‌وه ! خوا نووري خوټی، ټايټی خوټی ته‌واو ده‌کات وده‌یچه‌سپيټيټ هه‌رچه‌نده کافرو بيټرواکان پيټی سه‌غله‌ت بن وپيټيان ناخوش بيټ ... (ليټردها به‌دواي هوکارد ا ده‌گه‌پيټ تاوه‌کو

بيکوژيټنه‌وه، خواش ده‌فهرموی نووري خوم ته‌واو ده‌که‌م)

ب- (يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) (التوبة: ٣٣) واته/ (ټاليټردها له‌وه ده‌چيټ هوکاريه‌کانيان

ده‌ست که‌وتبيټ و خوټيان کوکړدبيټته‌وه ، ټينجا ده‌يانه‌ويټ نوورو ټايټی خوا به‌فوو، يان به‌قاله‌ی دم بکوژيټنه‌وه، (به‌لام خه‌ياليان خاوه) خوا ناھيليټ ټاواته‌کانيان بيټه‌ دی و(ياټی الله الا أن يتم نوره) هيچ شتيټکی تري ناوی جگه

له‌وه نه‌بيټ ټاين و نووري خوټی سه‌ربخات وته‌واوی بکات، هه‌رچه‌نده کافرانيش پيټی سه‌غله‌ت و دلته‌نگ بن، هه‌ر ټه‌و زاته‌ بويه‌ پيټغه‌مبه‌ره‌که‌ی هاوړي له‌گه‌ل،

هيديايت وړپنمووي و ټايټی پاست و دروست دا په‌وانه‌ کردوه تا سه‌ه‌ری بخات به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه‌و ټاينه‌کانی تردا، هه‌رچه‌نده موشریکه‌کانيش سه‌غله‌ت و ناږه‌حت بن.

(وهك وتمان: ټه‌مجاره زياتر کاري کافران په‌ره‌ی پيندراوه‌و يه‌کسه‌ر ټه‌يانه‌ويټ دينه‌که بکوژيټنه‌وه بويه‌ ده‌فهرموی) و(ياټی الله الا أن يتم نوره) به‌لام له‌ حاله‌ته‌که‌ی يه‌که‌مدا که‌ خوټيان ټاماده‌ ده‌که‌ن و ده‌يانه‌ويټ هوکار به‌ده‌ست

بِهَيِّنَ (الْيُطْفِئُوا) تا بیکوژیننه وه فەرمووی (والله متم نوره) که واتە لیڤه دا ئەم دووبارە کردنە وهیە باس لە دووقوناغی هەولی کافران دەکات..

نموونه‌ی هه‌وته‌م/

ا- (هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا) (الأعراف ١٨٩) واتە/ خوا ئەو زاتە یە که ئێوه‌ی له یەک نەفس دروستکړوه‌و هەر له ویش جووته‌که‌ی به‌دی هینا، بۆ ئه‌وه‌ی ئارامی له‌ لا بگریت.. (لیڤه‌ دا باس باسی ئارامی یه‌و) (واو العطف) ی بۆ به‌کار دیښی) به‌لام له‌م ئایه‌ته‌ی تردا باس له‌وه‌ ده‌کات که ئادهم ماوه‌یه‌ک به‌ته‌ن‌ها بووه‌ له‌ به‌ه‌شت‌داو پاشان (ثم) خ‌وای گه‌وره‌ ه‌وای ه‌ر له‌خ‌و‌ی دروستکړدوه‌ ..

ب- (خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا) الزمر ٦/ واتە: ئێوه‌ی له‌یه‌ک نەفسه‌وه‌ دروستکړدوه‌و پاشان هاوسه‌ری له‌وه‌ نەفسه‌وه‌ بۆ دروستکړد... (که‌واته‌ ئەم دوو ئایه‌ته‌ به‌ه‌و‌ی (واو) ی (العطف) و (ثم) ده‌وه‌ جیاوازن ه‌ریه‌که‌یان مانایه‌کی تایبه‌تی ه‌یه‌).....

نموونه‌ی هه‌شته‌م/ له‌ مه‌دینه‌ له‌سووره‌تی (البقره) ئایه‌ته‌ی (٢٢٥) دا قورئان ده‌فەرمویت: (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبْتُمْ قُلُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ) (البقرة: ٢٢٥) واتە/ خ‌وای گه‌وره‌ ئەو سویندانه‌تان لێناگریت که له‌ ده‌متان ده‌رده‌چیت وله‌سه‌ری راهاتوون، به‌ل‌کو ئه‌وه‌تان ئی ده‌گریت که نیه‌تی دلتانی له‌سه‌ره‌و خوا لیخ‌وشبووه‌و ئارامگرو خ‌و‌راگره‌...

پاشان خ‌وای گه‌وره‌ له‌کو‌تایی مه‌دینه‌ دا له‌سووره‌تی (مائده) ئایه‌ته‌ی (٨٩) دا ئەم حوکمه‌ی زیاتر پوونکړده‌وه‌و ئایه‌ته‌که‌ی پیشووی ته‌واو کرد به‌وه‌ی که فەرمووی (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ) (المائدة: ٨٩)

واته/ خوالیتان ناگریت کاتیک به سادهی سویند به ده ماتندا دیت ، لهو
سویندانه تان ده پرسیته وه که یروهوشتان لای بووهو بو مه به ستیک وتوتانه
وجهخت کراوه ته وه سهری، نه وهش که فاره ته که ی (فَكَّارَتُهُ) :

ا- (لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ
إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ) (المائدة: ۸۹)

واته/ نان وخوراک دان به ده که سی هه ژار به شیوه یه کی مام ناوه ندی که بو خاوو
خیزانتان سهر فی ده که ن....

ب- او کسوتهم ... یاخود پوشته کردنه وه یان

ج- اوتحریر رقبه ... یاخود نازا کردنی به نده یه که نه گهر بووی...

نه وه ی توانای نه وانه شی نه بوو نه و (فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ) باسی پوژ

به پوژو بیت...

(ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ) نه وه که فاره تی سوینده کانتانه کاتیک سویند
ده خوڼ ونا یبه نه سهر (وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ) سوینده کانتان پیارین و بیبه نه سهر
(كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (المائدة: ۸۹)

ثابهو شیوه یه خوا ئایه ته کانی خویتان بو پوون ده کاته وه بو نه وه ی سوپاس
گوزاری بکه ن، به لی... نه م ئایه تانه ی دوا یی هه موو لایه نه کانی سویند
خواردنیان پوونکرده وه که ته واکاری نه وه ی پینشووه...

بنه های سییه م/ ته وه ره ی هه رسوره تیک:

ههر سوره تیک وه که دره ختیک وایه که به لق وپوپ وگه لا کانی وینه یه کی جوانی
هه بی وقه ده که ی هه موو لق وپوپه کانی هه لگرتبی و هه موویان به یه که وه جوړه
دره ختیکن، که ناویکی تایبه تی هه یه ..

هەر سورەتیکی قورئان ناویکی تایبەتی هەیە و کەسایەتی یەکی تایبەتی و
تەوهریهك یان چەند تەوهریهکی هەیە کە بە دەوریا دەخولیتەو و باسی
دەکات.. بۆ نموونە:

یەكەم/ سورەتی فاتحە ، گەورەترین (أعظم) سورەتی قورئانە و پێی
دەوتریت (أَمَّ الْكِتَابِ) و، لەسەرەتای قورئانە و دانراوە و خۆلاسی هەموو
قورئانە و لەو دەچیت هەموو سورەتەکانی دواتری پاشە و شەرحی
ئەوین.. حەسەنی بەسری دەلی ((خوا هەموو زانستی پەراوە ئاسمانی یەکانی
پیشووی لە قورئاندا دانراوە و ئنجا هەرچی زانستی قورئانیش هەیە لە فاتحە دا
دایناوە ، هەر کەس تەفسیرەکی بزانی وەك ئەو وایە کە تەفسیری هەموو
پەراوە ئاسمانی یە پیشینەکان (بزانی) هەر لەبەر ئەوەشە کە ئەوەندە گەرمی
پینراوە و نوێژ بەبی خویندنی فاتحە دروست نیە..

دووەم/ تەوهری سەرەکی سورەتی (یوسف)، بەسەرەتای (یوسف) هەسەلامی
خوای لی بی و ئنجا ناویە ناو ئاماژە دەکات بە هەندی پەندو ئامۆزگاری، بۆنموونە
دەفەر مویّت (لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٌ لِّلسَّائِلِينَ) (یوسف: ۷) واتە/
بەخوا، بێگومان لەم پووداوەی یوسف و براکانیدا نیشانە و بەلگەی زۆر هەیە بۆ
کەسانی کە پرسیار دەکەن و دەگەڕێن بەدوای راستی پێغەمبەریتی تۆدا.
هەر وەها دەفەر مویّت (وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ) (یوسف: ۲۲)

واتە/ کاتی کە یوسف پێگەشت و گەیشته ئەوپەڕی توندو تۆلی لاشەیی و ژیری،
ئیمەش پلە ی فەرمانڕەوایی و دانایی و زانیاریمان پێبەخشی، هەر بەو شیوەیەش
پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو (واتە هەرکەس وەك یوسف چاکە کاریت ،
بەهەمان شیوە دین بەهەمانەو و پایە بەرزێ دنیا و ئاخیرەتی دەکەین ، چونکە
ئەو سوننەتی خواوە بۆ هەموو چاکەکاریک دووبارە دەبیتەو)..

ههروهه دهه فرمویت (وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ
لُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ
آمَنُوا وَكَانُوا يَنْقُونَ) (یوسف: ۵۷)

واته : ئابەوشیوهیه دهسه لاتمان دا به یوسف وجیگیروپایه دارمان کرد له خاکی
میسردا ، هه ر پله و پایه یه کی ده ویست له و ولاته دا دهستی ده که وت وبوی
سان ده بوو.. هه ر که سمان بویت ئاوا به هه وه ری ده که یه له په حمه ت
وبه خششه کانمان وپادا هشتی چاکه کاران به زایه ناده یه، بیگومان پادا هشتی
ئاخیره تیش له به هه شت دا چاکتره بو ئه وانه ی که با وه رپان هیئا وه و پاریزکارن.

پاشان ده ئایه تی دوا یی سوره ته که ش هه ر پینمای یی یه و په روه ده یه بو
موسلمانان ، بو نمونه له دوو ئایه تی دوا ییدا ده فرمویت (حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ
الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ كُذِّبُوا جَاءَهُم نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ
الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ، لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ)
(یوسف: ۱۱۰) واته / ئه ی پیغه مبه ر(ص) و امه زانه که ئه م پێگه یه به گول

وگولزار چینراوه ، به لکو پره له ناخوشی و نازارو گه یشتوته پاده یه که ، هه تا
پیغه مبه رانیش تووشی نا ئومیدی و بی هیوا یی ده بن و گومان واده بن که

به پاستی ئه وان به رنامه که یان به درو زانراوه ، ئینجا ئا له و کاتی بی هیوا ییه دا
، سه رکه وتنی تایبه تی ئیمه یان بو دیت ، ئه و سا ئه وه ی بمانه ویت وشایسته
بیست پزگاری ده که یه ، جا که س نی یه بتوانیت توله ی توندو تیز ی ئیمه له
که سانی تاوانبار و تاوانکار بگیریت ته وه و به رپه رچی بداته وه .. به خوا
به پاستی له سه ر گوزه شته و به سه رهاتی پیغه مبه راندا په ندو ئاموزگاری هه یه بو
که سانی ژیهرو هوشمه ند، وه نه بیست ئه م قورئانه قسه و باسیک بیست
هه لبه ستراییت، به لکو به راست دانه ری ئه وه یه که له پیش خویه وه

هاتووہ (تہورات وئینجیل) و روونکہرہوہ وجیا کردنہوہی ھەمووشتیکی
پیویستہ لەئایندەدا و، پینمویی و پەحمەتیشە بۆ کەسانیک باوہ پ دەھینن..
ئەسێیەم/ تەوہرە ی سەرەکی سورەتی (الرحمان) پەحمەت و بەخششە زۆرەکانی
پەرەردگارە ، یەک بە یەک لەپیشانگای سورەتە کەدا دەیان خاتە بەرچاوو، پاش
ھەریە کەیان دەفەر موویت: ئە ی ئادەمیزادو پەری بە کام لە نازو نیعمە تەکانی
پەرەردگار باوہ نا کەن و کامە ی پەسەند نا کەن (فَإِیَّ آلاءَ رَبِّکَما تُکَذِّبانَ)
قورئان دەفەر موویت: (الرحمان ، علّم القرآن ، خلق الإنسان ، علّمه البیان ،
الشمس والقمر بحسبان ، والنجم والشجر يسجدان ، والسماء رفعها ووضع
المیزان ، والارض وضعها للأنام ، فیها فاکھة والنّخل ذات الاکمام ، والحبّ
ذو العصف والریحان، فِإِیَّ آلاءَ رَبِّکَما تُکَذِّبانَ) (۱-۱۳) الرحمان / واتە خوا ی
میہرەبان، قورئانی فیژی ئادەمیزاد کردووہ (کەئەمەش یە کەم
پەحمەتە و گەورەترینیانە لەپیشانگا کەدا) ئینجا دیتە سەرئەوانی تر: ھەر خوا
ئادەمیزادی دروست کردوہ، ھەرئەویش فیژی گوفتارو ناخاوتنی کردووہ...
خۆرومانگیشی بەحیساییکی وورد دروست کردووہو لەخولگەکانیاندا
لەسورنەوہدان ، ئەستێرەو درەختەکان ، پووەکە بی قەدو درەختە بەرزەکان،
ھەموویان سوجدە دەبەن بۆ دروستکاریان ولەو نەخشە یە دەرنانچن کە بۆیان
دیاری کراوہ ، ئاسمانیشی بەرزوبلند کردۆتەوہو، تەرازوو پیوہری بۆ
ھەمووشتیک داناوہ (ھەموو شت بە یاسایەو ھیچ شتیک بە ھەپەمەکی و بەبی ھودە
دروست نە کراوہ بۆیە پیویستە ئادەمیزادیش بەرنامەو یاسای ھەبیت
لەچارچیوہی قورئان وسوننەت دا).. ئیوہش ئە ی نەوہی ئادەم با تەرازوو
پیوہرتان پیک و پیک بیت وستەم لەیە کتر مە کەن . دادپەرەوہر بن لە کیشان
و پیوان داو تەرازوو بازی مە کەن و کەم فروشی ئەنجام مە دەن... زەویشی
بۆخەلک راخستووہو باری ھیناوہ تازیانی تیا بەرنەسەر ، جۆرەھا میوہی تیدا

دیته بهر، ههروهه خورمای خاوهن دهفری گولّدانی بوّفه راهم هیّان، ههروهه
جوّرهه دانه ویّلهی کاو پهلو پوّدار و بوّخووشی تیا دا بهرهم هیّانوه... جا ئیتر
ئهی گروّی ئاده میزادو په‌ری به کام له نازو نیعمه ته‌کانی په‌روه‌ردگار بپروانا‌که‌ن
و کامه‌ی په‌سه‌ندی ناکه‌ن..

(خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ، وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)

ئاده میزادی دروست کردوه له قورپکی وشك بوو، وک فه‌خفوری ،
په‌ری‌یه‌کانیشی له بلّیسه‌ی ئاگر دروست کردوه ، ئه‌ی گروّی
ئاده‌می وپه‌ری به کام له نازو نیعمه ته‌کانی په‌روه‌ردگار بپروانا‌که‌ن
وپه‌سه‌ندی ناکه‌ن ! (رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ)

خوا خاوه‌نی هه‌ردوو خو‌ره‌ه‌لّات وه‌ردوو خو‌ر ئاوايه، ئه‌ی گروّی ئاده‌می
وپه‌ری به کام له نازو نیعمه ته‌کانی په‌روه‌ردگار بپروانا‌که‌ن وپه‌سه‌ندی ناکه‌ن !

(مَرْجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ؛ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) ئاوی‌دوو
ده‌ریای به‌یه‌ک گه‌یاندوو و تیکه‌لێش نابن، ئه‌ی گروّی په‌ری وئاده‌می به‌کام له
نازو نیعمه ته‌کانی په‌روه‌ردگار بپروانا‌که‌ن وپه‌سه‌ندی ناکه‌ن ! (يَخْرُجُ مِنْهُمَا
الْوَلُّوْ وَالْمَرْجَانُ، فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ) له‌ودوو جوّره‌ه‌ریا‌یه‌ مرواری
و مه‌رجان ده‌رده‌چن ، ئه‌ی گروّی په‌ری وئاده‌می به کام له نازو نیعمه ته‌کانی
په‌روه‌ردگار بپروانا‌که‌ن و په‌سه‌ندی ناکه‌ن ، ئیتر به‌م جوّره‌ه‌یه‌ ده‌یه‌ی
ودايش دیته پاداشتی بپواداران و بی‌پاوه‌ران ..

چواره‌م/ سو‌ره‌تی (العلق) یش ئه‌گه‌ر ئی وردبینه‌وه ، باسی سه‌ره‌کی بریتی‌یه
له‌پیویستی مروّف به‌ئاین وئه‌وه‌ی پیویسته له‌سه‌ری وه‌لو‌یستی خه‌لکی
به‌رامبه‌ر به‌ئاین ، له‌وه‌دا که هه‌ندیکی ده‌بی به‌موسلمان و ته‌نها بو

خوښه تی وهه ندیکې ده بې به موسلمانې بانگخوازو به هه مان شیوه خه لکانیک
ده بن به کافرو پښت هه لده کهن له پاستی وته نها کوفره که یان بو خوښانه و
هه شیان ه کافرو ریگری ده کات له بلاو بوونه وهی هق وپاستی... وانه ی یه که می
ده ست پی ده کات به (اقرأ) بخوښنه... چونکه خوښندن هوکاریکې گه وړه ی فیږ
بوونه، خوښندنیک که به ناوی ئه و پهره ردگار وه بیټ که دروستکارو
به دیه ښه ره (باسم ربك الَّذِي خَلَقَ) (العلق: ۱)، ئه و خوا به ی که مروثی دروست
کردو وه له چهن د خانه یه کی نه ناسراو له ناو مندا لدان دا (خلق الانسان من علق)
هه روه ها ئه و چهن د خانه یه وه (زهر وه) که به دیواری منا لدان دا هه لو اسرا وه و
له پړی خوښنه وه خوږاک وهرده گری... جاریکی تر جه خت ده کات وه له سهر
خوښندن (اقرأ وربك الأكرم، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ) بخوښنه،
له کاتیک دا پهره ردگاری تو به خشنده یه و ئه و زاته یه که به هو ی قه له مه وه
زانستی وزانیاری فیږ کردو وه، ئا دامیزادی فیږی ئه و شتانه کردو وه که
نه یزانیوون... ئینجا باسی هه لویستی خه لکی ده کات به رامبه ر ئه م ئاینه و به رامبه ر
نیعمه ت و به خشنه کانی خوا (كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَإِطْعَى، أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْثَى) (العلق: ۶-
۷) نه خیر، له گه ل ئه و هه موو چاکه و پیژده دا که خوا به خشیویه تی به ئاده میزاد،
به پاستی خه لکی سه رکه شی ده کهن، یاخی ده بن و سته م ده کهن،
هه ر ئه وه نده ی که شتیکیان به خوښان شک بردو وایان زانی ده و له مه ندو
بی نیازن... ئنجا ئه وه یان ده خاته به رچاو که گه پانه وه یان بو لای پهره ردگار ه
(إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى) (العلق: ۸) به لی... له خو بایی بوون وله سنوور ده رچوون
و سته م کردن سیفه تی مروثه، جا هه ندیک کوفر ده کهن و پړی هه قیش
له خه لکی ده گرن، (أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى، عَبْدًا إِذَا صَلَّى) (العلق: ۹-۱۰) باشه، پیم
بلی، ئایا ئه و که سه ی که ریگری ده کات له به نده یه کی خوا کاتیک نویژ

دهكات... (أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ، أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَى) (العلق: ١٢)، ئەى ئەگەر
ئەو كەسەى قەدەغەى ئىدەكرىت لەسەر پىيازى ھىدايەت وچاكەيىت (ھەر بۆ
خۆى موسلمان يىت)، يان فەرمانى خواناسى بكات و بانگخواز يىت.. ئنجا
دیتەو ھەرباسى ئەوانەى كە بۆ خۆيان كوفر دەكەن (أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ،
أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى) (العلق: ١٤) ئەى ئەگەر كابرەى خوانەناس بەرنامەى خوا
بەدرۆ بزانى و پىشتى تىبكات ، ئايانەيزانىو ھەخوا دەيىنىت و ئاگەى
لەيەتى.. ئىنجا ھەرشەيان لىدەكات (كَلَّا لَنْ لَمْ يَنْتَهُ لِنَسْقَ أَتَالْنَصِيَّةُ ، نَاصِيَّةٌ
كَاذِبَةٌ خَاطِئَةٌ) (العلق: ١٦) نەخىر.. سوئند بەخوا ئەگەر كۆلنەدات و كۆتايى بە
دورمەكارى نەھىنى، ئىمە پىشە سەرى دەگرين و بۆدۆزەخ كىشى دەكەين، ئەو
پىشە سەره درۆزە تاوانكارە (چونكە پىشە سەرو بەشى پىشەو ھى مېشك
بەپرەسە لە بىر كۆرەنەو ھەلبراردنى پىي چاك و خراپ).. دەى ئنجا دەستى بە
كى دا ئەگات لە ھاوئل و دۆستانيا بابانگيان بكات (فَلْيَذْغُ نَادِيَةً) ، ئىمەش
فريشتەكانى كار بە دەستى دۆزەخيان بۆ بانگ دەكەين بچنە گيانيان (سَنَذْغُ
الزَّبَانِيَةَ) (العلق: ١٨)، ئنجا پىنمەيى ھەزەت (ص) و بېرواداران دەكات
بەرامبەريان كە بەگوىيان نەكەن و سەرگەرمى خواپەرستى نزيك بوونەو ھە بن لە
خوای پەرورەدگار (كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ) (العلق: ١٩) ...

پىنچەم/ سوورەتى (القيامة) يىش، تەو ھەرى باسەكانى مەسەلەى قيامەت و
لپىرسىنەو ھە ، ھەرچەند وانەيەكى تايبەتى تايابە بۆ ھەزەت (ص) كە لە كاتى
دابەزىنى قورئان دا بۆ سەرى بەپەلەپەل نەيلىتەو ھە لە ترسى لەبىرچونەو ھە،
چونكە خوا خۆى دەيچەسپىنى لە دل و دەروونىدا، جائەمەش ھەك ئەو ھەوايە كە
لە كاتى و تەنەو ھە وانەيەك دا مامۇستايەك ھەندى ئامۇژگارى قوتايەكانى
بكات دوور لەباسى وانەكەيان.. قورئان دەفەر مويت:

* (لا أقسم بيوم القيامة) ... سویند دهخۆم به پوژى قیامت

* ولا أقسم بالنفس اللوامة.. سویند دهخۆم به ویزدانى زیندوو ونه فسى په خنه له خوگر که لومه ی خو ی دهکات..

* أحسب الإنسان أن لن نجوع عظامه... ئایامروڤ واده زانیت هه رگیز ئیسکه کانی کوناکه ی نه وه؟!

* بلی قادرین علی أن نسوی بنانه... به لى، له وه زیاتریش دهکەین وتوانامان ههیه که نه خشه ورده کانی سه رپه نجه کانی دروست بکه ی نه وه....

* بل یرید الإنسان لیفجر أمامه.. نه خیر، باگومانی وانه بات، به لکو ئاده میزاد دهیه ویت گونا هو تاوان بکاته پیشه ی خو ی به دریزایی ژیانى، یا خود دهیه ویت قیامت له بهرده میدا به ریا بیئت ئنجا باوه رى پى بهینیت ..

* یسأل ایان يوم القيامة... بى باکانه ده پرسیت: کوا، که ی پوژى قیامت به ریا ده بیئت؟ (به خه یالى خو ی زور به دوورى ده زانیت)

* فإذا برق البصر، وخسف القمر، وجُمِعَ الشمس والقمر ... کاتیک که چاو نه بله ق نه بیئتو، مانگیش ده گیریت وتاریک ده بیئت وخو رو مانگ کو ده کرینه وه وه ده چنه پال یه ک...

* (يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَقَرُّ) (القيامة: ١٠).. ئه و پوژه مروڤ ده لیت: ئه ی هاوار بو کو ی رابکه م وه کو یوه خو م بزگار بکه م..

* (كَلَّا لَا وَزَرَ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ).. نه خیر ده رباز بوون نیه و ده بى لای په روه ردگارت ئاماده بیئت و ئوقره بگريت بو لیپرسینه وه.

* (يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ) (القيامة: ١٣) ... له و پوژه دا مروڤ هه والى هه موو ئه و کرده وانه ی ده دریتى که کردویه تى و ئاسه وارى ئه و کرده وانه شى که دواى خو ی هاتونه ته دى .

* (بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ، وَلَوْ أَلْقَى مَعَاذِيرُهُ) (القيامة: ١٤-١٥)...

به لکومروؤف خوی شایه ته به سهر خوویه وه ونه ندامه کانی له ش شایه تی له سهر نه دهن ، هه رچه ند پا کانه بکات و بیانوو بهیئیه وه.. تائیره باسی قیامه ت بوو، ئنجا دیته سهر ئاموژگاری و وانه پهروه رده یه که ی حه زه رت (ص) که پی ی ده فهرمویت (لا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجْعَلَ بِهِ ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ، فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ) (القيامة: ١٦-٢٠) واته : په له مه که و زمانه مه جوئینه ، بو ئه وه ی په له بکه یت له وه رگرتنیدا ، به راستی له سهر ئیمه یه کو کردنه وه خویندنه وه ی ، جا کاتیک ئیمه ده ی خوینینه وه توش شوینمان بکه وه له خویندنه وه یدا ، پاشان به راستی پوون کردنه وه شی له سه رئیمه یه ... ئنجا له مه سه له ی په له کردنه وه که سیفاتیک مروه ، ئایه ته که ده به ستیه وه به باسی په له کردنی ئاده میزاد و حه ز کردنی له دنیا که (عاجله) یه وشتیک کی کم و کورت و خیرایه و ته واو ده بیئت و ده فهرمویت :

* کلاً بَلْ تَحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ... نه خیر ، وانی یه (زیندو بوونه وه هه رده بیئت) ، دیا ره ئیوه هه ر ئه م دنیا یه تان خو ش ده ویت که به په له به سه رده چیئت .

* وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ .. قیامه ت و به هه شت پشت گو ی ده خه ن و وازی لیده هیئن .. ئنجا دیته سهر ئه و پووانه ی که گه شن و ئاسو وده ن به بینینی پهروه ر دگاریان و ، هه روه ها ئه و پووانه ش که په ش وگرژو تال و دوزه خین و ده فهرمویت : (وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاصِرَةٌ ، إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ) (القيامة: ٢٢-٢٣) ..

ئو وژه پووخسارانیک گه شاوه و ئاسو وده ن و ته ماشای پهروه ر دگاریان ده که ن ..

* (وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ، تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ) (القيامة: ٢٤-٢٥) هەر لهو پوژدهش دا پوو خسارانیکى تر پەش وتالښ ، چاوه پوانن کاره ساتى پشت شکينيان به سهردا بهيښريت .

* کلا اذا بلغت التراقي ، وقيل من راق .. نه خير نه وخه لکه هه روا ژيانيان بهردهوام نابيت به لکو کاتيک ديت که پوحي يه که به يه کيان ده گاته گهروييان ، نهوسا دهوتريت ، کي فرياد پرسيه تي؟

* وطنٌ أنه الفراق والتفت الساق بالساق .. به لام لهو کاته دا ، نه وکه سهى له سهرمه رگدايه دنيا يه که ئيتر هيچ شتيک فرياي ناکه ویت وکاتي مال ناوایيه .. ئيتر قاجي له يه که ده ناليت ..

* الى ربك يومئذ المساق ... نهوسا لهو پوژده دا بو لای پهروه رډگارته راپيښچ کړدن ...

* فلا صدق ولا صلى ولكن كذب وتولى ... نه بپروای هيڼاونه نويزي کړد به لکو هه رپروای نه هيڼا وپشتي تيکړد .

* ثم ذهب الى أهله يتمطى .. پاشان هه موو جار به له نجه و لارو خو بادانه وه ده گه راپه وه ناو کهس وکاري وکه شخه ي ده کړد ..

* أولى لك فأولى ، ثم أولى لك فأولى .. جائه م دوژه خه بو توشيا وترو له بارتزه ، پاشان هه نه وسزايه بو توشيا وترو له بارتزه ..

* أحسب الإنسان أن يُترك سدى ، ألم يك نطفة من منى يُمنى ، ثم كان علقة فخلق فسوى فجعل من الزوجين الذكر والانثى ..

نايا ئاده ميزاد واده زانيت هه روا وازى ئى ده هيښريت ولى ناپرسرښته وه؟ باشه کاتي خو ي نوتفه يه که نه بووه له مهنى که ده رښتيرايه شوينى خو ي وپاشان خو هه لواسه ريک نه بوو که شه ي کړدو ئينجا هه لهو مهنى يه هه رډوو جووت نيرومى ي دروست کړدوه ؟؟ ...

* أليس ذالك بقادر على أن يُحْيِيَ الموتى... ثانياً فهو ذاتهى ئەو بکات ناتوانیت
مردووہ کان زیندوو بکاتوہ؟ (بہ لئی.. دەتوانی وئیمہ لەسەر ئەوہ شایەتی
دەدەین ئەى خواى پەرورەدگارمان) ..

بەئەمەى چوارەم: وەربونەو لە دەقیكى قورئانى كە چەند رووى هەيە و
چەند مەبەستى پەرورەدە و فێرکردنى تىيە..

دەقى ئەدەبى بەرزو بەپێز جارى واهەيە كۆمەلئى ئامانج دەپيكي و هەموو ئەو
ئامانجانەش مەبەستن، بە تايبەتى كاتيك بۆ كۆمەلئىك بووترئى كەپيک
هاتبئى لەچەند چينو تويزيكي جياواز... بۆ نموونە: سولتانك فەرمانك
دەردەكات هەپەشە ئاميزە بۆ هەر كەسى كە بە گوى ئيردراو كەى نەكات لە
كارىكدا كە راي سپاردوو.. ئەم فەرمانە دوو رووى هەيە:

أ/ هەپەشەيە بۆ ئەوانەى كە نيازى سەرپيچيان هەيە تا سەرپيچى نەكەن
ب/ هان دانە بۆ ئيردراو كە بۆ ئەو كە چاكتەر بەكارەكەى هەستئى چونكە دەزانئى
گرنگى دراو بە كارەكەى وسولتان پشتگريئى..

جارى واش هەيە دەقيك سئى ئامانجى لەخو گرتوو يان بگرە زياتريش و هەر
كەسە وبەپيئى خوئى سوودى ئيوەردەگريئى ، ئنجا دەقە قورئانىيەكانيش
ئاو هان ، جارى وا هەيە ، هەپەشەيە بۆ كافران و پەيمانى خيەر بۆ موسلمانان
وپەرورەدەو دلتيايى و دلنەوايشە بۆ حەزەرەت(ص).. بۆ نموونە:

يەكەم/قورئان لە سوورەتى(المدرثر) دا دەفەرمويئى:

(سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ، وَمَأْذِرُكَ مَسْقَرٌ ، لَأَتَّبِقَى وَلَا تَذَرُ ، لَوْ أَحَاحَ لِلْبَشَرِ ، عَلَيْهَا تَسْعَةُ
عَشَرَ ، وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً) واتە: (وەلیدی کۆپى موغیرە) كە
ئەوشایەتی یە ناھەقەى داو دژى ئیسلام وقورئان قسەى کرد، دەبیئ بیگە یەنمە
ناو دۆزەخ ، جاتۆ نازانى دۆزەخ چى یە.. هیچ ئەندامیك ناھیلئیتەو و دەست

هه‌لناگریت ، پیستیان هه‌لده‌قرچینیت و په‌شی ده‌کات ، نۆزده‌فریشته
سه‌په‌رشتی دۆزه‌خ ده‌که‌ن، جائیمه‌ و نه‌بیت کارگوزارانی دۆزه‌خمان له
که‌سانی تر جگه‌ له‌ فریشته‌ به‌دی هیئابیت :

۱= (وما جعلنا عدتهم إلا فتنة للذين كفروا) .. ئەو ژماره‌یه‌شمان ته‌نها بۆ
تاقی‌کردنه‌وه‌ی کافران داناهه‌ ..

۲= (ليستقن الذين أوتوا الكتاب) هه‌روه‌ها بۆ ئەوه‌ی ئەوانه‌ی په‌پاوی
ئاسمانیان پێدراوه‌ دُنیا بن له‌ راستی ئەم قورئانه‌ چونکه‌ له‌ ته‌ورات
وئینجیلدا ئەو باسه‌ هه‌یه‌ ..

۳= (وَيَزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا) بۆ ئەوه‌ی که‌ به‌ڕواداران زیاتر باوه‌ریان
دامه‌زراوبیت ..

۴= (وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ) ئەوانه‌ش که‌ په‌پاوی
ئاسمانیان پێدراوه‌ و به‌ڕوادارانیش هه‌ق نی‌یه‌ که‌ تووشی دوودلی‌بن .

۵= (وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا)
بانه‌وانه‌ی دل‌ و ده‌روونیان نه‌خۆشه‌ له‌ دوو‌په‌وه‌کان و بیباوه‌ران هه‌ر بۆخویان

قسه‌ بکه‌ن و بلین: نیازی خواچی‌یه‌ به‌م ژماره‌یه‌؟

۶= (كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ
وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ) (المدر: ۳۱)

به‌و شیوه‌یه‌ باسکرا خوا هه‌ر که‌سیکی بویت گومپای ده‌کات ، هه‌ر که‌سیکیشی
بویت پێنمایی ده‌کات و، که‌س ژماره‌ی سه‌ربازانی په‌روه‌ردگارت نازانیت جگه‌
له‌ زاتی خۆی ، ئەو ئایه‌ت و فه‌رموودانه‌ ، ته‌نها په‌ندو ئامۆژگارین بۆ ئاده‌می ..
که‌واته‌ لی‌ره‌وه‌ به‌ ئاشکرا تێده‌گه‌ین که‌ باسکردنی مه‌لائیکه‌تانی دۆزه‌خ
و ژماره‌یان که‌ نۆزده‌ن ئەو هه‌موو مه‌به‌سته‌ی تیا‌یه‌و ئەو ئامانجانه‌ی هه‌یه‌ !

دوووهم/ ماوه يه كه له سهره تاي پيغه مبهرايه تيه وه، به پي ئي ويستی خوا جبرائيل نه هات بۆ لاي حه زره ت (ص)، ژني ئه بو له هه ب به تاي به تي وهه نديكي تر له خزمان وله بيپروايان وتيان: له وه ده چي (محمد) له ده ست شهيتانه كه ي پرزگاري بووييت وخواكه ي ئي زوير بووييت... قورئانيش له سووره تي (الضحى) دا فهرمووي: (وَالضُّحَى، وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى، مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى، وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى، وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى) (الضحى: ۱ - ۵) واته سويند به چيشته نگاو، سويند به شهو كاتيكي تاريكي دادينييت، په روه ردگارت ده ست به رداري تو نه بووه ووازي له تو نه هيئاوه و خه شمي ئي نه گرتويت ، بيگومان دواپوژر قيامه تيش چاكتره بۆ تو له دنيا، له ئاينده دا په روه ردگارت ئه وهنده نازو نيعمه ت پي ده به خشيت كه زور پي ئي پازي و خوشنوود ده بيت.. ئهم سووره ته ، ا / دلنه وايي به بۆ حه زره ت (ص)... ا / دلنه وايي به بۆ پرواداران...

چ / وهلام دانه وه ي پروياگه ندهر ده مكو تكدني دوژمنانه، تا له خويانه وه تفهنگ به تاريكي به وه نه نين...

هه يههم/ سووره تي (النصر) كه هاته خواره وه ئه بوبه كر ئه وه ي ئي تيگه يشت كه حه زره ت (ص) له دواپوژه كاني ته مه نيدايه و ئه جه لي نزيكه، بويه زور گريا، هه روه ها (ئيين عباس) يش ده ئي: حه زره تي عومه ر مني له گه ل هاوه لاند ا داده نا له مه جليسي خوي دا، له كاتيكي دا كه من زور له وان منالتر بووم، هه نديكيان له وه ده چوو پييان ناخوش بووي، بويه پوژيكي حه زره تي عومه ر له مه جليسه كه يدا پرسيا ري له هه مووان كرد ، چي له سووره تي (النصر) تي ده گه ن؟؟ ئه وانيش ئه وه ي دياره و پوونه و تي ئي ده گه يشتن باسيان كرد، پاشان پووي ده مي كرده من ئاخو چي ئي تي ده گه م، منيش وتم: ئه و سووره ته نيشانه ي نزيك بوونه وه ي ئه جه لي حه زره ت بوو (ص) ، عومه ريش وتي: منيش هه ر ئه وه ي ئي تي ده گه م..

سورده ته که ش ده فهرموئ (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ، وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ، فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَعِظْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) (النصر: ۱-۳) واته / کاتیک یارمه تی وکومه کی خوا دیت وشاری مه که پزگار ده کړیت ودهرگای نازادی والاده کړیت، خه لکیشیت بینی پؤل پؤل دینه ئاینی خواوه، نه وسائیتر تو سوپاس وستایشی په روه ردگارت بکه وداوای لیخو شېوونی لبکه، چونک به راستی خوا زورچاوپوښی ده کات وتهوبه وهرگره ..

لیړوه تیده که ین که بیجکه له مانا دیاره که ی سورده ته که، لایه نیکی تری گرتوته خوی وناماژه یه کی تریشی تیابوو که نه ویش نریک بوونه وهی نه جه لی حه زرت (ص) بوو ..

بڼه مای پیتجه م / ورد بوونه وه له کات وشوینی دابه زینی نایه ت وهه روه ها حاله تی نه فسی وکومه لایه تی نه وکاته ی که تیا هاتوته خواره وه:

نه وهی بیه وی چاکتر له قورئان تی بگات ده بیت ورد بیت وه و دیراسه ی کات وشوینی دابه زینی نایه ته کان بکات و، هه روه ها نه و حاله ته نه فسی کومه لایه تی یه ی که تیا یا هاتوته خوارئ .. چونکه سورده ته مه کی یه کان سیمای تایبه تی خو یان وشو یازی تایبه تی یان هه یه و له وکاته دا موسلمانان که م بوون وغریب بوون وکوفر له ده وریان ده یان چه وساندنه وهو باری دهرونی یان جیاواز بووله مه دینه که خاوه ن ده ولت بوون .. سورده ته کانی مه که وه ک جزمی (عم یتساءلون) که (سید قطب) له باره یانه وه ده لیت (ثم جزمه هه مووی وه ک بیدار کردنه وهو، سیخورمه و، بانگ کردنی یه ک له دوا ی یه ک وایه به دهنگی بهر ز بو ناگادار کردنه وهی مهردومی نووستوی خه و گران ، یا هیئانه وه هوښی سرخوښی بیئاگا، یا بیدار کردنه وهی چه ند یاریکه ریکی وا که

له یاری یه که یاندا نو قم بووین و، هه موو شتیکیان له بیر چوبیته وه، وهك بانگیان بکات و پایان وه شینی و نقور چیان لی بگری، سیخور مه یان لی بداو یهك له سه ر یهك پییان بلی: بیدار بنه وه، هو شیار بنه وه، بیر بکه نه وه، خوا هه یه، پیغه مبه ر هه یه، پوژی زیندوو بونه وه هه یه، لیپرسینه وه هه یه، دوزه خ هه یه.. هه روه ها جاری دووم و سی یه م و... ده هه م و، له گه ل ئه م بانگکردانه شدا دهستیکی به هیژ ببی، که ئه م نووستوانه پاره شینی و ئه م سه رخوشانه هه لسینی و، ئه م یاری که رانه هه لچرینی له یاری یه که یان، ئه مانیش ناو به ناو چاویکی خه والوو هه لپن و خیرا خه ویان لی بکه ویته وه، ئنجا ده ست بکاته وه به پاره شان دنیان و بانگکردنیان و هاوار لی کردنیان، ناو به ناو نووستوو ده کان بیدار بنه وه، بو ئه وه ی له پرووی لاساری یه وه بلین:

هه لئاستین، بیدار نابینه وه، له پاشا به رد بگر نه ئه و بانگخوازه ی که بیداریان ده کاته وه.. ئینجا بنوونه وه دیسان ده ست بکاته وه به بانگکردنه وه و پاره شان دنیان و، له گه ل هه موو جاریکا که چاو هه لئه بپن، چه شمه ندازیکیان نیشان بدات له چه شمه ندازانی ئاده می و بوونه وه..

هه رچه ند ده وری ئه م جزمه ده که مه وه شتیکی ئاوه هام به بیردادی، وا بزانه، هه رکه سیکی تریش وردیته وه لی و وهك من وایه، نه خوازه لا ئه وانه ی که له م ئایه تانه ورد ده بنه وه (فلینظر الإنسان مم خلق)... (أفلا ينظرون الى الإبل كيف خلقت؟ وإلى السماء كيف رفعت؟ وإلى الجبال كيف نصبت؟ وإلى الأرض كيف سطحت؟) وه ئه وانه ی که ئه م ئایه تانه ده خویننه وه (ألم نجعل الأرض مهاداً؟ والجبال أوتاداً، وخلقناكم أزواجاً، وجعلنا نومكم سباتاً، وجعلنا الليل لباساً، وجعلنا النهار معاشاً، وبنينا فوقكم سبْعاً شِداداً، وجعلنا سراجاً وهاجاً، وأنزلنا من المعصرات ماء ثجاجاً، ليُخرج به حبا ونباتاً، وجنات أَلْفافاً، إن يوم

الفصل كان ميقاتا) يا ئهوانه‌ی كه ئه‌م ئایه‌تانه ده‌خویننه‌وه (یا‌یها الإنسان
 ماغرك بربك الكريم، الذی خلقك فسواك فعدلك، فی أى صورة ماشاء ربك)..
 ئه‌م جزمه هه‌مووی یاباسی دروستکردنی ئاده‌می و گیانه‌به‌رانه‌و ،
 یاباسی چه‌شمه‌ندازی جیهانه ، كه چه‌شمه‌ندازیكى لاپه‌په‌یه‌كى كراویه له
 نامه‌ی بوونه‌وه‌رو، یاباسی هیندی پووپه‌یه‌ی ترش وتالی پوژی دوایی به كه
 ته‌زوو به‌ناوشان وموچرك به‌ئنداما ده‌یینی) (سه‌یری ته‌فسیری جزمی ۳۰ بکه
 شیخ محمدی خال) ..

له‌وه‌مانه‌دا عه‌ره‌ب گرنگیه‌كى زۆری ئه‌دا به‌لایه‌نی په‌وانبیژی وجوانی
 ده‌ربهرین وقورئانیش به‌شیوازو داپشتنی ته‌حه‌ددای كردن، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش
 دا ده‌بینین بۆ هه‌موو زه‌مانیك شتانیكى وای تیا به كه مایه‌ی هیدایه‌تن
 تاپوژی قیامه‌ت، ئه‌وه‌تاله‌م سه‌رده‌مه‌دا ئیعجازی زانستی زۆر له‌قورئان
 وسوننه‌تدا ده‌ركه‌وتوون كه مایه‌ی هیدایه‌تی خه‌لكانیكى زۆرن....

ئایه‌ته‌كانی مه‌دینه‌ش درێژترن وباسه‌كانیشی له‌باره‌ی یاساو ده‌وله‌تداری
 وبه‌سه‌ره‌اتی گه‌لی جووله‌كه‌وگه‌لانی ترو، دووپوه‌كان وغه‌زاكانی چه‌زده‌ت و
 كۆمه‌لی شتی تروه‌ن كه‌جیاوازی ئاشكریان هیه له‌شیوازی ئایه‌ته‌كانی
 مه‌كه‌ه....

كه‌موسلمانان كۆچیان كرده مه‌دینه، سه‌ره‌تای(البقره) هاته‌ خواره‌وه كه‌باسی
 پێكهاته‌ی كۆمه‌نگای تازه ده‌كات، كه‌پێك هاتبووله‌موسلمانان ودووپوه‌كان
 وجووله‌كه‌كان، دیاره بۆ به‌رچاو پۆشنکردنی موسلمانان بوو تابزانن چۆن
 مامه‌له‌بكه‌ن له‌گه‌لیانداو له‌و بارو زرووفه تازه‌یه‌دا كاربكه‌ن ! ..

بەنەمای شەشەم / تەفسیراتی جوزئی ومانای گشتی

لە کاتێک دا ئایەتێک مانایەکی گشتی وکۆمەڵی مانای جوزئیشی هەبێ کە
 بتوانرێ تەخصیص بکری بەیەکێ لەو مانایانە، ئەوا تەخصیص دەکریو، ئەگەر
 دەلیلێک نەبێ بۆ تەخصیص ئەوا هەموو مانا جوزئێیەکان دەگرێتەوە، بۆ نمونە:
 یەكەم / خوای پەرەزدگار بە پڕوادران دەفەرموێت کە لە هەموو کاتێک
 و باروزرو فی کدا لە جیهاد دوانە کەون و توانا کانیان بخەنە کار بۆ خزمەتی دینی
 خوا (انفروا خفافا و ثقالا وجاهدوا بأموالکم و أنفسکم فی سبیل اللہ ذلکم خیر لکم
 ان کنتم تعلمون) (التوبة ٤١)

لەلای موفەسیرەکان (خفافا و ثقالا) بەم چەند مانایە ڕاڤە کراوە کە هەموویان
 دەگرێتەوە و پێویست ناکات تەخصیص بکری تەبەییەکیان، ئەمەش
 تەفسیرەکانە :

- بچن بۆ غەزا لە کاتی چالاکی و سستی داو لە کاتی تواناوبی هیزی دا...
- بچن بۆ غەزا لە خوشی و ناخوشی و تەنگانە و فەرەحی دا...
- بچن بۆ غەزا لە کاتێک دا ئەگەر دەوڵەمەند بن یا هەژار بن ..
- بچن بۆ غەزا ئەگەر چەکتان کەم پی پی یان زۆرتان پی پی...
- بچن بۆ غەزا بە پی پی یان بە سواری...
- بچن بۆ غەزا ئەگەر مال و مەلالتان کەم بی، یان زۆری و بارتان گران
 بی...

- بچن بۆ غەزا ئەگەر لاوین یان پیر بن ..

دووەم / لە سەرەتادا موسلمانان بۆ ماوێەک پڕویان کردە (بیت المقدس) و
 دوایی خوای گەورە پووگەیی بۆ گۆڕینەو بەرەو (کەعبە)، کەسانی ناحەز و
 سادەو ساویلکە کەوتنە تانەو تەشەردان و دەیان ووت: ئەو چۆی وای لیکردن

پووهگه‌ی خو‌یان بگو‌رن(سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها) له ته فسیری(السفهاء) دا

* (الزجاج) ده‌لی: مه به ست عه ره به موشریکه کانه ..

* (مجاهد) ده‌لی: مه به ست زانایانی جووله که یه ..

* (سدی) ده‌لی: مه به ست دوو پووه کانه ..

* (نبین کثیر) ده‌لی: (السفهاء) ئه و سی ده‌سته و تاقمه ده‌گریته وه، که واته که ماناکه‌ی به گشتی ئه و سی ده‌سته یه بگریته وه پیویست ناکات تایبه ت بکری به تاقه کومه ئیکیان وه، چونکه ره‌نگه جووله که کان ئه و قسانه یان کردبی و دوو پووه کان و موشریکه کانیش قو‌ستبیتیان وه و تبیتیان وه، چونکه دوو پووه کان و موشریکه کان به چاویکی به‌رز سهیری ئه هلی کیتابیان ده‌کرد و ده‌یانزانی که په‌پاوی ئاسمانیان هه‌یه، جابویه ته‌نسیقیان له‌گه‌لدا ده‌کردن بو دژایه تی و به‌ره‌ره‌کانی پیغه‌مبه‌ر(ص) و موسلمانان...

سی‌یه‌م/ خوای په‌روه‌دگار له‌سووره‌تی(القمر) دا ده‌فه‌رموی (إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ) (القمر: ۵۴) وشه‌ی(نهر) به‌کار هاتوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل کو‌تایی ئایه‌ته‌کانی تری سووره‌ته‌که‌دا بگو‌نجی که کو‌تایی هاتوون به (القمر، مُسْتَمِر، مُسْتَقَر، مُزْدَجَر، مُحْظَر، بِسَحَر، شَكْر، سَقَر، يَقْدَر، ... هتد) ئنجا چه‌ند مانایه‌کیشی هه‌یه که هه‌موو ماناکان مه‌به‌ستن ووه‌سفی به‌هه‌شتن،(نهر) واته :

۱. الأنهار: پووباره‌کان

۲. سعة الرزق: رزق و پو‌زی نود

۳. الضياء: پووناکی ...

چوارهم/ له سووره تی (فاتحه) (مالك يوم الدين) هاتوو كه (يوم الدين) چه نده مانایه كی هیه ، نهویش (يوم الجزاء ، يوم الحساب ، يوم الطاعة ، يوم القهر) كه نهو هه موومانایه ش به مه به ست به كار هاتوو هه موویان دهگریته وه ، چونكه پوژی قیامهت پوژی جهزاو حیساب وگوپرایه لی بو خواو پوژی زه بوونی وبی دهسه لاتی هیه نهو شمان له بیر نه چی كه هه لباردنی وشه ی (الدين) له ویدا گرنه كه دهگونجی له گه ل كوتایی ئایه ته كانی پیش ودوای دا كه (رب العالمين ، وإياك نستعين ، الضالین) هیه

بنه های حه وه م/ ته فسیری قورئان به قورئان :

له بهر نه وه ی قورئان هیه جوره درایه تی وناته واوی یه کی تیانیه ، ئایه تی هیه ئایه تی تر ته فسیر دهكات . بوئموونه :

كاتیک ئه م ئایه ته هاته خواره وه (الذين امنوا ولم یلبثوا ایمانهم بظلم اولئک لهم الامن وهم مهتدون) الانعام ۸۲/ هاوه لآن زور ترسان و وتیان جا باشه کی هیه زولمی له نه فسی خوئی نه کرد بیئت ، مانای وایه كه سمان رزگارمان نابیئت ، بویه هاتنه خزمهت چه زهت و پرسیاری ئه م ئایه ته بیان لی کرد ، نهویش به ئایه تی (۱۳) ی سووره تی لوقمان بوی ته فسیر کردن كه ده فهرمویت : (ان الشریک لظلم عظیم) واته : نهو سته م و زولمه مه به ست هاوه ل پهیدا کردنه بوخوا ..

به مه ش ئایه ته كه مانا كه ی ده بیئت به وه ی : نهوانه ی برویان هیناوه و خویان پاراستوو له هاوه ل پهیدا کردن بوخوا ، نهوانه ئارامی و ئاسایشی مادی و معنه ویان بو هیه له دنیاو له قیامه تدا و نهوانه رینمایی کراو و سه رفران ...

بنه های هه شته م / گهران به دوای ته فسیری (مأثور) دا :

نه وه ی بیه ویت له ئایه تی و رد بیته وه ، ده بیئت بگه ریت به دوای ته فسیری چه زهت (ص) بو نهو ئایه ته وه گهر راست بوو فهرمووده كه به دلنیا یی به وه وه ریده گرین ، جائه گهر چه زهت (ص) ته فسیری نه کرد بوو دهگریت بگه رین

به دواى ته فسيري هاوه لآن وپيشيناني خواناس دا، نه گهر راستى يان پيكا بو،
وه به راستى رپوايه ت كرابو نه وه ده كريت سوودى لى وه بگيرن وئجا بشكه رپين
به دواى لايه نه كاني ترى ته فسيره كه دا نه گهر هه بيت.. چونكه ده رگاي هه ول
وگه ران ووو ر دبو نه وه دانه خراوه... بۆ نموونه: خواى گه ورده ده فر مويت :

(وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ) (الحجر: ٨٧) واتہ/سویند بیٽ ئیمہ حہوت ثایہ تمان پی داویت، ھروہا قورئانی گہ ورہو مہ زنی شمان پی بہ خشیویت... بوخاری گیارویہ تیہ وہ کہ حہ زرت (ص) فہرموویہ تی (أم القرآن ہی السبع المثنی والقرآن العظیم) واتہ/(أم القرآن) کہ فاتیحہ یہ (سبع المثنی) یہ واتہ حہوت ثایہ تہو بہ ردہ وام دووبارہ دہ کریتہ وہ ھروہا (القرآن العظیم) یشہ، واتہ مہ زترین و گرن گترین سوورہ تہ لہ قورئاندا...

ههروهه له ئایهتی (و منل کلمه طیبه کشجرة طیبه) ابراهیم / ۲۴ ی تهفسیر کرد بهوهی شجرة الطیبه مه بهست دارخورمایه .. ل. ۲۲۶ کیف نتعامل مع القران / القرضاوی ..

بینه‌مای نویسم/وردبوونه‌وه له قوئاغه‌کانی هاتنه خواره‌وه :

بۇ تېگە يىشتىن ووردى بونى ۋە زىياتىر لە قورئان دەيتت ئاگامان لە قۇناغە كانى
 ھاتنە خوارە ۋە ئايەتە كان بىت ، كام ئايەت لە مەسەلە يە كدا پىشتىر ھاتو ۋە
 كاميان دواتر ھاتو ۋە ، چونكە ھەندى لە ھوكمە كانى قورئان بە چەند قۇناغىك
 ھاتو ۋە تە خوارە ۋە پەچاۋى بارى دەروونى كىردو ۋە بە چەند ھەنگاۋىك
 پەرۋەردى كىردو ۋە ، ۋە قۇناغە كانى جىھاد وياساغ كىردى مەى
 و سوو خۆرى و... ھتد ، زانا يان ھەر لە كۆنە ۋە لىكۆلىنە ۋە يان كىردو ۋە لە سەر
 ئەۋەى كە چەند سوورەت لە مەككە ھاتو ۋە تە خوارە ۋە چەندىش لە مەدىنە ،
 ھەرۋە ھا چەند ئايەتە مەككى ھەيە لە سوورەتە مەدەنى يە كاندا دانراون

وچه ندی مه دهنی له سوورته مه ککی یه کاندان دا نراون... هرچه نده پهنه که میک
پای جیوازه هبیته بو هندی نایه ته به لام نه وه زور له مه سه له که ناگو ریت...

عبدالله ی کوری مسعود وئین عه باس که حه زره ته (ص) دوعای بو کرد خوای
گه وره شاره زای بکات له قورئاندا، ده لئین: هیچ نایه تیک نی یه نه زانین له کوئی
هاتوته خواره وه که ی هاتوته خواره وه ماناکه ی چی یه....

(سه یدقوتب) یش به پرهمه ته بیته زور پرچاوی ئەم مه سه له ی قوناغانه ی
کرده وه خوای گه وره ته و فیکی داو (منه جی حرکی و تربوی) له قورئاندا شی
کرده وه لی کوئینه وه ی تیرو ته سه لی له سه ر کردو ته فسیریکی ناوازه ی زور
چاکی نووسی که له بواری په روه رده و منه جی حرکی دا تائیس ته فسیری
وانه نوو سراوه...

نموونه ی یه که م/ قوناغانه کانی یاساغ کردنی مه ی :

ناشکرایه که مه ی به شیک بووه له ژیا نی عه رب و ئالووه ی بووبوون وچه نده ها
ناویان ئی نابوو، له هونراوه کانی شیاندا زوریان به بالایدا هه لداوه.. بویه قورئان
له سه ر خوو پاش چه سپاندنی ئیمان وپروا له دل وده روونیاندا، به چه ند
قوناغیک داوای ئی کردن که دهستی ئی هه لگرن وئه وانیش به یه کجاری دهست
بهرداری بوون، نه و نایه تانه ش که له و باره یه وه هاتن:

۱- له مه که نه نایه ته هاته خوارئ که وه سفی حه زره ته (ص) دهکات که هه رچی

پاک وباش بیته حه لائی دهکات وئه وه ش که پیس وخرابه یاساغی دهکات
(الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ) (الأعراف ۱۵۷) واته: (ئه وانه ی که شوینی ئەم (محمد) ه

پیغه مبه ره هه واده ره نه خوینده واره ده که ون نه وه ی که گا ورو جوله که،
ناوینیشانی نوو سراوه لایان، فه رمانیان پی ده دات به چاکه و قه ده غه ی گونا هو

خراپه یان لیده کات وهرچی یه ک پاک وچاکه بۆیان هه لال ده کات وهرچی پیس وناپوخته لییان هه رام ده کات... ئنجا هه ره له مه ککه ئاماژه یه کی تره ات (وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا) (النحل: ۶۷) واته/ له به رووبومه کانی دارخورما وپه زو تریکانیش هه ندی جار شتی سه رخۆشکه ر دروست ده کهن ، گه ئی جاریش پزقی باش و به ره مه می چاک و به سوود ، وه کو (دوشاوو میوژو شه به ته تو... هتد)، (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) به راستی ئاله وه شدا به لگه و نیشانه ی ئاشکرا هه یه بۆ که سانیک عه قل وژی ری خو یان ده خه نه کار... لی ره دا پزق وپوژی پاکی جیا کرده وه و تی ی گه یان دن که شتی سه رخۆشکه ر ئه و وه سفه چاکه وهر ناگری وشتیکی باش نیه !

ب- له مه دینه ش له سه ره تاوه پرسیار ده کرا له باره ی مه ی وقوماره وه ، قورئانیش وه لامی دانه وه (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا) (البقرة: ۲۱۹) واته/ پرسیار ت لیده کهن ده رباره ی عه ره ق وقومار، پی یان بلی: له و دووانه دا تاوانیک وگونا هیکی گه وره هه یه ، هه رچه نده چه ند سوودیکیشیان تیدایه بۆ خه لکانیک، بیگومان گونا هه که یان گه وره تره له که لک و سوودیان ...

ج- ئنجا به دوایدا ئه م فه رمانه خوا بی یه هاته خواره وه (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ) (النساء: ۴۳) واته: ئه ی ئه وانه ی باوه پتان هی ناوه نزیک ی نو یژ مه که ون له کاتی که دا سه رخۆشن، هه تا وه کو بزانه چ ی ده لی ن له نو یژ که دا... به مه ش کاتی مه ی خواره نه وه یان ئی ته نگ بو وه، چونکه پوژی پی نچ نو یژ هه یه و ما وه ی نیوانیان که مه و فریای مه ی خواره نه وه و هاتنه وه هۆش خو یان نه ده که وتن...

د- ئینجا دوا فه رمانی قه ده غه کردن هات و فه رمووی :

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ، إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ، وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ) (المائدة: ۹۱-۹۲) واته/ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه دنیابن، عهره‌ق و قوماروگوشتی مال‌تی سهربرپاو بۆ‌غه‌یری خوا له‌و شوینانه‌ی که‌خه‌ک به‌پیروزی داناوه نه‌ک نی‌سلام، بورج وحه‌لال وحه‌رام زانین به‌هوی هه‌لدانی زاره‌وه، ئه‌مانه هه‌ریسن وله‌کارو کرده‌وه‌ی شه‌یتان، که‌واته ئی‌وه‌ش خو‌تانی لی‌دوور بگرن و خو‌تانی لی‌پیارین، بۆ‌ئه‌وه‌ی سهرفرازی و به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست به‌یئن، به‌پراستی شه‌یتان ده‌یه‌ویت له‌پیگه‌ی عهره‌ق و قوماره‌وه دوژمنایه‌تی و بوغزو کینه بخاته نی‌وانتانه‌وه‌و له‌یاد کردنی خواو ناوه پیروژه‌کانی ویلتان بکات، هه‌روه‌ها سست و ته‌مه‌لتان بکات له‌ئه‌نجام دانی نویژه‌کان به‌شینیه‌ی، ئایا ئیت‌ر به‌س نی‌یه؟ ئایا کۆل نادهن و ده‌ست هه‌لناگرن... ئه‌ی ئیمانداران فه‌رمانبه‌رداری خوابن، فه‌رمانبه‌رداری پیغه‌مبه‌ریش بن و، وریابن و ناگادارب، جا ئه‌گه‌ر پشت هه‌لکهن و یاخی ببن ئه‌وه بزائن به‌پراستی کاری پیغه‌مبه‌ری ئیمه ته‌نها پاگه‌یاندنی ئاشکراو پوونی په‌یامه‌که‌یه (جا که ئهم ئایه‌ته هاته خواره‌وه، جار‌درا به‌ناو شاری مه‌دینه‌دا که مه‌ی حه‌رام کراوه، ئیت‌ر به‌واداران هه‌رچی گوژوه‌و کویه‌ی عهره‌ق هه‌بوو قلییان کرده‌وه‌و به‌ته‌واوی وازیان له‌مه‌ی خواردنه‌وه هینا) ..

نمونه‌ی دووه‌م / هه‌نگاوه‌کانی یاساغ کردنی سوو‌خۆری:

سوو‌خواردن به‌یه‌کجار قه‌ده‌غه‌نه‌کرا، به‌لکو ئه‌گه‌ر سه‌یری ئه‌و ئایه‌تانه‌ بکه‌ین که له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه هاتوون ده‌بینین به‌چهند جاریک رینمایی ئنجا حه‌رام کراوه، ئایه‌ته‌کانیش:

۱- له كَوْتَايِي بَانْگِه‌وَايِي مِه‌ككه‌دا خَوای گه‌وره ئاماژهی به‌وه‌کرد که مامه‌له کردن به‌سوو خوا به‌ره‌که‌تی تینناخت و فهرمووی (وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّا لِّیَرْبُوَ فِیْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا یَرْبُوْ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِیْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاولٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ) (الروم: ۳۹) واته/ مهر پاره و سامانیکتان به سوو دابیّت به‌خه‌لکی بۆ ئه‌وه‌ی زیاد بکات له‌ناو سامانه‌که‌یابندا، ئه‌وه به‌ره‌که‌تی تیناکه‌وی و پیداشتی نابیّت لای خوا ، به‌لکو لئیرسینه‌وه‌شی له‌ دوایه ، ئه‌وه‌ش به‌زه‌کات داوتانه‌و مه‌به‌ستان په‌زامه‌ندی خوایه ، ئانه‌و جوړه که‌سانه پیداشتیان چه‌ند به‌رابه‌ر کردوته‌وه .

ب- له‌سهره‌تای مه‌دینه‌شدا ئه‌م ئایه‌ته‌هاته خواره‌وه (يَا اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا الرِّبَا اَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ، وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ) (آل عمران: ۱۳۱) واته/ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌پتان هی‌ناوه سوو به‌چه‌ند قات و به‌رامبه‌ر مه‌خوون، له‌خوابترسن ، بۆ ئه‌وه‌ی سهر‌فراز بن...

(تیبینی: ئه‌م باسه‌ی سوو خواردن له‌ سووره‌تی ال عمران دا تیکه‌ه‌لکیش کراوه به‌ باسی غه‌زای ئو‌خود، ئه‌مه‌ش دیاره‌ حیکمه‌تی تیا‌یه‌و په‌نگه‌ بۆ ئه‌وه بیّت که بیسه‌لمینی ئه‌م ئاینه‌هه‌موو چه‌مکه‌کانی ژیان ده‌گریته‌وه‌و گرنگی ده‌دات به‌ هه‌موو لایه‌نه‌کانی ژیان و هه‌رچی پیویست بیّت بۆ به‌خته‌وه‌ری دنیاو قیامه‌ت فهرامو‌شی نه‌کردوه‌و) ..

ج- ئنجا خَوای گه‌وره زه‌می جووله‌که‌ی کرد که سوو ده‌خوون ، هه‌رچه‌نده لیشیان قه‌ده‌غه‌کراوه‌و ئنجا به‌گشتی زه‌می سوو خو‌ری کرد، دیاره‌ ئه‌مه‌ش پی‌ش ده‌ستی‌یه‌ک بوو بۆ هه‌رام‌کردنی (فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِيْنَ هَادُوا حَرَمًا عَلَیْهِمْ طَيِّبَاتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ كَثِيرًا ، وَاَخَذَهُمُ الرَّبُّ وَقَدْ لُغُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا) (النساء: ۱۶۱)

واته/ بههوی زولم وستهمیک له لایه نه وانهی که بوونه ته جوله که و بههوی
 نه وهی که زور کو سپیان ده خسته بهردهم ریبازی خوا ، ئیمه هه ندیک نازو
 نیعمه تمان ئی حهرام کردن ، که پیشتربویان حه لال بوو. ههروه ها بههوی سوو
 خوژی یانه وه که به پراستی ئی یان حهرام کرابوو، بههوی نه وه شه وه که مالی
 خه لکی به ناره وا ده خوڤ هه ندیک شتی تری حه لالمان ئی حهرام کردن، بیگومان
 نه وانیه یان که بیباوه پڼ سزایه کی به ئیش و نازارمان بو ئاماده کردوون ..

د- ئینجا دوا دهقی قورئان هات بو حهرام کردنی یه کجاری سوو خوژی و
 فهرمووی (الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
 الْمَسِّ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
 مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ) (البقرة: ۲۷۵) واته/ نه وانهی سوو ده خوڤ ، هه لسو
 که وت ناکه ن وراست نابنه وه (له گوڤدا) مه گهر وه که نه وه که سهی که شه یقان
 دهستی لیوه شان دبئی (هه ره له دنیا دا سروشتی نین و وله قیامه تیشدا وه که شیتن)
 چونکه نه وانه ده لئین: فروشتن وه که سوو وایه، له حالیکدا خوا فروشتنی حه لال
 کردوو وه سووی حهرام کردوو، جائه وهی ئاموزگاری پهروه ردگاری پیگه یشت
 و وازی هینا ، نه وهی دهستی که وتوو به خوژی ، کاری لیپرسینه وه شی
 ده که ویتته لای خوا، به لام نه وهی دهست بکاته وه به سوو خوژی، ئا نه وانه
 جینیشینی ناو ئاگری دوزه خن وژیانی هه می شه یی تیا ده به نه سه ر... ئنجا
 ده فهرمو ویت (يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ إِنَّ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
 وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ) (البقرة: ۲۷۷) واته/ خوا سوو ته فرو تونا
 ده کات و به ره که تی ناهیلئ ، به لام پاداشتی خیری سامان به خشین بره و
 پیده دات و به ره که تی تیده خات، بیگومان خوا هیچ کافرکی تاوانباری خوش

ناوِیت، به پراستی ئه وانه ی که باوه پریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان
 ئه نجام داوه و نویژه کانیان به چاکی به جیه هیئاوه و زه کاتیان داوه، ته نها
 پاداشتیان لای په روه دگاریانه، ئه و سا نه ترس و بیمیان له سه ره، نه غم
 و په ژاره ده یانگریته وه، ئنجا رینمایی پرواداران ده کات (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ
 مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ)
 (البقرة: ۲۷۹) واته/ ئه ی ئه وانه ی باوه پرتان هیئاوه، پاریزگارو خواناس بن و
 واز له پاشماوه ی سوو بهینن ئه گهر ئیماندارن، خو ئه گهر وانه کهن، ئه وه
 جهنگ له گهل خواو پیغه مبه ره کهیدا رابگه یه نن (که سه ره نجامه که ی زور
 سامناکه)، خو ئه گهر ته وه بکه ن و له سوو خوړی واز بهینن ئه وه ته نها
 سه رمایه کانتان بو هیه وه ری بگر نه وه، نه سته م ده کهن له قه رزاره کان،
 نه سته متان لیده کریت..

(وَإِنْ كَانَ دُوْ عُسْرَةٌ فَنظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)
 (البقرة: ۲۸۰) خو ئه گهر قه رزاره که نه داربوو، ئه و مؤله تی بدری تاده رووی
 لیده کریته وه و ده بییت، خیرکردنتان به قه رزاره که و ئازاد کردنی وه به خشیینی،

چاکتره بوتان ئه گهر ئیوه بزائن (چهنده پاداشتی خوایی بی سنووره).
 (وَأَنْتُمْ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْجِعُوا فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُلَاقُوا اللَّهَ نَافِلِينَ)
 (البقرة: ۲۸۱)

واته/ له سزاو توله ی پوژیک بترسن که تیایدا بولای خوا ده گه پینه وه، له وه و دوا
 هه مووکه س پاداشتی کارو کرده وه ی خو ی وهرده گریت وسته میان لینا کریت.
 ئنجا هه موو ئایه تی (۲۸۲) ی (البقره) ته رخان ده کات بوقه رزدان وده سته گریزی
 لیقه و ماوو هاوکاری کردنی خه لکی که دریزترین ئایه تی قورنانه،
 تاجیگای سوو خوړی بگریته وه..

**بەنەمای دەپەم/ وردبۆونەووە لە ئایەتی مەکی لەسۆرەتی مەدەنی داو
بەپێچەوانەشەو!**

سۆسۆ سۆرەت کە لە مەککە هاتونەتە خوارەووە ، هەندێ ئایەتیان تیاپە کە
لەمەدینە هاتونەتە خوارەووە و ، سۆسۆرەتی مەدینەش ئایەتی مەکی یان تیاپە
، سۆرەتی -محمد- یش کە مەدەنی یە ئایەتی ژمارە -۱۳- ی لە رێگای
هیجرەتدا هاتۆتە خوارەووە و ، سۆرەتی -مائیدە- ش کە لەکۆتایی مەدینە دا
هاتۆتە خوارێ ، سۆ ئایەتی لە دواى سۆرەتی -تەوبە- هاتەخوارێ لە پۆژی
عەرەفە لە حەجی مال ئاواپی دا .

ئەجا کە لەم دیاردەپە ورد دەبینەووە ، بۆمان دەردەکەوێ کە گەلی مەبەستی
پەرورەدەیی تیاپە ، چونکە هەندێ لەو ئایەتە مەدەنیانە پەنگە باسی -احکام-
بن و پەپووەندێکیشی هەپە بە باسی سۆرەتە مەکیکەووە بۆپە لەمەدینە
هاتۆتە خوارێ و خوارەتە سۆرەتیکی مەکیکەووە بەفەرمانی خاوی گەرە .
هەندێ لەو ئایەتانە پەپووەندیان بە پووداویکی تیاپەتەووە هەبووە ، رەنگە لە
مەدینە پووی دابی ، بۆپە ئەو کاتە دابەزینراووە ئەجا لە سۆرەتە مەکیکەدا
جی خۆی گرتووە .

شایانی باسەقورئان هەمووی لە شەوی قەردا نازل بوته ئاسمانی دنیا ، دواپی
لە -۲۳- سالددا بەپێی پێویست لێی دابەزینرایە خوارێ و موسلمانانی
پەرورەدەکرد ، کافران دەیان ووت : بۆچی هەمووی بە یەکجار نایەتەخوارەووە
(وقال الذين كفروا لولا نزل عليه القرآن 'جملة واحدة كذلك لثبت به فؤادك
ورتلناه ترتيلا ، ولا يأتونك بمثل الا جنتاك بالحق واحسن تفسيراً)
۳۳فرقان/واتە : کافرەکان وتیان : هەمووی بۆ بەپەکیوە دانابەزیت ، بێگومان
ئیمە هەر بەو شیوەپە پەوانەپ دەکەین ، تادلی تۆ زیاتر دلنیاپکەین ، بەردەوام
بەجوانی دايدەپژین و دەپگەپەنین .. خوانەناسان هپچ پەخنەپەکت لێناگرن ،

له بهرامبەر بهره ئیمه حهقیقهت وپاستیمان بۆ تۆ نه هیئاییت و به جوانی هه موو شتیکت بۆپوون نه کهینه وه ، ههروهاده فهرمویت (وقرآنا فرقناه لنقرأه علی الناس علی مکت و نزلناه تنزیلا) اسراء ١٠٦ / واته: ئیمه قورئانمان بهش بهش کردووه تا به شینهیی و به ئارامی بیخوینیته وه به سه ر خه لکیدا ، هه ر ئیمه ش به وشیه وه دامانبه زاندووه که تۆ پرایده گه یه نیت * *

نهمونه ی یه که م/ سووره تی- ق- له مه که که هاتۆته خواره وه ، ته نها ئه م ئایه ته ی نه بی که له مه دینه هاته خواری ، که ده فهرمویت: (ولقد خلقنا السماوات والارض وما بینهما فی سته ایام وما مسنا من لغوب) ق ٣٨/ جووله که کان له مه دینه ده یان ووت که خوا به شهش پۆژ ئاسمانه کان و زهوی درووست کردووه ، له یه کشه ممه وه بۆجومعه و ، پۆژی شه ممه پشوو ی داوه * ئه مه ش له ته وراته ده ستکاری کراوه که یاندا هاتووه له -الاصحاح الثانی/ سفر التکوین- دا. جا قورئان ئه وه ی پاست بی، ته سدیقی ده کات وئه وه ش که هه له بی پاستی ده کاته وه ، بۆیه ئایه ته که پنیان ده فهرمو ی: به پاستی ئیمه ئاسمانه کان و زهوی وه رچی له نیوانیان داهیه به شهش پۆژ درووستمان کردوون و، هیهچ ماندوو یه تیه کیش پووی تینه کردین . (کهواته ئه م ئایه ته له مدینه پیویست بوو بۆ وه لامی جووله که کان) ..

ئنجا ئه م ئایه ته ش که له مه دینه دابه زیوه وه له م سووره ته دایه که له مه که که هاتۆته خواره وه ، په یوه ندی به ئایه ته کاخی تره وه هیه، به تایبهت ئه م ئایه ته ی دوای خۆی که به حه زره ت(ص) ده فهرمو ی: دوزمان ئاوا بوختان ده که ن وله خۆیان وه به مه له له باره ی خواوه ده دوین ، کهواته تۆ ئارام بگره له سه ر قسه کانیان و له سه ر پرپیاگه نده کانیان (فاصبر علی ما یقولون و سبّح بحمد ربک قبل طلوع الشمس وقبل الغروب ، ومن اللیل فسبحه وأذبار السجود) (ق: ٤٠) ..

نَمُونَه‌ی دَوَوَم/ سوورته‌ی فوَرقان سِی نایه‌تی نه‌بیّت ، هه‌مووی له‌مه‌ککه
 ها‌تونه‌ته‌ خواره‌وه ، سِی نایه‌ته‌که‌ش ئه‌مانه‌ن (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ
 أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا)
 (الفرقان: ۷۰) واته/ ئه‌وانه‌ی هه‌یج شتیک نا‌په‌رستن له‌گه‌ل خواداو که‌سیش
 نا‌کوژن که‌ خوا‌ کوشتنی‌ هه‌رام کردیّت مه‌گه‌ر به‌حه‌ق و‌په‌وا، هه‌روه‌ها‌ زینا
 نا‌که‌ن و‌نزیک‌ی نا‌که‌ون، جا‌ئه‌وه‌ی ئه‌و جو‌ره‌ کاره‌ خراپانه‌ ئه‌نجام بدات، ئه‌وه
 توشی‌ سزاو‌نا‌زارو‌ پ‌یسوایی‌ ده‌بیّت . له‌ قیامه‌تیشدا‌ نا‌زارو‌ سزای‌ بو‌ چه‌ند
 به‌ران‌به‌ر ده‌کریت و، به‌زه‌لیلی‌ و‌خه‌جاله‌تی‌ و‌شه‌رمه‌زاری‌ یه‌وه‌ ده‌بیّت ژیا‌نی‌ تیدا
 به‌ریّت‌ه‌ سه‌ر، مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی‌ ته‌وبه‌ به‌کات و‌با‌وه‌پ
 به‌یّنیّت و‌ کارو‌ کرده‌وه‌ی‌ چاکه‌ ئه‌نجام بدات ، ئا‌ئه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ خوا‌ کارو
 کرده‌وه‌ خراپه‌کانیشیان‌ بو‌ ده‌گو‌پ‌یت به‌چاکه‌ ، چونکه‌ هه‌میشه‌و‌ به‌رده‌وام‌ خوا
 لی‌خو‌شب‌وو‌می‌ه‌ره‌بان‌ه‌ (به‌رام‌به‌ر خه‌ل‌کی‌ به‌گشتی‌ و‌ئ‌ه‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ به‌تایبه‌تی‌)
 ئه‌م چه‌ند نایه‌ته‌ چونکه‌ ته‌شریعاتی‌ تیا‌یه‌و‌ با‌سی‌ کوشتن‌ وزینا‌ ده‌کات ، خوای
 گه‌وره‌ له‌ سیفات‌ی‌ ب‌رواداران‌دا‌ له‌مه‌دینه‌ ناردی‌یه‌ خواری‌، جا‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 سوورته‌ی‌ فوَرقان با‌سی‌ سیفات‌ی‌ (عبادالرحمان) ده‌کات ، به‌تایبه‌تی‌ په‌و‌شته
 به‌رزه‌کانیان ، جا‌ئ‌ه‌م چه‌ند سیفات‌ه‌شیان ، ته‌وا‌و‌که‌ری‌ ئه‌و سیفه‌تان‌ه‌ن و‌خوای
 گه‌وره‌ له‌مه‌ککه‌ ئه‌و به‌شانه‌ی‌ نارده‌ خواره‌وه‌ بو‌ په‌روه‌رده‌ی‌ مو‌سلمانان و‌ئ‌ه‌م
 سِی نایه‌ته‌شی‌ له‌مه‌دینه‌ که‌ سه‌رده‌می‌ ده‌وله‌تداری‌ و‌یاسا‌ بو‌و ناردی‌یه‌ خواری‌
 تابییته‌ به‌رنامه‌ی‌ ژیا‌نی‌ ب‌رواداران .

بڼه مای یانزه یه م/ وورد بونونه وه له نایه تیک بی نه وه ی پارچه پارچه بکړی
یان پیش ودوا بخیریت....

له تیگه یشتن و وورد بونونه وه له نایه تیک ، ناییت هندی وشه ی به ناوی (تقدیم
و تاخیر) وه، جی ی بگوږدری، گوايه واما ناکه ی چاکتر پوون ده بیت ه وه، یان
ته نها به شیک له نایه ته که بهی نری ومانایه کی تری لی ده سته کویت ، که مه به سته که
له بڼه پرتدا نه وه نی یه.... بو نمنونه :

یه که م/ خوی پوره دگار ده فرمویت (فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ) (التوبة: ۵۵)
واته/ نه ی پیغه مبر (ص) ، نه ی پروادار ، نه مال و سامان ونه وه چو نه وه ی
کافران سه رسامت نه کات وبه خیریان بزانیست ، چونکه به راستی خوا
هر ديه ویت له ژيانی دنیادا تووشی به لاو سزایان بکات بهو مال و سامان
ومنالانه یان وبه کافریش گیانیان بکیشتیست، که دیاره ناخیره تیشیان هر چاره
په شی و ناخر شه پی یه....

هنه دی له موفه سیره کان وه جرجانی وثین عباس و قتاده و ته بهری وشه وکانی
و پازی ، له ته فسیری نه م نایه ته دا به جوړیک لیکیان داوه ته وه گوايه ده کړی (فی
الحیاه الدنیا) پیش بخیریت ، واته ته قدیره که ی ناوی لی دیت (فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ
وَلَا أَوْلَادُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْآخِرَةِ) وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ) واته/ سه رسام مه به نه به مال و سامان ونه به منالی کافران
له ژيانی دنیادا چونکه خوی گه وره ديه و ی بهو مال و سامان و منالانه
له قیامه تدا سزایان بدات وبه کافری گیانیان بکیشتیست نه مهش له بهر نه وه ی
گوايه کافران له ززهت و خووشی ده بینن له مال و سامان ونه و هیان له دنیا دا ..

(ثین قهیم) به په حمهت بیت وه لأمیان ده داته وه ده لیت: نازار چه شتن
وناړه حتی کافران دیاره ، به هو ی حرص و شپرز هیان به دوا ی دنیا داو، هه لپه

ورپاکه پاکيان نايه لى پشوو بدن له دنيا داو ، هه تا بيانيت زياتر کيشه يان هيه (نيتړ چ پيويست دهکات پيش خستن ودواخستن تيا بکريت) ...
دوووهم/ خواى په روهر دگار دهه رمويټ (أفلا ينظرون الى الإبل كيف خلقت والى السماء كيف رفعت والى الجبال كيف نصبت والى الأرض كيف سطحت فذكر انما أنت مذكر) الغاشية ٢١ واته : ناييا سهرنجى ووشر نادهن چوون دروستکراوه (خو گرى له سهر برسيټى وتينوټى وپيکها تنى له شى و... هتد) ، ناييا سهرنجى ناسمان نادهن چوون بهر زکراوه ته وه (نه وه موو نه ستيرو هه سارانه که به ناسمانه وهن وعه قلى مروف دهسته وسان وکوله له ناستياندا) نهى سهرنجى کيوه کان نادهن ، چوون داکوتراون وره گيان چووه به ناخى زهوى دا، نهى سهرنجى دهشته کاني زهوى نادهن چوون تهخت کراوه ، که واته تو نهى پيغه مبر نه م شتانه بخهروه ياديان و نامورگاريان بکه، بهراستى تو هر ياد خهروه يت ...

نه م رپک خستن وسهرنج پاکيشانه تابلويه کى جوان دهنه خشيني، له پيشدا وشرو قافله که مايه ى ژيانيان بووه به قيمهت وگرانبه ها بووه لاي خه لکى نهو زه مانه، پاشان له وه وه بهر و ناسمان ونجا شاخه کان ونجا زهوى ، بهمه ش نه دا له دلى سهرکه ران تا رابچله کن و هو شيار ببنه وهو، يه که به دواى يه که هاتنى بابه ته کان مه بهسته له نايه ته که دا ...

سپي يههم/ خواى په روهر دگار دهه رمويټ (وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ، وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِكِرْضْوَةٍ وَلِيَفْتَرُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ) (الأنعام: ١١٣) واته/هر بهو شيويه كيشمه كيشى ئيمانداران وخو نه ناسان بهرده وامه، جا بو هر پيغه مبر رپک وئيمانداريک دوژمنيکمان له شهيتانه کاني ناده ميزادو پهرى سازاندووه، که

بهردهوام قسه‌ی زل وپرازوه ددهن به‌گوی یه‌کداوخیان وخه‌لکی
پی‌سهرگردان وگومرا ده‌کن ، جا نه‌گهر په‌روردگارت بیویستایه
نه‌یاندته‌توانی شتی وابکن ، ده‌وازیان لی‌بینه له‌گهل نه‌و دروو ده‌له‌سه‌یه‌ی
هه‌لی ده‌به‌ستن(له‌ده‌ست خوا پرزگاریان نابیت) ..

شه‌یتانانی ئینس وجین به‌قسه‌ی زل وپرازوه کافران له‌خشته ده‌به‌ن به‌م جوړه
-لِتَضْغِي إِلَيْهِ أَفْنَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ / واته به‌دل گوی ی بۆ ده‌گرن

ئه‌وانه‌ی بروایان به‌ئاخیره‌ت نی‌یه، ئنجا

ب_ ولیرضوه ... پی‌ی پازی ده‌بن وقه‌ناعت ده‌کن، ئنجا نه‌بی به‌کردار،

ج_ ولیقترفوا ماهم مقترفون نه‌و تاوانانه بکن که ئه‌وان به‌رده‌وام نه‌یکه‌ن ..

(که‌واته یه‌ک به‌دوای یه‌کی ئه‌م ئایه‌تانه‌و به‌شه‌کانی ئایه‌ته‌که‌ش به‌حسابه‌و

له‌پیشدا گوینگرته‌و به‌دل وهرگرته‌و پازی بوونه‌و ئنجا کرداری خراب وتاوانه‌و).

ئه‌وه‌ش که وتمان که‌سیک به‌شیک له‌ئایه‌تی که‌به‌جیا له‌ده‌ورو به‌ره‌که‌ی

وهرده‌گریت، وه‌ک نه‌و که‌سه‌ی که‌ئایه‌تی (ویل للمصلین) به‌ته‌نها دینی که‌

نابیت وه‌له‌یه، چونکه کام له‌نویژ خوینان وه‌یلیان بۆ هه‌یه، دوای ئایه‌ته‌که‌

ته‌واوی ده‌کات که ئه‌ویش ئه‌وانه‌ن نویژه‌کانیان له‌کاتی خویاندا ناکه‌ن (الذین

هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ) (الماعون: ۵)

بنه‌های دوانزه‌یه‌م/ دژایه‌تی نی‌یه له‌نیوان ئایه‌ته‌کانی قورئان دا :

ئه‌گهر به‌چاکی وردبینه‌وه له‌قورئان ، ده‌بینین جیاوازی ودژایه‌تی وناته‌وای

نی‌یه له‌ئایه‌ته‌کانی قورئاندا ،خوای په‌روردگار ده‌فه‌رمویت (أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا) (النساء: ۸۲) واته/

ئه‌وه بۆ سه‌رنجی قورئان ناده‌ن ولی ئی وردنا به‌وه؟ خو ئه‌گهر له‌لایه‌ن که‌سیکی

تره‌وه بوایه جگه له‌خوا بیگومان جیاوازی ودژایه‌تی یه‌کی زۆریان تیدا

ده‌دوژیه‌وه... بۆنمونه :

یه کهم/ خوای گه وره ده فرمویت (وَإِنْ تُصِیْهِمْ حَسَنَةٌ یَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِیْهِمْ سَيِّئَةٌ یَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا یَکَادُونَ یَقْفَهُونَ حَدِیثًا ، مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِیدًا) (النساء: ۷۸) واته/ نه گهر خیریان بیته پی ده لئین : نه مه له لایه ن خواوه یه و، نه گهر تووشی ناخوشی وزیانیک ببین (دوپرووه کان بو سووک کردنی حه زرهت (ص) له بهرچاوی موسلمانان) ده لئین: نه مه به هوئی تووه یه (ههروهک حه زرهت (ص) حه کیم نه بی و نه زانی چوون ره فتاریکات وخه لکی بهرپوه ببات) .. جاتو پییان بلی: هه رچی پییشدیت ، هه ره مووی له لایه ن خواوه یه و بو تاقی کردنه وه یه ، نه وه بوچی نه وه خه لکه (باوه رلاوازه) هیچ شتیک تیناگه ن وله راستی یه کان حالی نابن (نه مه راستی یه که نه بی هه موو که سییک بیزانی که هیچ شتیک له م بونه وه ردها به بی ویستی خوا پرووندات ، (قل کل من عند الله) به لام نه مه نه وه ناگه یه نی که مروف ویستی نی یه و هه رچی بکات بهرپرس نی یه لی، چونکه هه ویستی خوا یه که ئیراده ی داوه به مروف تا چاک و خراب هه لبرئری و ئنجا لیپرسراویش بیث بهرامبه ر کاره کانی، بو یه ده فرمویت (مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِیدًا) (النساء: ۷۹)

واته/ هه رچی بو تو پییشدیت له خیرو چاکه له خواوه یه و فه زلی نه وه و ، هه رچی ناخوشی و موسیبه تیکیش تووش دییت، دهستی خوئی تیا یه و، ئیمه توومان ناردوه بو سه رخه لکی به پیغه مبه رایه تی، خواش به سه که شایه ته له سه ره نه و راستی یه ...

به لی.. به لاو موسیبه ت و ناخوشی قه زاو قه ده ری خوا یه ، به لام هه یه تی به هوئی گونا می مروقه که وه یه و ته می کردنی خوا یه بو ی، هه یه له بهر په ورده کردن

وقالکردنی ئەو مرقهیهو تاقي کردنهوهیه بو، بویه لهسورهتی (الشوری/۳۰) دا دهفرمویت (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ) (الشوری: ۳۰) واته/ هر بهلاو نههامهتییهكتان بهسهرهاتییت، ئەوه دهرهنجامی ئەو کارو کردهوانهیه که دهتانکرد، بهلام ئەوهنده خوا میهرهbane، لهزۆربهی گوناھو ههلهكانتان خوش دهبییت...

جانهگهر خوا چاو پۆشی نهكات ولهسهر ههموو گوناھو ههلهیهك سزا بدات و بهلا بنیریت، هیچ کهسیك بهسهر زهوییهوه نامینێ (وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهَرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا) (فاطر: ۴۵)

دووو/ خوای پهروهردگار لهمهسهلهی هینانی زیاتر لهیهك ژن دا دهفرمویت: (وَأَنۡتُمۡ أَلۡيَسَآءِی أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَنۡبَذُۡلُوا الْخَبِیۡثَ بِالطَّیۡبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمۡ اِلَیۡ اَمْوَالِكُمْ اِنَّهٗ كَانَ حُبًّا کَثِیۡرًا) (النساء: ۲)

واته/ خهلكینه مال و سامانی ههتیوان بدهنهوه دهست خویمان کاتیك گهوره بوون، مالی خراپ و بیسی خوتان مهگۆر نهوه بهمالی چاك و پاکی ئەوان، مال و سامانیان مهخۆن لهگهڵ مال و سامانی خوتاندا، بهراستی ئەگهر وابكه نهوه ستهم و گوناھیکي گهورهیه (وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثۡلِی وٓثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنۡ خِفْتُمْ أَلَّا تَعۡدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمۡ ذَٰلِكَ أَذۡنٰی أَلَّا تَعۡلُوا) (النساء: ۳) واته/ ئەگهر ترسان لهوهی که نهتوانن داد پهروهربن لهگهڵ کچه بیباوکهکاندا (ئەگهر بیانخوازن و بیانکهنه هاوسهرتان)، ئەوه واز لهوان بهینن = چونکه کهسی وا ههبوو لهبهر بهرژهوهندی خوێ و مال و سامانهکهی کچه بیباوکهکهی دههینا- ئەوه له ئافرهتانی تر که ههلاک بۆتان ژن ماره بکهن دوو، یان سیان یان چوار، (دیاره هینانی لهیهك ئافرهت زیاتر مهرج و بارودۆخی تایبهتی خوێ ههیه) خو ئەگهر

ترسان له‌وهی که نه‌توانن داد په‌روه‌ری بکه‌ن له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانتاندا، ئه‌وه یه‌ک ژن ماره بکه‌ن، یان ئه‌وه که‌نیزه‌کانه‌ی که‌هه‌تافن (که‌دیاردیه‌کی کاتی بوو، ئیسلام بن ب‌ری کرد)، ئه‌وه‌ی که باسکرا نزیک‌تره له‌وه‌ی که سته‌م نه‌که‌ن...

ئنجای خ‌وای گه‌وره له‌ ئایه‌تی ۱۲۹ی سووره‌تی النساء دا ده‌فه‌رموئیت: (وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَنَرُوهُنَّ كَالْمَعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا) (النساء: ۱۲۹)

واته/ هه‌گیز ئیوه ناتوانن له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانتاندا دادپه‌روه‌رانه په‌فتار بکه‌ن، له‌کاتیک دا ئه‌گه‌ر زو‌ریش مه‌به‌ستان بی‌ت ، جا که‌وا بوو نه‌که‌ن هه‌ر پ‌وو له‌یه‌کیکیان بکه‌ن و به‌ته‌واویی ئه‌وی تر واز لیب‌هینن وه‌کو هه‌له‌په‌سی‌راو، نه‌ئوه‌یه می‌ردار بی‌ت، نه‌ئوه‌یه بی‌میرد بی‌ت، خو ئه‌گه‌ر چا کس‌ازی بکه‌ن و پ‌یک بکه‌ون و خو‌تان بی‌اریزن له‌سته‌م ، ئه‌وه به‌پاستی خوا هه‌میشه و به‌رده‌وام لی‌خ‌وش‌بوو می‌هه‌ر به‌انه ..

هه‌ندی که‌س ئه‌مه ده‌کا به بیان‌وو گ‌وايه‌که‌س ناتوانی دادپه‌روه‌ردی بکات له‌نیوان هاوسه‌ره‌کانی دا که‌واته که‌س ناتوانی له‌یه‌ک ژن زی‌اتر بی‌نی.... له‌کاتیک دا ئه‌وه‌ی که داواک‌راوه له‌ دادپه‌روه‌ری له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کاندا دادپه‌روه‌ری ماددی‌یه، واته وه‌کو یه‌ک هه‌موو شتیکیان بو دابین بکات، ئه‌مه‌ش که له‌ دووهم جاردا، باسی ده‌کات، مه‌سه‌له‌ی هه‌ست و سو‌زو خو‌شه‌ویستی‌یه که ئه‌وه‌ش په‌یوه‌ندی به‌ده‌وه ..

پی‌غه‌مبه‌ر(ص) عائیشه‌ی له‌هه‌مووان زی‌اتر خو‌ش ویست‌وو وه‌له‌هه‌مان کاتیش دا هه‌رچی بو یه‌کیکیان دابین کردبی بو ئه‌وانی تریشی دابین ده‌کردو وه‌ک یه‌ک لایان ده‌مایه‌وه ، ته‌نانه‌ت له‌نه‌خ‌وشی‌یه‌که‌ی د‌وایی ته‌مه‌نی‌دا ئی‌جازه‌ی خواست له‌خ‌یزانه‌کانی که له‌لای عائیشه خزمه‌ت بک‌ریت ، ئه‌وانیش پ‌ازی بوون....

حه زهزت (ص) دادپهروهه بوو ، هه رچی له توانای دابوو کردی ئینجا دوعاشی ده کردوو دهیغه رموو: خوايه ئه مه مه له دهست دئ که کردوو مه بهرام بهر خیزانه کانم و به دهست منه، لۆمه مه کهو لیم مه گره له وهی که به دهست تویه (واته ئه و زیاده خوشه و یستیهی که بۆ یه کیکیان هیه تهی وله دله وهیه، دیاره دلش به دهستی پهروه دگاره چون هه لیسوړینئ)... که واته ئه و دوو نایه ته له و باسه دا دژایه تی نیه له نیوانیانداو به سهیر کردنی ژيانی هه زهزت (ص) باشتی تی ده گهین .

بنه های سیانزه مه / نه بوونی دژایه تی له نیوان قورئان وزانستیکدا که سه لابیئت وگومانی تیانه بیئت

له قورئاندا هه وت سه دو هه شت جار وشه ی زانست و هاوماناکانی باسکراوه، ئه مه ش ئه وه ناگه یه نی بلین قورئان په راویکی زانستی یه و بهس، به لکو دهستووری میله تانه، یاساو ده و له ته ، موعجیزه ی په یامیکه، ژيانه بۆ مرو قایه تی، جاکاتیك قورئان ناماژه بۆ لایه نه زانستی یه کان ده کات، ئه و خوای گه و ره دهیه ویئت ئه و مرو قه هان بدات بۆ بیر کردنه وه له نایه ته کانی خو ی له بیستراوو بینراو، واته چ ئه وهی که له قورئاندا یه و چ ئه وانه ش که له بوونه وهر دایه (سُرِّیْهِمْ اَیَّاتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِی اَنْفُسِهِمْ حَتَّى یَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ اَوْ لَمْ یَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیدٌ) (فصلت: ۵۳) لیږده قورئان ناماژه به وه ده کات که سه رنجی مرو قه را ده کیشتی بۆ ئه وهی که نایه ته کانی خوا له هه موو ناسته کاندا، له هه موو ئاسو کانداو له هه موو بواره کاندا به لگن له سه ر راستی تی ئه م قورئانه ..

قورئان ديه ويٽ مروٽ تيبكات كه هرچهند هول بدات هيشتا هر كه مه
چونكه (وما اوتيت من العلم الا قليلا) الإسراء ٨٥ ، وهاني ئه دات كه داوا
له خوابكات زانستي زياد بكات (وقل رب زبني علما) طه/١١٤

له قورئاندا باسي پلهو پايه ي بهرزي زانايان كراوهو خواي گه وره باسي
شايه تي به كه يان دهكات له گهل خوي ومه لائيكه تاني داو دهفه رمويٽ (شَهْدَ اللَّهُ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ)
(آل عمران: ١٨) هه روه ها زانايان كه بهراستي له خواده ترسن (إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ
مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ) (فاطر: ٢٨)

جا له بهر ئه وه ي كه زانست و زانايان ئه وه نده پلهو پايه يان له ئيسلامدا بهرزو
دياري به، دياره بهرنامه كهي دژايه تي نابيت له گهل ئه و راستيه زانستي يانه ي
كه ده دوزرينه وه .. بوئمووه :

يه كه مه / نهيني وراستي يه كاني زانستي كورپه له زاني له سه ده ي نوژده يه م
وبيسته مدا دوزرانه وه ، ئه ويش به هو ي دوزينه وه ي (وردبيني ئه ليكتروني) و ئه و
هوكارانه وه كه باشت ده يانتواني ليكولي نه وه ي پي بكن ... قورئان پيش هه زارو
چوارسه د سال زياتر كه هيچ كهس له دنيا دا له و باره يه وه هيچي نه زانيوه باسي
قوناغه كاني كورپه له دهكات و پاش بهراورد كردني له لايه ن زانا گه وره كاني
جيهانه وه ، ده ركوت كه له سه دا سه د ته واوه بووه مايه ي موسلمان ي بووني
زاناي گه وره ي كورپه له زاني زانكو ي تورنتوي كه نه دا (پروفيسور كيٽ. ل.
مور) (كه يه كيكه له دوانزه زانا پسپوپه گه وره كاني ئه و بواره له جيهاندا) و
چه نده ها زاناي تر..

١- قورئان دهفه رمويٽ (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى
(الحجرات: ١٣) واته/ ئه ي خه لكينه به دنيايي يه وه بزنان كه ئيمه ئيوه مان
له نيرو مي دروست كر دووه ، هه روه ها دهفه رمويٽ (إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْقَةٍ

أَمْشَاجَ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا (الانسان: ٢) واته/ ئىمه مروڭمان له
 نوتفه يه كى تىكه لاو دروستكردووه و تاقي دهكه ينه وه و چاووگوى مان داوه تى...
 ب- (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ، ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ
 سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ) (السجدة: ٨) واته/ ئهو پهروه ردگار هه موو شتيكى به
 ورده كارى ته واوه دروستكردووه و مروڭيشى يه كه مجار (له سهره تاوه) له گل
 دروستكرد ((زاناي كورپه له زانى ئه مريكى مارشال جونسون - كه ئه مېش
 موسلمان بوو - له يه كي ك له كونگره زانستى يه كاندا وتى: زانايانى كيميا له م
 بابه ته يان كوليه وه و بويان دهر كه وت كه گل نزيك ترين مادديه له پي كه اتنى له شى
 مروڭ وگونجاو ترين مادده شه بو پهي دا بوونى ژيان ليه وه)) پاشان يش
 نه وه كانى له پوخته يه كى ئاويكى كه مه وه دروست دهكات (له پياووله ئافره ت).

١٩٥٥م/ خواي پهروه ردگار سويند به شوين و جيگه ي ئه ستي ره كان ده خوات
 وده فه رموى (فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ الْجُجُومِ، وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ)
 (الواقعة: ٧٦) به لى: ئه وه سويند يكي گه وري ده نه گه ر بزائن، ئه مړو زانايان زور
 له جاران زياتر به دلنيا ييه وه له گه وري ي ئه وه سويند نه تيده گه ن و سه رى پري زى بو
 دانه نه وينن . كه ئه مه ش به راستى ئيعجاز يكي زانستى گه وري قورئانه ...

١٩٥٥م/ قورئان باسى ئه ستي ره پرشنگدارو نزيكه كه ي زه وي مان دهكات كه
 ئه ويش خوړه و سه رچاوه ي گه رمى وپوونا كى يه بو كومه له ي خوړ، كه چو ن
 پوژي ك له پوژان نامي نيت و ده كوژي ته وه (إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ) (التكوير: ١) ئه م
 راستيه ش ئه مړو له هه موو كات زياتر زانايان بپرويان پي يه تى وده لى ن پوژي ك
 دي ت خوړ نامي نيت وگپو گه رمى وپوونا كى يه كه ي ده كوژي ته وه هه روه ها پوژي ك
 دي ت كه لگه ل مانگدا يه كده گري ته وه (فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ وَخَسَفَ الْقَمَرُ وَجُمِعَ
 الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ) القيامة / ٩ (... سه رچاوه (هيف ١، ٢، ٣) سالى ٢٠٠٣.

چوارهم / قورئان دهفرمووئيت : (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهْلُ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَّةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ) (المائدة: ٣)

واته / له سهرتان ههرامکراوه خواردنی گوشتی مردارهوه بوو، خوین، گوشتی بهراز، ههروهه نهوما لاتهش که سهردهپرین و ناوی غهیری خوای له سهر دهبریت ومالاتی خنکاویش، نهوهش بهئازارو لیدان مردار بوتهوه، نهوهش که دهکهوئته . خوارهوه، نهوهش که بهلیدانی مالاتیکی تر مردار بووئتهوه، نهوانهش که درنده پهلاماری دابن ولیی خواردن نهگهر فریای چهقو نهکوتبن، ههروهه ههرامکراوه خواردنی گوشتی نهوما لاتانهی لهو شوینانهدا سهردهپرین که هاناو هاواری بو غهیری خوا تیدا دهبریت...

ئهم ئایهتانه زانستی سهردهم دهیانسهلمینیت .. نهوهتا لهم بارهیهوه پرسیار کرا له (دکتور جون هونفر لارسن) گهوره پزشکی خهستهخانهی په رسمی له کوبنهاگن و ماموستای بهشی بهکتريا له نهخوشخانهی غیس که گهورهترین نهخوشخانهی ههمان شاره ، له وهلامدا وتی :

گوشتی مردارهوهبوو سهرچاوهو کانگای جراثیم ونهخوشییه و گوشتی بهرازیش من تازه جرئومی (یارسینا) م تیا دوزیوهتهوهوه ههلمهتیکی فراوانم دهست پیکردوهو بوقهدهغهکردنی خواردنی ، چونکه دهبیته مایهی تووش بوون به نهخوشی برپهری پشت و جومگهکان ..

ههروهههمهپو مالاتیکیش که خنکاییت یان مالاتیکی ترلیی دابییت ، یان مالاتیک درندهیهک پهلاماری دابییت ولیی خواردنییت ، یان کهوتبنه خوارهوهومردار بووئتهوهوه فریای چهقو نهکوتبن ههر ههموویان مایهی نهخوشین و نابیت بخورین .. مجلة الاعجاز / ژماره ٤ / ..

پیتجههه / قورئان هانی دایک دهدات دووسال شیریدات بهمنداله کی نه گهر توانی (والوالدات یرضعن اولادهن حولین کاملین لمن اراد ان یتیم الرضاعة) په پراوی نلسون که یه کیکه له سه رچاوه به ناوبانگه کانی (طب الاطفال) له چاپی ۱۹۹۴ دا جهخت دهکاته سه ر گرنکی شیری دایک وداوا دهکات که ماوه یه کی باش شیر به مندال بدریت .. الاعجاز / ژماره ۴ /
بته های چوارده یهه / وردبونه وه له کورتجری قورئان :

قورئان له بهر گه لی هوی په روه ده یی وجوانی داپشتن به پی ی پیو یست کورت کړدنه وه دهکات، که نه مه ش زور جوړی هه یه وه:

۱- لابر دنی (اسم المضاف) وه (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ) (المائدة: ۳)
 لیژدها ووشه ی (اکل) لابر اوه (حرمت علیکم اکل المیتة والدم.....هتد)

۲- لابر دنی (مضاف الیه): (الم ، غلبت الروم ، فی ادنی الارض وهم من بعد غلبهم سیغلبون فی بضع سنین لله الامر من قبل و من بعد و یومئذ یقرح المؤمنون بنصر الله ینصر من یشاء وهو العزیز الرحیم) الروم ۵ / لیژدها نه گهر کورت نه کرایه ته وه ئاوا ده بوو (الله الامر من قبل الغلب ومن بعد الغلب)...واته: نه لیف لام میم ، پومه کان تی کشکی نران (به دهستی فارسه کان)، له نریکتین ونزمتین ولاتیانداو، له ئاینده دا نوره یان دیته وه دوا ی شکانیان پومه کان سه رکه ونه وه ، له چه ندسالی کدا، هه موو کارو فرمانیک ته نها به دهست خوا یه، (له پییش سه رکه وتن وله دوا ی سه رکه وتن) جا ئه و پوژه ئیماندارانیش خو شحال و شادمان ده بن به سه رکه وتنی خوا ، (که به خش ی به ئیماندار و پومه کان)، هه رکه سیک یان هه رده سته یه که ئه و زاته بیه ویت سه ری ده خات، هه ر ئه و خوا یه ش خاوه نی ده سه لاتی بی سنو و ره و زوریش میهره بانه ...

(خوای گه وره پاش ئهو چهند سألە نهك هەر پۆمهكانی سه رخست، به ئكو له هه مان كاتی سه ركه وتنی پۆمه كاندا دلى موسلمانە كانیشی خوشكرد به سه ركه وتنیان له جهنگی به دردا ، كه دیاره ئه مهش هه والدان بوو به داهاتوو كه ته نها خوا بۆ خو ی زانیویه تی كه واده بیّت) ..

۳- لابر دنی (اسم الموصول): (وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزَلَ إِلَيْكُمُ وَالْهَئِذَا إِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) (العنكبوت: ۶۶) / ئه گهر (اسم الموصول) لانه براهی ئاواد هبوو (وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَبِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكُمُ) ... واته پێیان بلی، ئیمه بپرومان هیه به وهی كه بۆ ئیوه هاتووو به وهش كه بۆ ئیوه نێردراوه خوای ئیمه و ئیوه یه كێكهو، ئیمه بپرومان پێیه تی وموسلمان بووین وفهرمان به رداری دهكەین .

۴- لابر دنی (الموصوف) (وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِثًا قُضْلًا يَا جِبَالُ أَوِی مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَآلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ أَنْ اَعْمَلْ (دروعا) سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) (سبأ: ۱۱)

لیره دا (دروعا) لابراوه، مانا كه شی / به خوا ، به راستی ئیمه ریزو بایه خێکی زۆرمان به خشی به داوود له لایه ن خۆمانه وه، (فهرمانمان دا): ئه ی كێوه كان وبالنده كان ته سبیحات و سرودێ ستایشی له گه لدا بلینه وه ، ههروه ها ئاسنیشمان بۆ نه رم كرد (وهكو موعجزه یه ك ، تاپێداویسته یه كانی به ئاسانی لی دروست بكات له زری پۆش وشتی تر) ..

۵- لابر دنی (المعطوف)

(وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلْ أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا كُلُّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ) (الحديد: ۱۰) به بی لابر دنی ئاوا یه (لا یستوی منكم من أنفق من قبل الفتح وقاتل ، ومن أنفق من بعد الفتح وقاتل) ...

واته/ بیگومان چوونیهك نین ئەوانه تان كه پێش پزگاریی مهككه، یاخود پێش سهركهوتن، مال و سامانی بهخشیوه و جهنگاوه، چونكه ئەوانه پلهو پایهیان زۆر بهرزتره لهوانه ی كه دواى پزگاری مهككه و سهركهوتن مال و سامانیان بهخشیوه و جهنگاون، بهههردوولاشیان خوا بهلێنى بهههشتی بهخشیوه، بیگومان ئەو خوايه ئاگاداری كردهوهكانتانه .

٦- لا بردنی (المعطوف علیه)

(وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ = فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْبَةً فَأَنَّهَا خَلْدٌ كَلْبٌ وَأَسْرُبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ) (البقرة: ٦٠) / لیڤردها (فضرِب بعصاه الحجر) لا براوه...، واته : یادی ئەو نیعمهته بکه نهوه کاتیک موسا بو گه له که ی داواى باران بارینی کرد، ئیلهش پیمان وت: بهگۆچانه که ت بده به تاشه بهرده که دا، (چاکه عه سا که ی دا به بهرده که دا) دوانزه کانی ئی هه لقولا، بیگومان هه هۆزیک چاوه گه ی خوی ناسی، ئنجا پیمان وتن ده بخۆن و بخۆنه وه له پزق و پۆزی و بهخشی خا و تاوان و خراپه مه که ن له سه ر زه ویدا...

٧- لا بردنی (المبتدا) (وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ، فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةُ ، نَارٌ حَامِيَةٌ) (القارعة: ١١) لیڤردها (ه ی) که (مبتدا) ه لا براوه و ئایه ته که به بی لا بردن (ه ی نار حامية) واته: ئەوه ی ته رازووی چاکه ی سووک بی ت و گونا ه ی زۆری بی ت، ئەوه دایکی دۆزه خه که باوه شی بو کردۆته وه ، جا تو چو زانی (هاویه) چی یه؟! ئاگ ریک ی سوتینه ری بلیسه داره...

٨- لا بردنی (الخبر) (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْثُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ) (الرعد: ٣٥) ئەوه ی که لا براوه (وظلها دائم) ... واته : وی نه و نموونه ی ئەو بهههشته ی بهلێن دراوه به پارێزکاران، چهنده ها پووبار رهوان و جاریه (به ژێردر خته کان و به بهردهم

کوژشکه کانیا ندا) ، خواردن و خواردنه وهی (هه مه جوړوه هه مه پرهنگی) بهرده وام،
هاوړی له گه ل سیبهری خوش و (هه وای سازگار) نه وهیه سهره نجامی پاریزکاران
و ، سهره نجامی بیباوه پرنیش ناگری دۆزه خه ..

۹- لا بردنی (لا النافیه):

(قَالُوا تَاللّٰهِ تَقْتُلُ يُوسُفَ حَتّٰی تَكُونَ حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِیْنَ)
(یوسف: ۸۵) ده بوو (لا تَقْتُلُ) بوایه، که به مانای (لاتزال) ه ، (واته / بهرده وام

باسی یوسف ده کهیت) و - لا - لا براوه ..

(تهم وشهیه ش - تَقْتُلُ - به حساب دانراوه که چه ند مانایه کی ههیه وهه موو

مانا کانیش پیویستن لیږده دا) ... واتای ثایه ته کهش: کورده کانی یه عقوب (سهلامی

خوای لی بیئت) به باوکیان ووت: به خوا تو هه ر وازان هینیت و یادی یوسف

ده کهیت و ناوی ده بهیت و دلت ناسره وی و ناگری ده وونت نا کوژیته وه ، تاوات

لیدیت په کت ده که ویت یا خود له تیا چووان ده بیت...

۱۰- لا بردنی (لام الطلب)

(قُلْ لِّعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا یُقِیْمُوا الصَّلَاةَ وَیُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلٰنِیَّةً مِّنْ قَبْلِ

اَنْ یَّآئِیَ یَوْمٌ لَا یَبِیْعُ فِیْهِ وَلَا خِلَالَ) (ابراهیم: ۳۱) // پیتی (لام) ی (طلب) نه گهر

لانه بریه ناوا ده بوو (لِقِیْمُوا الصَّلَاةَ وَیُنْفِقُوا) .. واته / نهی محمد (ص) بهو

به ندانه م که باوه پریان هی ناوه بلی: بانویژه کانیان به چاکی نه نجام بدن ولهو پزق

و پوزی یه ی که پیمان به خشیون ببه خشن به نهینی ، (بو نه وهی پیاو پوو پامایی

تی که ل نه بیت) و ، به ناشکراش (بو هاندانی که سانی تر) پیش نه وهی پوزیک

بیئت نه کرینی تی دیاه و ، نه فروشتن (تا به هو ی پاره و سامانه و خوتان دهریاز

بکه ن) نه دوستایه تی شتی تی دیاه (تادوستان و هاوه لآن هه و لیک بدن)

۱۱- لا بردنی (جمله القسم):

(وَقَفَّذَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهَدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ ، لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ) (النمل: ۲۱) لیږدها به بی لا بردن ناوا دهرده چیټ (اقسم بالله لأعذبه) واته/ ئینجا سوله یمان که وته به سهرکردنه وهو پشکنینی دهسته و تا قمی بالنده کان و ووتی: ئه وه بوجی من په پوو نابینم؟ یا خود لیږه نیه و خوی دزیو ته وهو له نادیاره کانه! (سویند بیټ به خوا) ئه بیټ سزایه کی نور سه ختی بدهم یان سهری بېرم ، یان ده بیټ به به لگه یه کی ناشکراوه بیټه لام...

۱۲- لا بردنی (جواب القسم):

و النازعات غرقا، والناشطات نشطا، والسابحات سبحا، فالسابقات سبقا، فالمُدْبِرَات أَمْرًا (النازعات ۵/ وه لآمی ئه م سویندانه (لَتُبْعَنَّ وَلَتُحَسَبَنَّ) یه .. واته: سویند به و فریشتانه ی که گیانی خه لکی ده کیشن، (یان به و ئه ستیرانه ی که له قولایي ناسماندا دهرده وشینه وه)، سویند به و فریشتانه ی که گیانی ئیمانداران ددکیشن به چالاکی و بیوچان ده سوړینه وه (که س فراموش ناکه ن)، سویند به و فریشتانه ی که به گورجی فره مانى خوا جی به جی ده که ن (یان به و ئه ستیرانه ی که له بو شایی ناسماندا مه له ده که ن وه سهر خولگه کانیان ده سوړینه وه)، هه روه ها سویند به و فریشتانه ی که پو جی ئیمانداران به په له به به هشت شاد ده که ن و کافرانیش به دوزه خ و پیش پرکی ده که ن بو ئه نجامدانی هه ر کاریک که پییان بسپیردری و... سویند به و فریشتانه ش که به ویستی خوا کارو فرمان جی به جی ده که ن به ریک و پیکى... (سویند به وانه هه مووی زیندوو ده کرینه وهو حسابتان له گه ل ده کری)

(يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ، تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ، قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ، أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ)
 (النازعات ٩) له پوښکدا فوو دهکړیت به که پرناداو، دهست به جی زهوی
 به توندی ته کان ددات وده که ویتته له رزه و ژیره و ژورور ده بیت، دوا یی دوو باره
 فووی پیا دهکړیته وه، مردووان زیندوو دهکړینه وه، له و پوژده د لانییک
 به خیرایی لیده دهن و، زور د ترسن و پیریشانن، خاوه نی نه و دلانه له پړسوا یی و
 خه جالته یی وشه رمه زاری دا چاویان شوړو پړویان نایه ت سهره لپرن...

۱۳- لابرډنی (جواب الشرط):

(وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا
 فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْجَاهِلِينَ) (الأنعام: ۳۵)

نهم نایه ته به بی لابرډن (فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلْمًا فِي
 السَّمَاءِ- فافعل- فتأتیهم بآیه..)

واته/ خو نه گهر پشت هه لکړدن وسه ریچی خاوه ناسانت لاقورسه، نه گهر
 ده توانیت تونلیک به زهوی دا هه لیکه نیت، یا په یژیه که به ناسماندا
 هه لپه سیریت تامو عجیزه یه کیان بو بهینیت (بی سووده و پروات پی ناکه ن)، نه گهر
 خواش بیویستایه له سهر هیډایه ت کووی دهکړدنه وه، که واته له و که سانه مه به
 که نه شاره زان...

(واته: نه گهر ده توانی موعجزه بینی بهینه، به لام به وه موسلمان نابن و،
 نه گهر خوا بیه وی به زور ملیان پی که چ دکات، به لام به ئیراده ی خو ی
 سه ریشکی کردوون که چاکه یا خراپه هه لپرن) .

۱۴- لابرډنی (جملة الشرط)

(يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ) (العنكبوت: ۵۶)

ئەوھى لاپراوھ (فايائى فاعبدون فى غيرھا)، واتە/ ئەھى بەندەكانم كە پىرواتان
ھىناوھ، زەھى من فراوانھ (ھىجىرەت بىكەن) بۆ ئەوھى بىتوانن بە ئازادى من
بپەرستىن لە شۆيىنىكى تردا....

۱۵- لاپردنى زياتر لەپىستەيەك:

أ- (فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِيَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ) (البقرة: ۷۳)

بەبى لاپردن وادەردەچى (فَقُلْنَا: اضربوا القتل ببعض البقرة، فضرىوه ببعضها
فصار القتل حيا، فقلنا: كذلك يحيى الله الموتى ويرىكم آياته لعلكم تعقلون..)
واتە: وتەمان: بە پارچەيەك لەو مانگا سەرپراوھ بەدەن بە لاشەى كوژراوھ كەدا
(ديارە بەويستى خوا وەك موعجىزەيەك كوژراوھ كە زىندوو بۆتەوھ و پاستى
بكوژەكەى خۆى وتووھ) جا ئا بەوشىوھيەو بە ئاسانى، خوا مردوو و زىندوو
دەكاتەوھ دەسەلاتى خۆيتان نىشان دەدات بۆ ئەوھى تىبىگەن و ژىر بن .

ب- ھەروھە (وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا، فَقُلْنَا
اذهبا إلى القوم الذين كذبوا بآياتنا فدمرناهم تدميرا) (الفرقان: ۳۶)

واتە/ سویند بەخوا بىگومان ئىمە لە كاتى خۆى تەورتەمان بەخشى بە موسا،
ھاروونى براشىمان كرد بە ھەزىرو يارىدەدەرى، ئەوسا پىمان ورتەن:
ھەردوكتان بچن بۆ سەر ئەو گەلەى كە ئايەتەكانى ئىمە بەدرو دزانن و بپرواى
پىناكەن (ئالپەردە باسىكى زۆر كورت كراوھتەو كەئەويش چوونى ھەزەرتى
موسا ھارونە بۆ گەياندىنى پەيامى خواو پاشچەندەھا سال خەبات كردن،
كەلەسوورەتەكانى ترداسەرگوزەشتەكەى باس كراوھ) گەلەستەمكارو دوور
لەخوا لەناوبران و (فدمرناهم تدميرا)...

ج- (قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الثَّقَاتِ فِئَةٌ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ) (آل عمران: ١٣) بهی لا بردن ناواده ردده چیت (قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الثَّقَاتِ فِئَةٌ (مؤمنه) تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ(فئته) أُخْرَى كَافِرَةٌ) (تقاتل فی سبیل الطاغوت) يَرَوْنَهُمْ مِثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ (بقضاء الله وبقدره ليؤيد الفئته المؤمنه بنصره) وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ (فاعتبروا) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ)

واته/ بیگو مان لهو دوو دهسته یه که له جهنگی به دردا پرو به پرووی یه که بوونه وه، نیشانه و په ندیکی گه وره بوو بوتان، دهسته یه کیان له پیئاوی خوادا ده جهنگان، دهسته که ی تریان بیبا وه ربوون، ئیمانداران له بهر چاوی ئه واندا دووئه وهنده یاندا ده نواند له مه یدانی جهنگدا، خوا فریشته ی دابه زاند بو یارمه تی برودان، جا خوا پشتگیری هه رکه سیکی بویت ده یکات، به راستی ئاو لهو یارمه تی یه دا په ند هه یه بو ئه وانیه که بیرده که نه وهو به صیره تیان هه یه و زه نینان پوونه ...

د- (أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ) (محمد: ١٤) ئه مه کور تکراره ته وهو ئه مه ی لی تیده گه یین (أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَاتَّبَعُوا كِتَابَ اللَّهِ وَصِرَاطَهُ وَرَسُولَهُ كَمَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ، كَمَنْ لَمْ يَكُنْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَزُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ)

واته/ ئایا ئه و که سه ی که له لایه ن په روه ردگاری یه وه به لگه و نیشانه ی پوونی پیگه یشتوو وه، باوه پی دامه زراوی پییه تی وله سیری ده روات، وه کو ئه و که سه وایه که کارو کرده وه ی ناشیرین و نادروستی له بهر چاو پارزینا ربیته وه، ئه و جوړه که سانه شوینی ویست و ئاره زوویان که وتوون ...

ه- (وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ) (المائدة: ٤٨)

فیعلی(الْبَع) (علی) ی له گهل دا به کاردی وئوتری(التبعه علی مذهبه) وه (فی) له گهلدا به کاردی وئهبی به(اتبه فی مذهبه) ، به لام له وهدا که(عن) ی له گهلدا به کار هاتوو، نه وه مانایه کی تر له خوی ده گریت که وای لیدیت(ولاتتبع أهواءهم منصرفا عما جاءك من الحق) واته/ ئیمه قورئانمان هاوپی له گهل هه موو هه قیقهت وراستی یه کدا بو تو دابه زاندوو، راستی ودروستی کتیبه کانی پیش خویشی دیاری ده کات وچاودیهر به سهر هه موویاندا، بهو بهرنامه یه ی خوا ناردویه تی داوهریی بکه له نیوانیاندا (کاتیك ئه هلی کیتاب کیشه کانیان ده هیئنه لات) و شوین هه واو ئاره زوویان مه که وهو لهو حقه لامه ده که بو ت ره وانه کراوه...

بنه های پانزدهم/ مانای ووشه قورئانی یه کان له زمانی عه ره بی دا....

بو وردبوونه وه له قورئان، ده بیئت بگه پین به دوا ی مانا کانی وشه یه کی قورئانی له زمانی عه ره بییدا ، ئاخو کاتی خوی عه ره ب به چ مانایه که نهو وشه یه یه ی به کار هیئاوه ، خوی گه وره له زمانی عه ره بی دا که پیک هاتوو له نزیکه ی دوانزه هه زار پهگ، ته نها هه زاروحه وت سه د پهگی هه لبرژاردوو به کاری هیئاوه به هو ی قورئانی شه وه نه م په گانه زیاتر بلاو بوونه ته وه به کار ده هیئرین...

نهمونه ی یه که م/ جاری واهیه وشه یه که له دوو شویندا به کار هاتوو به دوو مانای جیاواز، وه که وشه ی (بلی، یبلو، نبلو)...

أ- قورئان ده فهرمویت (یَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ) الطارق ۹: واته/ نهینی وئه سرار یان ده رئه خهین، ئیبن عومره ده لی(خوی گه وره هه موو نهینی یان ئاشکرا ده کات، نه گهر باشن له پوی گه شیاندا دیاره ، نه گهر خراپیش بن له پوو رهشی وگرژی یاندا دیاره)

ب- ههروهه دهه رمویت (وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ) (محمد: ۳۱) واته: سویند به خوا ده تانخهینه بهر تاقیکردنه وه ، تاله جیهانی واقیعدا تیکۆشه روخو پراگرا ننتان در بکه ویت و ئاشکرا بییت بۆمان ، بۆ ئه وهش برانین دهنگو باستان چۆن ده بی و تاقی بکهینه وه ...

نمونه‌ی یه‌کهم / وشه‌ی (الفقير، المسكين) هاتوو له‌چه‌ند ئایه‌تیکی
قورئانداو جیاوازی هه‌یه له‌نیوانیاندا...

۱- الفقير... که‌سیکه هه‌ژاره‌و پێویستی به‌خه‌رجی یه‌ بۆ خۆی و مال و منالی،
به‌لام پێوه‌ی دیار نی‌یه‌و، که‌سی نه‌زانێ له‌به‌ر شیوه‌و په‌نگ وپووی، وه‌ قسه‌
نه‌کردنی هه‌ست ناکا هه‌ژاره‌، یان به‌ توانایه‌و ئیش ده‌کات، وانازانری
موح‌تاجه‌و به‌شی ناکات..

قورئان ده‌فه‌رمویت (لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا
فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ النَّعْتِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا) (البقرة: ۲۷۳) واته‌/ خێرو سه‌ده‌قات بده‌ن به‌و هه‌ژارانه‌ی له‌پێناو خوادا
لی‌پراون و ناتوانن بگه‌ڕێن به‌زه‌ویدا بازرگانی وکاسبی بکه‌ن (به‌هۆی خه‌ریک
بوونیان بۆ گه‌یاندنی په‌یامی خوایی)، ئه‌وه‌ی نه‌یانناسیت، واده‌زانیت
ده‌وله‌مه‌ندن، تو‌ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ص) به‌په‌نگ وپووخسارو سیمایاندا
ده‌یانناسیتوه‌، داواناکه‌ن له‌خه‌لکیو، به‌زۆر شت ناسه‌نن و خه‌لکی پووگی
ناکه‌ن، هه‌ر خێریک ئه‌نجام بده‌ن ئه‌وه‌ بێگومان خوا زانایه‌پێی. هه‌روه‌ها
ده‌فه‌رمویت (يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ)
(فاطر: ۱۵) واته‌/ خه‌لکینه‌ ئێوه‌ هه‌ژارو موح‌تاجی خوان وخوای گه‌وره‌یه‌
ده‌وله‌مه‌نده‌ و سوپاسکراوه‌... (واته‌ هه‌موو خه‌لک هه‌ژارن، ئه‌گه‌ر دیاریش نه‌بی
پێیانده‌)

هه‌روه‌ها جووله‌که‌کان بێ ئه‌ده‌بیان ده‌کردوو ده‌یان وت (لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَتَقُولُ دُفُّوا عَذَابَ الْحَرِيقِ) (آل عمران: ۱۸۱)

واته‌/ سویند بێت بێگومان خوا پهره‌ردگار گو‌فتاری نابه‌جێ ئه‌و
جووله‌کانه‌ی بیست که‌ وتیان: خوا هه‌ژاره‌و ئێمه‌ ده‌وله‌مه‌ندن، ئێمه‌ ئه‌و

گوفتارانە يادداشت و تۆمار دەكەين لەسەريان ، ھەروەھا كوشتنى پيڤەمبەران بە دەستى ئەوان بەناحق (ئەويش تۆمار كراوە لە سەريان) لە دۆزەخيشدا پييان دەلئين: بچيژن سزای ئاگرى سوتينەر...

نەيان وت خواى گەورە (مسكين)، واتە ھەژارە و ديارە پيپەو ھە ھەژارە، بەلكو لەعەتيان ئىبى و تيان خوا ھەژارە ھەرچەند ھەژارى يەكەشى ناديارە...

ھەروەھا ھەزەرەتى موساش كەچوو بۆ مەديەن ھەرمووى (فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ) (القصص: ۲۴)

واتە/ ئاوى مەپوو مالا تەكەى بۆ دوو ئافرەتەكە داو، دوايى چوو ھەژارە سيبەريكەو ھەرمووى: پەرورەدگار بەراستى تۆ خيروبيرى زۆرت بەسەردا پژاندووم، بەلام ھيشتا ھەژارم و ئاتاجى بەخششى زياترم...

(ديارە ھەژارى يەكەى خوى لای خوا دەردەبريوت و بۆ خەلكى باس ناكات)

ب- (المسكين) ئەو ھەژارە يەكە پيپەو ديارە ھەژارە ، بەو ھى كە داوا دەكات،

يان حال و بارو زروفى ديارە كە نەبوو ھەندارايە...

قورئان دەفەرمويوت (يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْآقَرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينُ وَابْنُ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) (البقرة: ۲۱۵) واتە/ ليت دەپرسن ئەى محمد (ص) كە چى ببەخشن، پييان بلى:

ھەر خيريك دەكەن سەرەتا داىك و باوكتان ھەرامۆش مەكەن، ھەروەھا خزمان و ھەتيوان و ھەژاران و پيپوارانى نەداريش، ھەر خيرو چاكە يەكيش ئەنجام

دەدەن، دۇنيا بن كە خوا زانا و ئاگا دارە. (ليژەدا مەبەست ئەو ھەژارانە يەكە ديارن) . ھەروەھا بۆ جوولەكەش دەفەرمويوت (وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ) (البقرة: ۶۱) واتە/ جا بەھوى لاسارى و خراپيانەو ھە

سووكى و پيسوايى ولاتى وزەبوونى و ھەژارى يەك (كە پيپيانەو ديارە يان خويان

وا در ده خه ن بۆ ئه وهی سۆزو به زهیی خه لک به لای خۆیاندا رابکێشن) درا به سه ریانداو شایانی خه شم وقینی خواش بوون...

ههروه ها له بهاره ی سیفات ی ئه هلی دۆزه خه وه ده فهرمویت (وَلَا يَخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ) (الحاقة: ۳۴) واته / (ئو دۆزه خی یه) با وه پری به خوای گه وه نه بوو، هانی که سی نه ئه دا که خوار دن بدن به وه هه ژاران ه ی که ته واو دیاره هه ژارو نه دارن (واته: به چاوی خۆی ئه یبنین که چی گو ی ئه ئه دانی) و، نافه رمو ی (علی طعام الفقیر) چونکه فه قیره که هه ژاری یه که ی دیار نی یه وه په نگه گله یی له سه ر نه کر ی وه کو ئه وه ی که (مسکین) هو دیاره ...

(الْفَقِيرُ وَالْمَسْكِينُ) به یه کیشه وه هاتوون (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبة: ۶۰)

واته / بێگومان زه کات بۆ هه ژاری دیارو نادیارو ئه وه که سانه ی که کار مه ندن به سه ریه وه وه به و موسلمان ه نو یانه ی که هیشتا دل یان دانه مه زرا وه دل یان راده گیر ی وبۆ نازاد کردنی کۆ یله کان و یار مه تی دانی قه رزاره کان وبۆ گه یاندنی ئاینی خوا وهروه ها ئه وه پێبوارانه ش که پاره یان لی ده بریت ونه دار ده بن، دابه شکردنی زه کات به و شیوه یه فه رزه له لایه ن خوا وه له گه ردنی موسلماناندا، خواش زاناو دانایه .

نموونه ی دووهم / له قورئاندا وشه ی (مس) و وشه ی (اصاب) هاتو وه، که یه که میان به رکه وتنیکی زۆر که م و، دو وه میشیان یانی به رکه وتنیکی زیاترو تووش بوونی شتیکی گه وه ریه خیر بیان شه پ، قورئان ده فهرمویت (إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً نَّسُوهُمْ وَإِنْ تُصَيِّبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تُصَيِّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ) (آل عمران: ۱۲۰)

واته/ نه گهر که مترین خوشی پووتان تیښکات کافران پییان ناخوشه، نه گهر تووشی به لاو موسیبه و نارېحه تی یه کی گهرهش بوون دلشاد دهن، جائه گهر خو گرو پاریزکاربن، پیلانی نه وان هیچ زیانیکتان پیناگه یه نیت، چونکه به راستی خوا دهوری پیلانی داوه و ناگاداری هه موو کارو کرده ووه نه خشه یه کیانه .

بنه های جهنده یه م/ کاتیک ده قیگی قورنانی ده لاله ت ده کاته سهر دووشت یان زیاتر..

جاری واهیه ده قیگی قورنانی یان وشه یه کی ده لاله تیگی له بنه پرتی زماندا هه یه و، ده لاله تیگی تری هه یه له عورفی عامدا، یان شتیگی به رجه سته یه و بو شتی مه عنوی به کار هاتوه، جا پیویسته لییان ووردیینه ووه وشاره زای ببین:

نهوونه ی یه که م: وشه ی (المکر) له قورناند هاتوه و له زماندا بو نه و پیلان وته گبیره به کار دیت که به نه یی ده کریت ، خیری یان شه پ ... پاشان وشه ی (المکر) له لای خه لکی و عورفی عام بو پیلان وته گیری نه یی شه پ به کار هات، بویه ده بیت له ته فسیری نه و نایه تانه دا که (مکر) ی تیدا هاتوه بچینه ووه سهر بنه پرتی زمان.. قورنان ده فرمویت (وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ) (فاطر: ۱۰)

واته/ نه وانیه که پیلانی خراپ ده گپن سزای زور توندوتیژ بویان ناماده یه، پیلانی نه وان هه رخوی پوچ ده بیت هوه و بی به روو بووم وناکامه .. هه روه ها (اسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا) (فاطر: ۴۳) واته/ خو یان به زل وگه ووه ده زانی له زه ویداو پیلانی شه پو تاوانیان کیشا، به مهر جیک پیلانی شه پو تاوان ته نها به سهر نه وانده ده شکیت هوه که نه خشه ی بو ده کیشن، مه گهر نه مانه به دژایه تی ئیسلام ته نها چاوه ری نه و

کاره ساتانه بکه‌ن که به‌سه‌ر گه‌لانی پِیش ئه‌مان دا هاتوو، (کاتی بپروایان به‌پیغه‌مبه‌ران نه‌هیناو له‌ناو بران) ئیتر تو نابینیت هه‌رگیز له‌یاساو به‌رنامه‌کانی خوادا گوڤانکاری پِیش ییت، هه‌رگیز نابینیت یاساو به‌رنامه‌کانی خوا له پیره‌وی خویان لابه‌دن (که به‌شیکی ریسواکردنی پیلانگیرانه)...

له‌م دوو ئایه‌ته‌دا به‌ئاشکرا (مکری) (السیء) ی جیا کرده‌وه له (مکری چاک... له سوره‌تی (انفال) یشدا ئایه‌تی (۳۰) ده‌فه‌رمویت (وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ) (الأنفال: ۳۰) واته/ ئه‌ی محمد (ص) یادی ئه‌و کاته بکه‌ره‌وه، کاتی که ئه‌وانه‌ی بیباوه‌پ بوون پیلانیان ده‌گیڤا دژی تو بو ئه‌وه‌ی به‌ندت بکه‌ن، یان بتکوژن، یان دهرت بکه‌ن، ئه‌وان پیلانی خویان ده‌گیڤن وخوایش پیلانی خوی ده‌خاته کار (به‌پوچ کردنه‌وه‌ی کاره‌کانیان)، دلنیابن خوای گه‌وره چاکترینی هه‌موو پیلانسان و نه‌خشه سازانه، نایه‌لی پیلانیان سه‌ربگری... (پیلانه‌کانی خواش خیره بو مرو‌فایه‌تی، که له‌ناو بردنی خراپه‌کارانه)....

هه‌روه‌ما له سوره‌تی (النمل) ئایه‌تی (۵۲) دا ده‌فه‌رموی (وَمَكُرُوا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ، فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ، فَتِلْكَ بَيُوتُهُمْ خَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) واته: له‌هۆزی (ثمود) نو ده‌سته هه‌بوون خراپکار، سویندیان خوارد که له شه‌ردا بده‌ن به‌سه‌ر چه‌زده‌تی (صالح) داو خوی وشوینکه‌وتوانی له‌ناو به‌رن، پاشان ئه‌گه‌ر گومانیشیان لی‌کردن سویند بخۆن که ئاگیان لی‌نیه، ئه‌و تاوانبارانه پیلانیان دانا، ئی‌مه‌ش نه‌خشه‌یه‌کی ترمان کی‌شا بو پزگار کردنی بپرواداران و له ناو بردنی کافران، ئه‌وان ئاگیان لی‌نیه‌بوو، هه‌ستیان پینه‌ده‌کرد، جائیتر سه‌رنج بده‌و ته‌ماشاکه، سه‌ره‌نجامی پیلانه‌که‌یان چی‌یان به‌سه‌ره‌ات، به‌راستی ئی‌مه نو‌تاقمه‌که وگه‌له‌که‌مان به‌یه‌که‌وه له‌ناو برد... ئه‌وه‌ته ماله‌کانیان کاول وچۆله

به هوی ئه و سته مه ی که کردیان، به راستی ئا له و به سه رها ته دا به لکه و نه شانه ی ته و او هه یه بو که سانیك که له شت تی بگه ن و بزانه ن ..

سه رنجیک: پیلانی ژیر به ژیر و نهینی دوژمان هه رگیز به رامبه ر به هه ق ته و او نابی، به لام ئه بی ئه و هه مان له بیر نه چی که خوا ی گه و به خا و نه ی ئه م بو و نه و هه و به و به ره لای نه کرد و وه هه ر که س چی ده کات بی کات، به لکو نا گای له

هه مو و ورد و درشتیک و نا شکرا و نهینی یه که له م بو و نه و ره بی یایانه دا ... جا ئه وانه ی خه ریکی ئه و کارانه ن یه کسه ر تو مار ده کری له سه ریان و پاشان به دره

پیلانی هه ق له په ره و ده گاری بالاده سته وه ته خت و تارا جیان تیک نه دریت، ئه و ده سته و تا قمه تیا ده چن و ده سته و تا قمیکی تر به فیز وه دین خویان تا قی

ده که نه وه به هه مان پێبازی چه و تا ده پون و ئه مانیش هه مان سه ره نجامیان ده بی (چونکه سونه ت و باوی خوا وایه له م بو و نه و هه دا)، ئه مه ش به ر ده وام

ده بی تا قیامه ت، ئه وه ته قورئان ده فه رمویت (وَإِذْ أَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مِّنْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ زَيْنًا يَكْتُمُونَ مَا تُمَكِّرُونَ) (یونس ۲۱) واته/ کاتیك خه لکی له دوا ی ناخوشی یه که که بویان پیش

دیت، له په خمه ت و به خششی خو مان به هه ره و هریان ده که یه ن، ئه وه یه کسه ر پیلانگیر کار یانه دژ به ئاین و فه رمانه کانی نیمه، ئه ی محمدا (ص) پێیان بلی:

خوا خیراته ره له وان له نه خسه و پیلان دا، به راستی (نه که هه ر نا گامان لیانه) به لکو فره شته کا ئمان هه موو پیلان و فیلکیان تو مار ده که ن... (ئه مه ش

له به ره وه ی پیلان دانانی نهینی قونا غیکی سامنا که که کا فران ده یگه یه نی)، به لام گونا هه رده ن و خرا په کردن و هه ندی قسه، موله تیک ده درین له نوو سیتدا

سا به لکو ته و به بگه ن، ئنجا ده نوو سری چونکه مه تر سی که مه ره، هه ره وک ده فه رموی (سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ دَوْقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ) (آل عمران: ۱۸۱)

(رو هینه نا ش)

(كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا) (مریم: ۷۹)

نمونه‌ی دووهم/ هه‌روه‌ها قورئان وشه‌ی (الأبواب) که شتیکی به‌رجه‌سته‌یه به‌کاری دینی بۆ (ده‌رگای خیر و خوشی) که مه‌عنه‌وی‌یه....

(الظلمات والنور) تاریکیه‌کان و پرووناکی، که هه‌ست پیکراوه به‌کاری دینی بۆ تاریکایه‌کانی کوفرو نووری ئیمان که مه‌عنه‌وین....

(الخنم) که مۆرکردنی ئاسایی‌یه، بۆ مۆرکردنی دل و ده‌روون به‌کاره‌ینراوه. ئەو به‌کاره‌ینانه‌ش زۆرن، پیویسته ئاگاداریان بین بۆ تیگه‌یشتنی چاکتر له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان..

خوا‌ی په‌روه‌ر دگار ده‌فه‌رمویت (حَتَّىٰ إِذَا فُتِحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ) (المؤمنون: ۷۷) واته/ کاتیک که ده‌روانه‌ی سزایه‌کی سه‌ختیان ئی‌ده‌که‌ینه‌وه، ئیتر ده‌سته‌به‌جی له‌ناویدا سه‌رگه‌ردان و سه‌ر لیثیواو و ناو می‌د ده‌بن.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت (خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (البقرة: ۷) ئەو بیباوه‌رانه‌خوا مۆری ناوه به‌دل و گوێیانداو په‌رده‌ی به‌سه‌ر چاویاندا هیناوه، نه‌ی‌رده‌که‌نه‌وه و نه‌هه‌ق ده‌بیستن، هه‌ر بۆیه سزایه‌کی سه‌خت چاوه‌رپیانیه... (دیاره کۆمه‌لیکی تایبه‌تن له‌کافران، گه‌یشتونه‌ته‌قوزاغی مۆرکردنی دل و گوێ)..

بنه‌های هه‌ژده‌یه‌م/ کاتیک ئایه‌تیک کۆمه‌لی مانا ده‌گرێته‌وه:

کۆمه‌لی له‌فوقه‌هاو ئوسوولیه‌کان پریان له‌سه‌رئه‌وه‌یه ئەگه‌ر ئایه‌تیک زیاتر له‌یه‌که‌مانای دابه‌سته‌وه‌ودرئایه‌تی نه‌بوو له‌نیوانیانداو، به‌لگه‌یه‌که‌نه‌بوو که به‌لایه‌کدا ساغی بکاته‌وه، ئەوا مانا‌کان ده‌کری هه‌موویان مه‌به‌ست بن... که ئەمه‌ش جوړیکه له‌به‌لاغه‌ت.. له‌و زانایانه‌ش وه‌ک (ئیمام مالیک) و (ئیمام

شافیعی) و.. هتد

نمونه‌ی یه که‌م / (قُلْ أَصْحَابُ الْأَخْذُودِ ، النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ ، إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ، وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ، وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ) (البروج: ۸)

واته/ به‌کوشت چن نه‌وانه‌ی که چالیان هه‌لکه‌ند بۆ به‌رواداران، ئاگری داگیرساو به‌تینیان کرده‌وه، نه‌وکاته‌ی که به‌ده‌وریدا دانیشتیبون، له نزیکه‌وه چاودی‌ری نه‌و کاره‌ساته‌یان ده‌کرد که به‌سه‌ر باوه‌رداراندا ده‌هینرا وخویان له‌نزیکه‌وه سه‌ره‌رشتی‌یان ده‌کرد، ئه‌م بق وداخه‌یان له‌به‌رواداران ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که نه‌وان باوه‌ریان ده‌هینا به‌خوای بالا ده‌ستی شایسته‌ی سوپاسگوزاری..

وشه‌ی (نقموا) له‌زمانی عه‌ره‌بی‌دا به‌مانای (عاب) دیت یانی عه‌یبی ئی دهر‌بینی ..

هه‌روه‌ها به‌مانای (كِرَّةٌ أَشَدُّ الْكِرَاهِيَةِ) رقی لێیه‌ بق ئی بوونی زۆرو ، به‌مانای (عاقب) سزای دا.. دیت ، ئه‌م سی مانایه‌ هه‌ر سیکی بۆ ئه‌م شوینه ده‌گونجی ویه‌کتری ته‌واو ده‌که‌ن... که‌واته‌ (وما‌نقموا منه‌م) یانی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ گالته‌یان به‌ به‌روای به‌رواداران کردو عه‌یبداریان کردن، ئنجا که ئه‌مه‌یان سوودی نه‌بوو، بق وقینیان نه‌ستوو‌تر بوو به‌رامبه‌ریان، ئنجا سزایان دان به‌سووتاندن... ئه‌مه‌ش هه‌ره‌به‌شیکه‌ له‌ کورت‌چری (الایجان) له‌ قورئاندا که وشه‌یه‌ک به‌کارده‌هینی فراوانه‌و چه‌ند مانایه‌کی هه‌یه‌و هه‌مووشیان پاستن...

نمونه‌ی دووه‌م / (وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ، وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ) (التکویر: ۱۸)

عس‌عس: یانی کاتی شه‌وادیتو تاریکی دیت، هه‌روه‌ها یانی کاتی که شه‌و کۆتایی دیت و تاریکی نامینیت.... هه‌ردوو ماناکه‌ش ده‌گونجی و قورئان سه‌رنج پاده‌کیشی بۆ نه‌و کاته‌ی که شه‌و دادیت وه‌نه‌وکاته‌ش که شه‌و کۆتایی دیت، واته/ سویند بی به‌شه‌و که دادیت (یان کۆتایی دیت) و، به‌ به‌ره‌به‌یان

كاتيك هه ناسه دهدات (ههروهك بهره بهيان گياني له بهر اييت و زيندوو ييت
وهه ناسه بدات)...

نمونهي سى يه م / (اَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ، وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ،
وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ، فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا) (النجم: ٦٢)

وشه ي (سامدون) له زمانى عمره بى دا هوت ماناي هه يه:

١. لاهون لاعبون _ خه ريكي گه مهو يارين وسه رقالن

٢. ساهون غاقلون _ بى ئاگان

٣. مشغولون بالغناء- سه رقالي گورانين

٤. متكبرون بطرون اشرون- لوت بهرزن

٥. قائمون جامدون لاتتاثرون - هيچ كاريان تى ئاكات و وشكن وبى

شعورن

٦. اغبياء- بى عه قلن

٧. متحيريون - سه رگه ردان و واقورماون

جا ئه م هوت مانايه هه موويان دهگونجين بهيه كه وه لهو شوينه دا، چونكه

ئهو سيفاتانه هه مووي لهو كاfrانه دا هه ن كه باسيان دهكات... ماناي

ئايه ته كه ش(ئايا ئيوه له م قسه يه كه قورئانه سه رسام دهبن ؟

پيده كه نن و گريانتان نايه ت بو ئهو چاره نوسه ره شه ي كه چاوه ريتانه، ئيوه

به رده وام سه رگه رمى رابواردن و گوراني و يارين وبى ئاگان و لوت بهرزن

وهيچ كارتان تى ئاكات وبى عه قل وسه رگه ردانن ، ده ي كه واته بيدار بنه وه و

سوژده بو خواي به ديه ينه ر بهن وه ره و يش بپه رستن) .

بنه ماي نوژده يه م/ جوانكاري له قورئاندا:

جوړيك له جوانكاري داپشتنى قورئانى (الالتفات) ه واته/ گوپيني شيوازي

قسه له (خطاب) وه بو (الغيبة) و بو (التكلم) و..... هتد

۱- له (التكلم) بؤ (الخطاب) (وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ)
(يَس: ۲۲)

له جياتی بفهرمووی (والیه أرجع) فهرمووی (وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ) ئەمەش گۆرینه
له وتاردا ، بپرواداره که ی سورەتی یاسین له کاتیکدا نامۆزگاری گەله که ی دەکرد
له باسی خۆیه وه هاته سەر باسی ئەوان و وتی: بۆچی من ئەو خوايه
نەپەرستم که بەدی هیڤاوم، ئیوهش هەربۆلای ئەو دەبرینە وه (بۆ هەق و حساب
ولپێرسینە وه) ..

ب- له (التكلم) بؤ (الغيبة)

(إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنِمْ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) (الفتح: ۲)

واته/ ئە ی پیغه مبهەر (ص) به پراستی ئیغه سەرکه و تنیکی ئاشکرمان پیبه خشیت
(مه به سست رپکه و تنه که ی حوده ی بیبه یه) تا خوا له هه موو گونا هانی پابردوو
ئاینده شت خوش ببیت . (ئەگەر شیوازی قسه کردنه که ی نه گۆرپایه ده یفه رموو
(لِيُغْفِرَ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) که چی گۆپی ..

هه ره ها ئایه تی (أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ، رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ) (الدخان: ۶)

(له شه وی قه دردا هه موو کارو کرده وه بهرنامه یه کی پر له حیکمه ت و دانایی
له یه ک جیاده کرینه وه) ئەمەش فەرمان و بپاریکه له لایەن ئیغه وه، بیگومان ئیغه
پیغه مبه رانیشت دەنیرین و، په وانه کردنی ئەم قورئانه په حمه تی په ره وردگاری
تۆیه بۆ به ره ی ئاده می ، به پراستی هه ر ئه ویشه که بیسه رو زانیه به هه موو
شتیک ... (دەکرا بفهرمووی: انا کنا مرسلین، رحمة منا...)

ج- له (خطاب) ه وه بؤ (الغيبة) :

(هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكُمْ وَجَرَيْنَ بَيْنَ يَدَيْهِ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ
وَفَرَحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ

بِهِمْ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أُنْجِيتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ
(يونس: ٢٢)

واته/ خوا ئو زاتهيه كه له وشكاني ودهريادا هاتوچوتان پندهكات، ههتا ئهو
كاتهي كه له كه شتیهكاندا دهبن و دهیانگويزيتهوه بههوی باو شه مایکی
ئارامهوه وهه موو پیی دلخوشن، ئینجا بایهکی توندو بههیزو سهخت بهرهو
كه شتییهكه بیټ وهه لېكات ولهه موو لایهكهوه شه پۆل بۆیان بیټ، ئیتر وایزان
كه دهوره دراو و پزگار بوونیان تهسته مه، ئا لهو کاته دا خه لکهكه له ناخهوه
هانا وهاوار بو خوا دهبن، دلنیان كه خوا نه بیټ كهس ناتوانیټ فریایان
بكه ویت، به موخلیسی دوعا دهكهن ودهلین: به خوا ئه گهر لهم به لایهوه، لهم
تهنگانهیه، پزگارمان بكهیت، ئهوه به پراستی دهچینه پیزی سوپاسگوزارانتیهوه..
(ئهكرا بفهرموئ: حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكَ وَجَرَّيْنَا بِكُمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ....)

یان دهفهرموئ) ادخلوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ، يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ
مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُيهِ الْأَنْفُسُ وَلِلَّذِي الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
(الزخرف: ٧١)

واته/ پییان دهفهرمویت فهرموون بچنه بهه شتهوه خوتان وهاوسهرهكانتان،
خوتان وئهوانهیه وهك ئیوه خواناس بوون ولهوی ژیانی کامهرانی وشادیتان
پندهدریټ . له سهر سینی وکویی ئالتون جوړهها خواردن و خواردنهوهی جوان
و پزازهو تام وبۆن خوشیان به سهردا دهگین ولهو بهه شتهدا ههرجی دل
ونه فسیان ههزی پییکات وچاویان پیی گهش بیتهوه تیایهتی وئیوهی
خواناس تیایا ژیانی نه پراوهی تیا دهبنه سهر... دهکرا بفهرموئ) ادخلوا الْجَنَّةَ
أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ يُطَافُ عَلَيْكُمْ.... وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

.....که (يُطَافُ عَلَيْكُمْ...) ی کردووه به (يُطَافُ عَلَيْهِمْ) دوايش دیسان
 هاووته وه سهر شیوه که ی پیشوو واته (خطاب) و دهفرموی (وَأَنْتُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ) و نافهرموی (وهم فيها خالدون) ...

ه- له (الغیبة) ه وه بؤ (التکلم)

(وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَنُسْقَتُهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأُحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ) (فاطر: ۹) واته/ خوا نهو زاته یه که بای پهحمته دهنیرت
 وهلمی دهریاکانی پیدهگوینزته وهو دهیکاته هور، جائیمه دهینیترین بؤ
 وولاتیکی وشک و مردوو، ئنجا نهو زهوی یه مان پی زیندوو کردهوه دوا ی نهو ی
 که مرد بوو، زیندوو کردنه وهی ئیوهش هر بهو شیوه یه دهییت... له پیشدا به
 (الغیبة) دهست پی دهکات (الله الذی) وئینجا دهیکات (التکلم) (فَنُسْقَتُهُ ،
 فَأُحْيَيْنَاهُ).....

ههروه (سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
 الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ) (الاسراء: ۱)
 واته/ پاکی و بیگهردی وستایش بؤ نهو زاته ی که شهو رهوی کرد له بهشیکی
 که می شهودا به بهندهی خوی محمد (ص) له مزگه وتی حهرام (کهعبه) وه بؤ
 مزگه وتی (الاقصى) له (بيت المقدس) که دهووروبه ریمان پیروزو پربره کهت
 کردوو، تاهه ندیک نیشانه وه بهلگه ی دهسه لاتداری وتوانای خو مان ی پیشان
 بدهین، بهراستی نهو زاته بیسه رو بینایه...

له پیشدا به (الغیبة) (سبحان الذی أسرى) دهست پی دهکات ئنجا دهچیته سهر
 (التکلم) (لنریه من آیاتنا)

و/ له (الغیبة) ه وه بؤ (الخطاب) ... (وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ، إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ
 جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا) (الانسان: ۲۲)

واته/ له لایه ن په روه ردگار یانه شه رابی پاک و بیگه ردو خا و نیان پی شکه ش
کراوه، به راستی ئه مه پاداشتی ئیوه یه...

له پیشدا به (الغیبة) ده ست پی ده کات (سقا هم ربهم) ... دوا یی ده فره موی
به (الخطاب) ((اِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً) ناه فره موی (كَانَ لَهُمْ جَزَاءً) . هه روه ها
ده فره موی (كان سعيكم) . یان/ (الحمد لله رب العالمين) (الغيبة) یه وه بی
به (الخطاب) ((اياك نعبد و اياك نستعين ، اهدنا)

بڼه های بیسته م/ هه روه ك بیگیا نه کان زیندوو بن...

شیوازیکی تایبته له قورئاندا یه، که ئه ویش باسکردنی بیگیا نه کانه هه روه ك
ئه وه ی زیندوو بن....

(فَوْجًا فِيهَا جِدَارٌ يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ) (الكهف: ٧٧) واته: (موسى و خضر)

دیوا ریکیان به دی کرد ده یو ویست بر وخی (له کوئی و په رپوتی دا)
(خضر) له خو یه وه که و ته چا کرد نه وه ی ، تا چند سالیکی تر به رگه بگری...

ب- (إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَ زَفِيرًا) (الفرقان: ١٢) واته/

کاتیك له دووره وه ناگری دوزه خ کافران ده بینی، دهنگی خه شم وقین وهه ناسه ی
داخ له دلی ده بیستن... هه روه ك ئه وه ی دوزه خ زیندوو بیته و بیینیته وهه ناسه ی
بی...

ج- (يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلْ امْتَلأتْ وَ نَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ) (ق: ٣٠) واته/ پوژیک

به دوزه خ ده لئین: ئایا پرپوویت؟ ئه ویش له وه لأمدا ده لئیت: ئایا که سی ترما وه،
که سی تر نی یه؟! (سهیری به شی چواره می به هاری دلان بکه)....

بڼه های بیست ویه ك/ کو تایی ئایه ته کان....

ورد بوونه وه له کو تایی ئایه ته کان پیو یسته، چونکه به حساب دانرا وه و مانای

تایبته و مه بهستی به رزو پیروزیان تیا یه.... بو نمونه:

۱. پوژنیک پیاویکی عه ره بی دهشته کی گوئی له یه کی بوو ئه م ئایه ته ی خوینده وه (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) (المائدة: ۳۸)

واته/ دهستی پیاوی دزو ئافره ته ی دز بپن له پاداشتی کاری ناپه وایاندا ئه مه ش توله یه که له لایه ن خواوه، خوا بالاده ست و دانایه ... به لام له جیات ی (والله عزیز حکیم) وتی (غفور رحیم)، یه کسه ر پیاوه دهشته کی یه که بوی راست کرده وه به فیره ت و سه لیه ی خوی زانی که هه له ی کردو وه، چونکه مه سه له که حوکی که سی که دزی بکات و ئه وه ش له خوی بالاده ستی به حیکمه ته وه (عزیز حکیم) وه دهر چوو وه باسی لیخو ش بوون له ئارادا نیه ولیخو ش بوون ناگونجی له م سزادانه دا ..

له مه سه له ی (حدود) و جی به جی کردنی دا کاتی ئی سپات ده بی ت نهرم نیانی تیا نیه و نابی به زه یت پیا بیته وه، هه روه که له ئایه تی کی تردا ده فه رمو یت: (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدَنَّ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ) (النور: ۲) واته/ سه د قامچی بدن له هه ریه که له ئافره ت و پیاوی زیناکه ر، (ئه گه ر محصن نه بن، واته ئافره ته که شووی نه کردبی و پیاوه که ژنی نه هی نابی، به لام ئه گه ر محصن بن واته ئافره ته که شووی کردبی و پیاوه که ش ژنی هی نابی نه واه ره جم ده کری ن تامر دن) ... به زه یی نه تانگری ت له به جیه ی نانی فه رمانی خوادا بو یان، ئه گه ر ئیوه باوه رتان به خواو به پوژ ی دوایی هی ناوه، باده سته یه که له بپروادارانیش ئاماده ی سزادانه که بین ...

۲. له کو تایی ئایه ته کاندا گرنگی دراوه به ماناو، ته نه ها هه ر ئه وه نیه که ئاسان و خو ش بی ت له سه ر زمان و له گه ل کو تایی ئایه ته کانی پیش خوی و دوای خوی دا بگونجی ...

بۆ نموونە: (ألف الاطلاق) بەکارهاتوو لەوشە (ظنوناً) و مانای خۆی
 ھەبە، لەم ئایەتەدا کە ئەفەرموێ (وتظنون بالله الظنونا) الاحزاب/ ۱۰
 ئەگەر بیفەرماوایە (وتظنون بالله الظنون) واتە/ لەشەپێ ئەحزابدا گوماننتان
 بۆ دروست بوو، بەلام کە دەفەرموێ، (وتظنون بالله الظنونا): واتە/ لەشەپێ
 ئەحزابدا گوماننتان بۆ دروست بوو گومانیکێ زۆر (لەبارە ی سەرکەوتنەو).
 ھەروەھا لە ئایەتی (وَأُضِلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى) طه ۷۹/ ئەگەر
 بیفەرماوایە (وَأُضِلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَاهُمْ) ئەو نەدەگونجا لەگەڵ کۆتایی
 ئایەتەکانی پێش ترو دواتردا، وەماناکەشی دەبوو بە (فِرْعَوْنَ) گەلەکە ی
 سەرگەردان کردو ھیدایەتی نەدان (دە ی پەنگە ھیدایەتی کەسانی تری دابی
 غەیری گەلەکە ی خۆی... بەلام کاتی دەفەرموێ (وَمَا هَدَى) لەگەڵ کۆتایی
 ئایەتەکانی پێشتر و دواتردا دەگونجی و لەلایەکی تریشەو ماناکە ی دەبیست
 بەو ی کە (فِرْعَوْنَ) گەلەکە ی سەرگەردان کردو ھیدایەتی کەسی نەدا، ھێچ
 کەسی، نەگەلەکە ی ونەغەیری گەلەکە ی (کە ئەم مانایەش خوای گەورە
 مەبەستیتی کە تیمان بگەینە...)

ھەروەھا وشە ی (يَتَمَطَّى) ھەم لەگەڵ ئایەتەکانی تردا دەگونجی و ھەم
 حالەتی ئەو کەسەمان بۆ دەردەخات کە کەشخە دەکات و خۆی بادیات،
 ھەروەک دەفەرموێت (فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى) (القيامة: ۳۱) (وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ،
 ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ، أُولَى لَكَ فَأُولَى ، ثُمَّ أُولَى لَكَ فَأُولَى)
 (القيامة: ۳۵) واتە/ بەلکو برۆی نەھینا و پشستی تیکرد، پاشان ھەموو جار بە
 لەنجەو لارو خۆبادانەو دەگەڕایەو بۆ ناو کەس و کاری وکەشخە ی دەکرد، جا
 (ئەم دۆزەخە) بۆ تۆ شیاو ترو لەبارترە، پاشان ھەر ئەو سزایە بۆ تۆ شیاو ترو
 لەبارترە....

بڼه مای بیست و دوو/ به راوړ کړ د نې سووره ته کان...

وتمان هر سووره تیک که سایه تیه کی تایبه تی خوئی هه یه وهر وشه یه کی
تیا به کار هاتی، په چاوی که سایه تی سووره ته که کراوه، جا له به راوړد کړدن
له نیوان سووره ته کاند، چاکتر له مبه به سستی به کار هی نانی وشه یه ک یان ئایه تیک
تیده گه ین... یو نمونه :

یه که م/ له سووره تی (صافات) دا وشه ی (یُنزِفُونَ) که (مبنی للمجهول) ه
به کار هاتوو له ئایه تی (لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ) (الصافات: ٤٧)
(یُنزِفُونَ) له (نُزِفَ) هوه وهر گیراوه، که (مبنی للمجهول) ه و یانی (سهرخوش
بوون وئاگا له خوڼه مان) واته: ئه و شهرابه ی به هه شت نابیته مایه ی
سهرخوشی وبی هوشی .. به لأم له سووره تی (الواقعة) / ١٩، ده فهرمویت (لَا
يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ) (الواقعة: ١٩) (یُنزِفُونَ) له (أَنْزَفَ ،
يُنْزِفُ) هوه هاتوو ، واته (شهرابه که ی ته و او بوو، وه سهرخوش وبی
هوش بوو) واته ی ئایه ته که ش (شهرابی به هه شت ته و او نابیت و که س
سهرخوش وبی هوش ناکات) ... له (واقعه) دا وشه یه که به کار هاتوو که مانای
زیاتر ده به خشکی و، ئه مهش په یوه ندی به سووره تی (الواقعة) هوه هه یه،
که زیاتر شتی تیا به کار هاتوو له سووره تی (الصافات) ..

الصافات	الواقعه (نېعمه ته کان ی زیاتره)
١- أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ فَوَاكِيَهُ لِيُرْهَدَا بَاسِي رِزْقِ كِرَاوَه كَه ميوه يه	* وَفَآكِهَةٌ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ، وَلَحْمٌ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ، (لِيُرْهَدَا ميوه و گوشتی بالنده باسکراوه ميوه که ش ه لده برژرن وگوشته که ش کامه ی حه زی

<p>لِذَٰكَ (دهكهن).</p>	
<p>* أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ليړهدا نه وانه نزيك كراوه د باره گاي خوان كه پيژي زياتري تيايه</p>	<p>۲- وَهُمْ مُكْرَمُونَ ، فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ واته/ قه درو پيژيان هه يه</p>
<p>* عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ له سهر كورسي وجيگاي چنراو به نالتون داده نيشن</p>	<p>۳- (عَلَى سُرُرٍ مُّقَابِلِينَ) واته/ له سهر كورسي وجيگاي پازاوه به رامبه به يه ك داده نيشن</p>
<p>* يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ليړهدا/ لاواني جوان وئيسك سووك ونه مر به ده ورياندا دين و خزمه تيان دهكهن... نه مهش زياده نيعمه ته كه باسي خزمه تكاره كانيش دهكات</p>	<p>۴- يُطَافُ عَلَيْهِمْ (مَبْنَى لِلْمَجْهُولِ) ه بويان ده گيږيټ شهرب، ئيتر كي دهيگيږي وچون نازانين...</p>
<p>* بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ليړه شدا/ به كوږ وډولكه وسوراحيه وه ده گه پين وله پهرداخي تايبه تدا جوړه ها شهرباي خوشيان دهدني... خزمه ته كه زياتره و جوړي گيران و پهرداخ زياترن...</p>	<p>۵- يَكَّاسٍ مِنْ مَّعِينٍ له پهرداخي تايبه تدا بويان ده گيږيټ</p>
<p>* لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزَفُونَ نه و شهربا به نه سهر يان دهيه شيني ونه ته واو ايش ده بيت (نه ته و او نه بوونه كه باس دهكات زياده پيژو حورمه ت و خزمه ته) جا كه نه في</p>	<p>۶- لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ نه و شهربا به نايته هو ي بي هو شي وسهر خوش بوون. (ئيتر ناليت سهر يان ديشيت يان نا)</p>

<p>سهریه شه دهکات، که واته نهوانی تریش نابن وه سهرخووشی وبی هوشی ..</p>	
<p>* وَخُورْ عَيْنٌ ، كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ <u>الْمَكُونِ</u> لیره شدا/ خووری چاوگهش له لایانه که هر دهلیی <u>مرواری</u> شاراوو دهست بهرنه که وتوون</p>	<p>٧- وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عَيْنٌ، كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكُونٌ خووری چاوگهش له لایان، که جگه له شاوسه رهکانیان چاو بو که سی تر مه لئابن وهر دهلیی هیلکهی پاکراوو شاراوو (کهس دهستی بهریان نه که وتوو)</p>
<p>* جَزَاءَ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ باسی جهزاو پاداشتیان دهکات، .. وهک بفهرموئی ههقی خویناهو پاداشتی کارهکانیانه</p>	<p>٨.....</p>
<p>* لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا، إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا) واته/ هیج جوهره قسهیه کی نابجی و نادرست و ناپیک نابیستن، مه گهر وتنی سلاوو وه لامدانه وهی...</p>	<p>٩.....</p>

که واته/ (وَلَا يَنْزِفُونَ) که مانای بی هوش نه بوونه و مانایه کی زیاتریشی تیا به که
تهواو نابیت ، پر به پیستی سووره تی (الواقعه) یه وهقی خویه تی له ویابیت،

چونکه شه موو نیجه ته کان که باس دهکات زیاترن له وهی که له صافات دا باسکراون.....(بلاغة الكلمة فى القرآن) د. فاضل السامرائی.

دووهم/له سووره تی (الشعراء) دا هه رچه نده باسی هارون هاتوو له گه ل چه زه تی موسادا سهلامی خویان لیبت ، به لام دارشتنی ئایه ته کان زیاتر به تاک (مفرد) هاتوو ، واته چه زه تی موسا دهرده خات وقسه دهکات ... بویه ده بینین ده فه رمویت (فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الشعراء: ١٦) /لیره دا (فقولا) (رسول) به لام له سووره تی (طه) دا ده فه رمویت (فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ (طه: ٤٧) لیره دا (فقولا) (رسولا) ... هه ردووکیان (مثنی) ن

ئه مه ش چونکه سووره تی (طه) زیاتر به (مثنی) هاتوو بویه ئه میش وا به (مثنی) هاتوو ...

طه (٤٢-٦٣)	الشعراء (١٠-٤٥)
<p>اِذْهَبْ اُنْتَ وَ اُخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي اِذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ، فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى ، قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يَقْرُقَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى ، قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ، فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى ،</p>	<p>(وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ .. فَاتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ أَلَمْ تُرَبِّكْ فِينَا وَلِيدًا)</p>

وَفَعَلْتَ فَعَلْتَكِ الْتِي فَعَلْتَ
 قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
 الْعَالَمِينَ.....
 يَرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ
 فَمَاذَا تَأْمُرُونَ..
 قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ
 مُلْقُونَ.....
 فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ
 كَذَّبَ وَتَوَلَّى ، قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا
 مُوسَى ، قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ
 شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ، قَالُوا إِنَّ هَذَا
 لَسَاحِرٌ أُنْزِلَ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ
 أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمْ
 الْمُلْتَأَى (طه: ٦٣)

• له سوورەتی (الزخرف) یشدا له بهر ئەو هی باسی هارون نه هاتوو،
 هەمووی بە تاک هاتوو و دەفەر مووی (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى فِرْعَوْنَ
 وَمَلَأِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) (الزخرف ٤٦/ (فقال) و (رسول) هەردووکی
 تاکە، کەواتە قورئان لە ئایەتەکانی داو لە بەکارهێنانی ووشە داو لە تاک و جووت
 و کوڤدا حسابی سوورەتە کەو ئایەتەکانی دەورووبەری دەکات تا ئەو شتە ی
 بە کاری دەهینی تەواوترین و چاکترین بەکارهێنان بێت. (بلاغة الكلمة فى القرآن)
 د.فاضل السامرائی

**سێیهەم / جیاوازی نیوان چیرۆکی هەزرەتی ئیبراهیم لە
 سێ سوورەتدا:**

چیرۆکی هەزرەتی ئیبراهیم سەلامی خوای لیبێت لەچەند جیگایە کدا
 هاتوو، لە هەر جیگایە کدا تابلۆیەکی هونەری یەو بە ووشە ی جوان
 نەخشێنراوە و ئامانجی پەرور دەیی خۆی پێکاوه، ئەگەر بەراوردیان بکەین
 دەبینین:

لە سوورەتی (الذاریات) دا باسی میوانە بەرێزەکانی هەزرەتی ئیبراهیم
 دەکات بۆیە هەموو ئایەتەکان لە گەڵ و شە ی (مکرمین) دا دەگونجی و کەش

وههواکه پښداری تیا ده خوینړیته وه، که چی له سووره تی (الحجر) دا وانیو
 ترس زیاتر درده که ویت وزاله لهو میوانه نه ناسراوانه وباسی غه فورو په حیمی
 خواو سزای خوی تیا درده خات....

الذاریات ۲۴-۳۲	الحجر ۴۹-۵۸
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ .. واته/ ئایا هه والی میوانه به پښه کانی ئیـــــبراهیمت پیگه یشته وه؟	لیرده دا چیروکه که دواى ئایه تی (نبیئ عیادی آئی انا الغفور الرحیم ، وَأَنْ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ) به به زړه ت راده گه یه نی هه وال بدات به به نده کانی خوا که خوا غه فورو په حیم و سزا که شی سزایه کی به سوئی یه، ئنجا چیروکی ئیبراهیمیش وه که به لگه یه که ونموونه یه که له سهر ئه و مه سه له یه ده ست پی ده کات به هه مان وشه ی (نبی ء) (وَلَيَبْئَهُمْ عَنْ ضَيْفٍ إِبْرَاهِيمَ) ، واته هه والیان بدری درباری میوانه کانی ئیبراهیم (إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ، قَالُوا لَا تَوَجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ) واته/ کاتیک خویان کرد به مالد او وتیان سلاؤ، وتی: به راستی ئیمه لیئان ده ترسین (لیرده ترسه که ده خاته پوو) بوییه
(إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّكْرُونَ) واته/ کاتیک چوون بو سهر دانی و وتیان: سلاؤ .. ئه ویش وتی: سلاؤ(کومه ئیکی نه ناسراو) نه وان به پرسته یه کی فیعلی سه لامیان لی کردو نه و به چاکتر وه لامسی دان ه وه به پرسته یه کی (اسمی) که (ثبوت) و به هیز تره له وه ی نه وان ... (قَرَأَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ يَعِجْلُ سَمِينٌ، فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ، فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ	

بِغْلَامٍ عَلِيمٍ)

واته/ نهوساخوی دزیه وه، چوو به هاوکاری خیزانی، گویره که یه کی قه لـــــه وی ســـــه رپری وسوریا نکرده وه وهینای، لی نزی که کردنه وه، فهرمووی لیکردن، که بینی ناخون، فهرمووی نه وه بو نافه رموون، نه وه ناخون؟! ئیبراهیم ترسیکی لینیشست (چونکه زانی شتیکیان له ژیر سهردایه واناخون)، بویه خیرا وتیان: مه ترسه ئیمه فریشتهین، مژدهشیان پیدا که خوا بهم نزیکانه مندالیکی زانایان پیده به خشیت)

لیردها فهرمووی (فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً) له گه لیا فهرمووی (وَبَشَّرُوهُ بِغْلَامٍ عَلِيمٍ) به رسته ی فیعلی) وتی وبه (فیعلی) وه لامیان دایه وه، ههروه ها لیردها ههروه خوی به ته نها ترسابیت (که مترسه که دهرده خات)

لیردها پوبه پووین نه یه فهرموو دهرترسین لیتان به لکو

ده فهرمووی (ئیمه لیتان دهرترسین)

وتیان: مه ترسه ئیمه بیگومان مژده ی له دایک بوونی کوپکی زانات نه دهینی * قَالَ ابَشِّرْ ثَمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَمِمْ بُبَشِّرُونَ ، قَالُوا بَشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ)

ئیبراهیم فهرمووی: ئایا مژدهم ده ده نی له کاتی که که ئاوا پیری یه خه ی پیگرتووم! جا چوون وبه چی مژده ده ده ن؟!)

(چونکه دهرترسی موجد له ده کات وه ک گومانی هه بی له قسه کانیان) وتیان: به راستی مژده ت ده دهینی، که واته نه که یه له وه که سانه بیت که

ناو میدن له به خششه کانی خوا ..

فهرمووی: ئایا کی ناو مید ده بی له پرهمهت وبه خششه کانی پهروه دگاری، مه گهر که سانی که گومراوسه رگه ردانن... لیردها فهرمووی (انا منکم وجلون) له گه لیا فهرمووی (انا نبشرك بغلام عليم) به پرسته ی (اسمی) وتی و به (اسمی) وه لامیان

به‌ش‌یوه‌ی (الغیبه) فه‌رمووی
 به‌بی (تاکید کردن) .. بو‌یه :
 (*فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَءٍ قَصَصَتْ
 وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ، قَالُوا
 كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
 الْعَلِيمُ)
 خیزانی ئیبراهیم ده‌نگی
 ئی‌به‌رزبووه‌وه‌و دای به‌پوومه‌تی
 خو‌ی‌داو به‌سه‌رسامی‌یه‌وه‌ و‌تی :
 پیره‌ژنیکی نه‌زۆک، چۆن مندالی
 ده‌بی‌ت؟! فریشته‌کان و‌تیان: ئه‌وه
 فه‌رمانی په‌روه‌ردگار‌ته‌وه‌ ئه‌وه
 زاتیکی داناو زانایه .
 *) قال فما خطبکم ایها المرسلون،
 قالوا إنا أرسلنا الی قوم مجرمین)
 ئیبراهیم فه‌رمووی: باشه چ کاریکی
 گرنگ‌تان به‌ده‌سه‌سته‌وه‌یه؟!
 فریشته‌کان و‌تیان: به‌پاستی ئیمه
 په‌وانه‌گراوین بۆ‌گه‌لیکی تاوانبار
 (که گه‌لی لوط)ه

دایه‌وه ..
 لی‌زه‌دا ده‌فه‌رمووی (انا منکم وجلون)
 ئیمه هه‌ردوو‌کمان
 (خۆم وه‌اوسه‌ره‌که‌م) زۆر ده‌ترسین
 لی‌تان... هه‌روه‌ها (وجلون)
 سی‌فه‌ی (المشبهه) یه‌و مانای (ترسی
 زۆره)
 لی‌زه‌دا چونکه باسی ترسی خو‌ی
 خیزانه‌که‌ی ده‌رخست ، باسی هاتنی
 خیزانی وه‌سه‌رسوپ‌مانه‌که‌ی ناکات
 و‌دی‌ته سه‌ر باسی پرس‌یاری ئیبراهیم
 ئی‌یان که بۆچ کاریکی گرنگ هاتوون،
 ئه‌وانیش ده‌لی‌ن: ئیمه به‌پاستی
 نیردراوین بۆ‌سه‌رگه‌لیکی تاوانبار (قال
 فما خطبکم ایها المرسلون، قالوا انا
 أرسلنا الی قوم مجرمین)

چیرۆکی هه‌زره‌تی ئیبراهیم له‌سه‌وره‌تی (هود)دا:

تهوهره‌ی سوره‌تی (هود) باسی مژده‌دان وئینزارکردنه وه‌روه‌ها پاداشتی
ئه‌وانه‌ی که باوه‌ردینن وده‌رچوونی فرمانی خواش (أمر ربك) بۆ ئه‌وانه‌ی که
یاخین وله‌ ناوبردنیان.. چیروکه‌کانیش که له‌م سووره‌ته‌دا هاتوون جه‌خت
ده‌که‌نه‌ سه‌ر ئه‌و ته‌وه‌ره‌یه‌..

ئه‌وه‌ته‌ سووره‌ته‌که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئاوا ده‌ست پی‌ده‌کات (الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ
ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ، اَلَا تَعْبُدُوا اِلَّا اِلَهَ ، اِنِّیْ لَکُمْ نَذِیْرٌ وَبَشِیْرٌ ،
وَأَنْ اسْتَغْفِرُوا رَبَّکُمْ ثُمَّ تُوبُوا اِلَیْهِ یُمَتَّعْکُمْ مَّتَّاعًا حَسَنًا اِلَیْ اَجَلٍ مُّسَمًّی وَیُؤْتِ کُلَّ
ذِی فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ کَبِیْرٍ، اِلَیْ اِلَهٍ مَّرْجِعْکُمْ
وَهُوَ عَلَی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ) (هود: ٤)

ئنجای له‌ ئایه‌ته‌کانی دواتر ده‌فه‌رموی کافران له‌ده‌ستمان ده‌رناچن (أُولَئِكَ لَمْ
یَكُونُوا مُعْجِزِیْنَ فِی الْاَرْضِ) (هود: ٢٠) پاشان دیته‌ سه‌ر چیروکی پیغه‌مبه‌ران
وله‌ هه‌موویاندا هاتنی فرمانی خوا به‌ سزادانیان ده‌خاته‌ پوو ، تا کافران
په‌ندی لیوه‌رگرن وده‌فه‌رمویت:

١- له‌ چیروکی نوح (ا حَتّٰی اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَقَارَ الثُّوْرُ فَلَمَّا اَحْمِلَ فِیْهَا مِنْ کُلِّ
زَوْجِیْنِ اِثْنِیْنِ وَاَهْلَکَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَیْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا قَلِیْلٌ)
(هود: ٤٠)

کاتی‌ک شه‌پوله‌ گه‌وره‌کان شال‌اویان ده‌هینا به‌ فرمانی خوا ، (نوح) بانگی
کو‌ره‌که‌ی کرد که ئیمان بینێ وبیته‌ ناو که‌شتی‌یه‌که‌وه‌ وله‌گه‌ل کافراندا نه‌بیته‌
، کو‌پی سه‌رسه‌خت وتی : ئه‌چمه‌ سه‌ر چیا‌یه‌که‌ ده‌مپاریزی له‌ ئاوو لافاو، (نوح)
فه‌رمووی: مه‌سه‌له‌ ئاوو لافاو نی‌یه‌، مه‌سه‌له‌ غه‌زه‌بی خوا‌یه‌، فرمانی خوا‌یه‌ به‌
له‌ ناو‌چوونی کافران وکه‌سیش قوتار نابیت (ئالی‌ره‌ش ئه‌مری خوا جه‌خت
کرایه‌وه‌ سه‌ری) :

(وَهِيَ تَجْرِيْ بِهֶمْ فِیْ مَوْجٍ کَالْجِبَالِ وَنَادٰی نُوحٌ اِبْنَهُ وَكَانَ فِیْ مَعْزِلٍ یَا بُنَیَّ
ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْکَافِرِیْنَ ، قَالَ سَاوِیْ اِلَیْ جَبَلٍ یَّعْصِمُنِیْ مِنَ الْمَآءِ قَالَ

لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ (هود: ٤٣)

پاشان دهفه رموی (وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ) (هود: ٤٤)

واته/ پاشان فه رماندرا به زهوی: ئاوه کهت بارو بچیت به ناختدا، ئهی ئاسمان تووش بابسهس بیئت وباران مهبارینه، ئیتر ئاوه که پوچوو، فه رمانیش بهر پکی و ته وای ئه نجامدرا، که شتی یه کهش له سه ر کیوی جودی وه ستاو له نگه ری گرتو، وترا: دهک دووری له به زهیی خواو تیاچوون بو به ره ی سته مکاران..

ب- له چیرۆکی (عاد) یش دا، به هه مان شیوه بر وایان نه هیئاو به فه رمانی خوا تیاچوون و بر وادارانیش پر زگاریان بوو (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ) (هود: ٥٨)

ج- گه لی (هود) یش به هه مان شیوه (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ) (هود: ٦٦)

د- ئینجا چیرۆکی ئیبراهیم دیت سه لامی خوا ی لی بیئت که له سه ره تا وه باسی (مژده دانه که دهکات، که مژده ی منداله که ی نه ده نی) ئنجا ئایه ته کان بهو پی یه دین و وه کو سو ره تی (ذاریات) ه که مژده و خو شی زیاتر زاله به سه ریدا نه ک

ترس وه ک سو ره تی (الحجر) نه وه تا ده فه رمو یئت:

* (وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَمَا لَيْتَ أَنْ جَاءَ يَعْجَلَ حَنِيذٍ، فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ) (هود: ٧٠)

واته/ سو یندبی، بیگومان وه فدیکی په وانه کراوی ئیمه له فره شته هاتنه لای ئیبراهیم به مژده وه، (مژده ی بوونی مندالیک) و وتیان: سلاوی خوات لی بیئت، ئه میش فه رموی: سلاوی خوا له ئیوهش، دوی به خیره اتنیان پویش و جا نوری پی نه چوو گه پرایه وه به گوشتی گویره که یه کی برژا وه وه، جا کاتیک بینی

دهستی بۆ نابهن، کارهکه یانی به نائاسایی داناو له دلی خۆیدا لییان ترسا،
ئهوانیش ههستیان پیکردو وتیان: مه ترسه، بهراستی ئیمه نیڕاوین بۆ لای
گهی (لوط) ...

(وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَجَّكَتْ فَبَشَّرْنَاَهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ، قَالَتْ يَا
يَا وَيْلَتَى أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ، قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ
أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَحِيدٌ) (هود: ۷۳)

واته/ لهو کاته دا خیزانه که ی وهستا بوو، یه کسه ر پیکه نی، مژده مان دایه
که ئیسحاق ت پی ده به خشین له دوا ی ئه ویش یه عقوب (که له نه وه ی ئیسحاق
دیته دنیا وه) (ساره) خاتون وتی: وه ی پۆ، شهرمه زار خۆم، چۆن مندا لم
ده بیّت من پیرم وئه مه ش میرده که مه، پیرو به سالآچووه، بهراستی ئه مه
شتیکی سه رسوپه ی نه ره! فریشته کان وتیان: ئایا سه رسام ده بیّت له
(ئه مری خوا)؟! ره حمه ت و به ره که تی خواتان له سه ربیّت ئه ی خیزانی ئه م
ماله پیروژه، (بیگومان خوا کاری واده کات) و هه می شه ئه و زاته
سو پاسکرا وه خوا وه نی به رزی وده سه لاتی شه... ئنجا له سه ر چیرۆکه که
به رده وام ده بیّت وده فه رمویّت (فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ، إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ، يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا
إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ) (هود: ۷۶)

واته/ کاتیک ترسه که له دلی ئیبراهیم ده رچوو (هیمن بووه وه) و مژده که شی
بۆ ها تبوو، ئینجا دهستی کرد به باسکردن و موحاده له ده رباره ی گهی (لوط) ...
بهراستی ئیبراهیم زۆر له سه ر خۆو به ئارام وخه م خۆرو گه پراوه یه بۆ لای خوا،
فریشته کان وتیان: ئه ی ئیبراهیم واز به ی نه له و باسه، دانیابه، بهراستی
په ره ردگارت فه رمانی داوه کار ته واو بووه و بیگومان سزایه کیان بۆ ها تووه
که ناگه پریت ه وه....

ف- ئىنجا باسى چىرۆكى گەلى (لوط) دەكەت و دەفەر مۆيت (فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا
جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنصُودٍ، مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ
وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بَبِيعَةٍ) (هود: ۸۳)

واتە/ كاتىك فەرمانى ئىمە بۇ تياچوونيان ھات شارۆچكەكە يانمان ژيەرە ژور
 كەردو بە قوپى سورە وە كراوى وەك بەرد، چىن لەسەر چىن بەردبارانمان كەردن...
 ھەموو ئەو بەردانە ديارى كرابوون، لەلايەن پەرەردگار تەوہ، كەبدات بە تەوقى
 سەرى كىدا، ئەم كارەسات و بەردبارانەش وەنەبىت دووربىت لە ستەمكارانە وە
 (ئەمەش پەندە كەلى وەربگىرى) ..

م- گەلى (مەدين) یش ھەزەرتى (صالح) يان بۇ نىردراو بە ھەمان شىوہ فەرمانى
 خوا دەرچوو بۇ تيا چوونى كافران (وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ،
كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِمَدَيْنٍ كَمَا بَعْدَتْ ثَمُودُ) (هود: ۹۵)

كاتىكىش فەرمانى ئىمە ھات بۇ تياچوونيان، شوەيب و ئەوانەى بېرويان ھىنا
 بوو لەگەلى دا بەھۆى بەزەبى و لوتفى خۆمان، رزگارمان كەردن و نرکەو نالەى
 تياچوون تاوانكارو بىبېرواکانى گرتەو و جا ھەموويان لەشوین و جىگەى خۆيان
 تياچوون و بەچۆكدا ھاتن لە بەرەبەياندا، ھەرەك لەوئى نەژيابن، ئاگاداربىن،
 دەك (مەدين) لەو و لاتر بچىت ھەرەك (ثمود) لەو و لاتر چوو...

ن- گەلى فەرمانىش لەجياتى دواى فەرمانى خوا بکەون، دواى فەرمانى
 فەرەون كەوتن، كە فەرمانى نابەجى و ناتەواو بوو (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ، إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ)
 (هود: ۹۷)

و- ئەم دەنگ و باسە كە بۆت باس دەكەين، ئىمە ستەممان ئى نەكردوون، كاتى
 بە فەرمانى خوا تياچوون (ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَفْثُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ،

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْنِيبٍ، وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لِّلنَّاسِ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ، وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ (هود: ١٠٤)

واته/ ئه وهی که باسکرا هه ندیك بوو له هه والی خه لکی ئه وشارو شارو چکانه، بۆت ده گێڕینه وه، هه ندیك لهو شارو دیهاتانه ماون وهه ندیکی تری به تهواوی وێران بوون، ئیمه سته ممان لیئه کردن، به لکو هه ر خویان سته میان له خویان کرد، ئه وسا ئه و په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لیده کردن، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیك فه رمانی په ره وردگاری تو هات ، هیچیان بۆ زیاد نه کردن جگه له تیا چوون نه بیئت،،،، نا به و شیوه یه ش تۆله سه ندنی په ره وردگاری تۆ، کاتیك تۆله ده سینییت له خه لکی شارو دیهاته کان له حالیکدا که سته م پیشه یان بوو، به راستی تۆله سه ندنه که ی زۆر به ئیش و به هیزو تونده بێگومان لهو به سه رها ته دا نیشانو په ندو ئاموژگاری هه یه بۆکه سیك له سزای پوژنی دوایی بترسیئت، ئه وه پوژنی که خه لکی بۆی کۆده کرینه وه و ئه وه پوژنی که خه لکی هه موو ئاماده کراون وهه مووان له به رچا و ن تیایدا، ئیمه ها تنی ئه و پوژه دوانا خه ین مه گه ر بۆ کاتیکی که م و سنو وردار نه بیئت...

ی- ئینجا به چه زه رت(ص) ده فه رموییت که ئیستقامه ی هه بیئت به و شیوه ی که خوا ئه مری پیکردوه، خۆی و ئه وانه ی که ته و به یان کردوه له گه لیداو له سنوور لانه دن چونکه ئاگاداری کاره کانیانه (فَاسْتَقِمْ کَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ) (هود: ١١٢١)

ئنجا پاش ئه م گه شته ئیمانی یه که (١٢٣) ئایه ته و سوره تی هو دیان پیک هینا وه، به باسی ئه وه ی که هه رکه س لابه دات، به فه رمانی خوا تیا ده چیئت و چا کانی ش به فه رمانی خوا خو ش به ختی دنیا و قیمه تن ، هه موو ئه مرو فه رمانیکی ش بۆ

خوا دهگه پښته وه نهك بؤ فیرعون و تاغوته كان، بویه ده بیټ تهنه نهو بپه رستری و تهنه پشتمیش بهو بپه ستریت... (چیرۆكه كانیش هه مووی له خزمه تی ئهم باسه دا بوون وهه ریه که یان به حیکمه ت لهو شوینه دا دانراون و شتانیک لهو چیرۆکانه باسکراون که پښو یست بن له م سورته داو له گه ل ده ور به ریدا بگونجین، نه وه تا باسی (اتعجبین من امر الله) ئالی ره دا ها تو وه له چیرۆکی هه زه تی ئیبرا هیمدا، که له سورته کانی تر دا له باسی ئیبرا هیم دا نه ها تو وه، چونکه په ره ر دگار مه به سستی تی که جه خت بکاته سه ر تیگه یشتن له (نه مری خوا)..... نه مه ش دوا ئایه ته کانی سووره ته که یه:

(وَكَلْنَا نَقْصُ عَلَیْكَ مِنْ اَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهٖ فَاَدْكُ وَجَاعُكَ فِی هٰذِهِ الْحَقِّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِیْنَ ، وَقُلْ لِلَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اِنَّا عَامِلُوْنَ ، وَانْتَظِرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ، وَلِلّٰهِ غِیْبُ السَّمَاوَاتِ وَالتَّارُضِ وَاِلَیْهِ یُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَیْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ) (هود: ۱۲۳)

بازرگانی یه کی پر خیر

قورئان فه رمو ده ی خوا یه ، بهر نامه ی بهر ی ئاده می یه تا نهو پوژهی که خور له خور ئاوا وه هه لدیت و، دنیاو ئاخیره تی هه موو که س وه ستا وه ته سه ر په یره ی نهو په را وه... به سه بؤ گه وره یی قورئان که خوا شایه تی بؤ ده دات و ده فه رمو یت:

(رُسُلًا مُّبَشِّرِیْنَ وَمُنْذِرِیْنَ لِنَّا یَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلٰی اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حَكِیْمًا ، لٰكِنَ اللّٰهُ یَشْهَدُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَیْكَ اَنْزَلَهُ یَعْلَمُیْهِ وَالْمَلَائِكَةُ یَشْهَدُوْنَ وَكَفٰی بِاللّٰهِ شَهِیْدًا ، الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلَالًا بَعِیْدًا) (النساء: ۱۶۷)

واته/ پیغه مبه را نمان په وانه کردو وه که مژده دهرن و ترسینه زن ، تاخه لکی هه چ به لگه یه کیان به ده سه ته وه نه می نیت و (بیانوویان نه می نیت) له سه ربی دینی

ویاخی بوون، دواى ئه‌وه‌ی خوا پیغه‌مبه‌رانی بو په‌وانه کردوون، بیگومان
 هه‌میشه‌و به‌رده‌وام خوا بالاده‌ستی دانایه ..

خویندنی قورئان و په‌په‌ره‌وی کردنی بازگانی یه‌که هه‌میشه قازانج ده‌کات
 و مایه‌ی خێرو به‌ره‌که‌تی نه‌په‌راوه‌یه ، قورئان ده‌فه‌رمویت :

(إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
 يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ، لِيُؤْتِيَهُمُ اجْرُهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ)
 (فاطر: ۳۰) واته/ به‌راستی ئه‌وانه‌ی که په‌یامی خوا ده‌خویننه‌وه‌و نوێژه‌کانیان
 به‌چاکی ئه‌نجام داوه‌و له‌و بزق و پوژی و سامانه‌ی پیمان به‌خشیوون،
 به‌خشیویانه به‌نه‌ینی و به‌ ئاشکرا، ئه‌وانه به‌ ئومیدی بازگانی یه‌که ئه‌و کاره
 ده‌که‌ن که هه‌رگیز نا ئومیدو زه‌ره‌مه‌ند نابن، بو ئه‌وه‌ی خواى میه‌ره‌بانیش
 به‌لێنی خو‌ی بباته‌ سه‌ر، به‌به‌خشینی پاداشت بو‌یان و، له‌خه‌لات و به‌خششی
 زیاتریش به‌هه‌مه‌ندیان بکات، به‌راستی ئه‌و خوایه لیخۆش‌بووی
 سوپاسگوزاره ... هه‌زه‌تیش (ص) له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا باسی فه‌زل و گه‌وره‌یی
 قورئانمان بو ده‌کات و ده‌فه‌رمویت :

﴿تَعْلَمُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ ، فَإِنْ أَخَذَهَا بَرْكَةٌ وَتَرَكَهَا حَسْرَةً وَلَا يَسْتَطِيعُهَا الْبَطُلَةُ، ثُمَّ
 سَكَتَ سَاعَةً ، ثُمَّ قَالَ: تَعْلَمُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ وَأَلْ عَمْرَانَ فَإِنَّهُمَا الزَّهْرَاوَانِ وَإِنَّهُمَا
 تَظْلَانِ صَاحِبَهُمَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ غَيَايَتَانِ أَوْ فَرْقَانِ مِنْ طَيْرِ
 صَوَافٍ ، وَإِنَّ الْقُرْآنَ يَقْلِي صَاحِبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ كَالرَّجُلِ
 الشَّاحِبِ فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَعْرِفْنِي؟ فَيَقُولُ مَا أَعْرِفُكَ ، فَيَقُولُ: أَنَا صَاحِبُكَ الْقُرْآنَ
 الَّذِي أَظْمَأْتِكَ فِي الْهَوَاجِرِ وَأَسْهَرْتَ لَيْلِكَ، وَإِنْ كُلُّ تَاجِرٍ مِنْ وَرَاءِ تِجَارَتِهِ وَإِنَّكَ
 الْيَوْمَ مِنْ وَرَاءِ كُلِّ تِجَارَةٍ ، فَيُعْطَى الْمَلِكُ بَيْمِينَهُ وَالْخَلْدُ بِشِمَالِهِ ، وَيُوضَعُ عَلَى
 رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ وَيُكْسَى وَالِدَاهُ حُلَّتَيْنِ لَا يَقُومُ لِهَمَّا أَهْلُ الدُّنْيَا..
 فيقولان : بم كُسينا هذه ؟؟! ويُقال لهما: بأخذ ولدكما القرآن .. ثم يقال له : اقرأ
 واصعد في درج الجنة وغرفها ، فهو في صعود مادام يقرأ هذا كان أو ترتيلاً﴾

دارمی پړوايه تې كړدووه ژماره ي فهرمووده (۲۲۵۷)، نه حمه ديش ژماره ي
فهرمووده (۲۱۸۷۲) ..

واته/ فيري سووره تي (البقره) بن ، چونكه وهرگرتني بهر كه ته و وان
ليهي ناني په شيماني وحه سره ته و، جادوو گهره كانيش هيچيان بو ناكري
بهرامبهري، نجا ماويه ك بي دنگ بوو، پاشان فهرمووي: فيري سووره تي
(البقره) و (ال عمران) بن، چونكه دوو نوورو پوښناين وسييهر بو
خاوه نه كه يان ده كن وهك دووپه له هور يان دووشتي سييهر كه ر يان پوليك
بالنده،، له كاتي كيشدا مروف له گوړ دپته دري، قورئان له شيوه ي پياويكي
رهنگ زهر دپته لاي وده لي.. ده مناسي؟ ده لي: ناتناسم! ده لي: من قورئاني
هاوه لتم، نه و قورئانه ي كه به پوژ گه رووتم ووشك ده كرد و به شه وپيش
شه ونخونيم پي ده كړدي، به راستي هه موو بازگانيك چاوي له دواي
بازرگاني به كه يه تي كه شتيكي ليوه ده ست بكه وي، به راستي نه مړو توښ
خاوه ني نه و هه موو بازرگاني به ي كه له دنيا دا نه نجامت داوه بو خوا، بويه
به ده ستي راستي مولكي ده دريتي و به ده ستي چه پي نه مري ده دريتي و، تاجي
وه قار ده نريته سهر سه ري و، باوك ودايكي شي قاتي به نرخ و گران به ها ده كريت
به ريان كه هه موو نه هلي دنيا ناتوانن هه قه كه ي بدن، ده لين: به چي نه م
به رگه مان پي پوښرا، پييان ده وتر ي: به وه ي كه مناله كه تان قورئاني
وهرگرتووه و كاري پي كړدووه، نجا به قورئان خوينه كه ش ده وتر يت: بخوينه و
سهر كه وه به قادر مه ي به هه شت و ژووره كانيا (هه روهك چو ن له دنيا دا
ده تخوين)، به و جوړه له به رزبوونه وده ا نه بي، مادام بخويني جا به په له
بخويني يان به ته رتيل....

ئەمە بېجگە لەو ەى كە قورئان وپۇژوو شە فاعەت دەكەن و حەزەت دەفەرموى :
(الصيام والقرآن يشفعان للعبد يوم القيامة) ئەحمەد ..

قورئان خوئىنى بۆن خوئى تاق خوئى

حەزەت -ص- دەفەرموئى ﴿مئل المؤمن الذى يقرأ القرآن مثل الأترجة ريحها طيب وطعمها طيب ، ومئل المؤمن الذى لا يقرأ القرآن مثل التمرة لا ريح لها وطعمها حلو﴾ بخارى .. واتە : ويئەى ئەو موئلمانەى كە قورئان دەخوئىنى و لەهەمان كاتدا كارى پيئەكات وەك ليمو وايە هەم بوئى خوئشەو هەم تامى خوئشە ، ويئەى ئەو موئلمانەش كە قورئان نەخوئىنى، بەلام كارى پيئەكات ، وەك خورما وايە هەرچەند بوئى نيه بەلام تامى خوئشە ..

هەروەها حەزەت -ص- دەفەرموئى : (تعلموا القرآن و اقرؤه ، فان مئل القرآن لمن تعلمه فقرأه ، كمئل جراب محشو مسكاً ، يفوح ريحه فى كل مكان ، ومن تعلمه فيرقد - هو فى جوفه - فمئلته كمئل جراب أوكى على مسك) ترمذى ..
واتە فيرى قورئان بىن وبيخوئىن ، نموونەى قورئان بو كەسيك فيرى بيئ و بىخوئىنئى و كارى پيئەكات وەكو هەمبانهىكى پىر ميسك وايە كە بوئى خوئى بەهەموو لايەكدا بلاو دەبيئەو و ، هەر كەسيكيش فيرى بيئ و هەلنەسيئە لە شەونويژدا بىخوئىنئى وەكو هەمبانهىكى پىر لە ميسكى سەرموژكراو ..

پناويك پىرسىارى كرد لە حەزەت -ص- كام كەردەو ەى زوژ خوئشەويستە لاي خوا ؟ فەرموى ﴿الحال المرتحل﴾ واتە ئەو ەى كە بەردەوام قورئان دەخوئىنى و هەر كە خەتمى كرد سەر لەنوئى دەست پيئەكاتەو . ترمذى ..

بەلى قورئان سەيركردنى عيبادەتەو خوئىندنيئشى عيبادەتەو مايەى نزىك بوونەو ەى لەخواو مايەى دابەزىنى سەكىنەت و رەحمەتە .. حەزەت -ص- دەفەرموئى : ﴿وما تقرب العباد الى الله بمئل ما خرج منه﴾ ترمذى ..
واتە : بەهيچ شتىك لە خوا نزىك نابنەو وەك قورئان كە لە لاي خوئەو هاتوو ..

هیممهت بهرزان

۱- زورجار خوځمان دهخه له تیښین بهودی که ده لښین کاتمان نیه و خوځمان نه دزینه وه له قورځان خویندن ، یان به هه زار حال کاتیکی (ضائع) و سهقه تی نه دهینی که هیچی تیا حالئ نابین .. له کاتیکیدا که سانی واش هیه بو خوا سولحاون وږهنگه له من و توش زور سهرقالترین ، که چی کاتی باشیش نه دهن به قورځان .. د دوستی خوشه ویستم (کاک نه دیب) نه دازیار بوو له دهن گای فریا که وتنی ئیسلامی جیهانی له شاری دهوک ، چه ند سالیکی له مه و بهر به یانیه کیان له خه وه نه ستایه وه و گیانی سپارد به خوا ، دیاره کوچکردنی زور کاری تیگردین ، به لام نه وهی که ئیمه نه مانده زانی له باره یه وه و زور بوځمان بوو به دهرس نه وه بوو که هاوسه ره که ی پاش وه فاتی وتی : په حمه تی له وه ته ی من ناسیومه و بوومه ته هاوسه ری ، زیاتر له بیست ساله پینچ فره زه به جه ماعت نویژی ده کردو و هه موو شه ویک پیښ نویژی به یانی شه ونویژی ده کردو و پوژی سی جزم قورځانیشی ده خویند ..

(نه مه بیجگه له وهی که ئیمه نه مان دی پیاویکی رووخوش وره وشت بهرزو خیره ومه ند بوو ، خوی گه وره به به هه شتی بهرین شادی بکات)

۲- دایکی سه عد ژنیکی نابینایه و ته مه نی حه فتا ساله و ، خه لکی نه سکه ندریه ی ولاتی میسره و ، هه موو قورځانی له به ره و به حه وت (قراءه) ده خوینی و ده ماو دم قورځانی له ما موستا که یه وه و هرگرتووه و به بیست و سی ما موستا ده گاته وه سهر پیغه مبه ر (ص) ..

پوژانه قوتابی له هه موو جیهانی ئیسلامه وه سهر دانی ده که ن و قورځانیان فیرده کات وله سهرده ستیا ئیجازه وهرده گرن ..

یه‌کی له قوتابیه‌کانی که نابینا ده‌بی و پینچ سال قورئانی فی‌رده‌کات ، داوای
لیده‌کات که شووی پی بکات و به‌مه‌ش خیزانیک پی‌که‌وه ده‌نین که هرچه‌ند
نابینان ، بو سی سال به‌یه‌که‌وه له خزمه‌تی نووری قورئاندا ده‌بن ..

پیاوه‌که‌ش ئه‌وه حه‌وت ساله ئه‌م دنیا فانیه‌ی به‌جیه‌یشتووه و دایکی سه‌عد
به‌ته‌نها هر خه‌ریکه‌و ره‌حه‌مه‌تی خویان لیبت ..

(به‌رنامه‌ی الحیاة حلوة / جاسم المطوع) ۲۰۰۳/۴/۳۰ .. که‌نالی / اقرا ...

ویستگه‌ی قورئانی

۱- ئه‌وه‌ی له ژیاندا پی‌ویست بی‌ت قورئان باسی کردووه و تیشکی خستوته
سه‌ر هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمویت (مافرطنا فی الکتاب من شیء) الانعام ۳۸ و (ونزلنا
اليك الكتاب تبیاناً لكل شیء وهدى ورحمةً لبشری للمسلمین) النحل ۸۹

جا بو‌یه هه‌رکه‌س به‌ویژدانه‌وه سه‌یری بکات ، دان ده‌نیت به‌وه‌دا که‌ئهم قورئانه
له‌لایه‌ن خواوه‌ نی‌ردراوه ، بیانی یه‌ک ده‌لی : ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌ چۆله‌وانی و
بیابانی‌کی‌شدا بدو‌زیته‌وه ، ئه‌وه‌ی بی‌خوینیته‌وه ده‌زانیت فه‌رمووده‌ی خوايه ..

هه‌روه‌ها (نبیا ابوت) ژنه ماموستانی دیراساتی سامی له‌ زانکو‌ی (الملكة) له
کالیفورنیا ده‌لیت : قورئان ناوه‌روکی هه‌رچی بی‌ت ده‌ستکردی مرو‌ف نیه ، جا
ئه‌گه‌ر نکو‌لی بکه‌ین له‌وه‌ی که له‌ خواوه‌یه ، ئه‌وه مانای وایه محمدمان به‌ خوا
داناوه ... ل ۲۲ / کیف نتعامل مع القران العظیم / القرضاوی ..

۲- قورئان تاقه په‌راوی ئاسمانی‌یه که که‌س نه‌یتوانیوه ده‌ستکاری بکات و
ته‌نانه‌ت نوسخه‌ی قورئانی زه‌مانی هه‌زه‌تی عوسمان ماوه ، یه‌کی‌کیان له‌ (دار
الکتب) ی شاری لینینگراد بوو ، پاشان گواسترایه‌وه بو به‌ریتانیاو ، یه‌کی‌کی
تریان له‌ شاری طاشقندی پایته‌ختی اوزبکستانه و تائه‌مه‌روش پارێزراوه ، جا
ئه‌گه‌ر به‌راوردی بکه‌ین له‌گه‌ل قورئانیکی به‌رده‌ستماندا هیچ جیاوازی‌یه‌کی تیا
نابینن .. چونکه خوا په‌یمانی داوه بی‌پاریزیت (انا نحن نزلنا الذکر وانا له

لحافظون) الحجر ٩/ ، له کاتی کدا ته ورات پاش سه دان سال له کوچی دوايي
 چه زړه تی موسا نووسرایه وه و بهر د و امیش تا شه مړو دهستکاری کړاوه و شتی
 وای تیا به له بی شه د ه بی بهرام بهر پیغه مبه ران سهر سپی دهکات !! ته نانه ت
 هندی له روښن بیرانی خوړناو داویان کړدووه که له قوتا بخانه کانا
 نه خوینریت ..

وه پاش لیکو لینه وه د هر که تووه که له سی په پراوه وه و هر گیراوه (١- نشید
 اخنا تون ٢- حکم امینوبی ٣- قانون حمورابی) ..

ئینجیلیش به هه مان شیوه ، دواي ماو هیه کی زوړ نووسرایه وه و دواي سی سهد
 سال زیاتر له هفتا ئنجیل چواریان هه لېژارد ، به مهرجی شه و چواره که س
 پیشت ر ئیعترافی پیښه ده کړدن و به زوړی کار به دهست و به ئاگرو به ئاسن
 فهر زیان کړد به سهر خه لکدا ... ل/٣٠ هه مان سهر چاوه ..

٣- قورئان ئاسان کړاوه بوخویندن و تیگه یشتن (ولقد یسرنا القرآن للذکر فهل
 من مدکر) القمر/١٧

ته ورات و ئینجیل ته نانه ت زانا ئاینیه کانیشیان له بهریان نیه ، که چی قورئان به
 ملیونه ها که س به پیاو و ئافردت و پیرو گه نج و مناله وه له بهریانو نه که هر
 نه وانه ی که عهره بی ده زانن به لکو نه وانه ش که نایزانن به جوړیک ده یخوینن هر
 ده لئی کاسیتن و قورئانیا ن له سهر تو مار کړاوه ..

ماموستا قرضاوی ده لی من له ده سالی دا هه موو قورئانم له بهر کړدو ، له م
 سالانه ی دوا ی شدا منالیکي به نگلادیشی نو سالم بیني که هه موو قورئانی
 به چاکی له بهر بوو ..

هه روه ها له سالی ١٩٩٨ دا محمد حسین طباطبائی ته مه ن هوت سالم بیني
 که به بی شه و هی ناوی خو ی بزانی به عهره بی هه موو قورئانی به چاکی له بهر بوو
 جا نه که هر موسلمان به لکو یه کیکی وه که زه عیمی سیاسی قیبتی (مکرم عبید)

له میسر ئایه تی زۆری له بهر کردبوو له وتارهکانیدا به شانازیوه به کاری دهینا.....

ههروه ها ئه دبیبی گهره ی قیبتی (دکتور نظمی لوقا) ش به هه مان شیوه بوو ، ههروه ک خۆی ئاماژه ی پێدهکات له سه ره تای په راوه کهیدا (محمد الرساله والرسول) !!! ل. ۱۳۲/هه مان سه رچاوه ..

۴- ئه وانه ی ئه هلی قورئان ئه وانه ئه هلی خوان چه زه رت -ص- ده فه رمویت (اهل القران هم اهل الله وخاصته) احمد/ ههروه ها له گه ل فریشه به پێزه پایه به رزه کاندان ، وه نه وه ش که ده یخوینی و به گران فیتری ده بی و بو ی له بهر ده کړیت دوو قات پاداشتی بو هیه ، چه زه رت ده فه رمویت (الماهر بالقران مع السقره الکرام البرره والذی یقرأ وهو یشتد علیه له اجران) بخاری

۵- پێغه مبه ر -ص- ره وشتی قورئانی بوو (کان خلقه القران) بو یه ده بی قورئان خوین به پاستی مه شخه لداری قورئان بی و عاتیفی ونه فام نه بی و له گه ل نه فاماندا ، چونکه میراتگری پێغه مبه رانه ، چه زه رت ده فه رمویت : (من قرا القران فقد استدرج النبوة بین جنبيه ، غیر انه لایوحی الیه ، لاینبغی لصاحب القران ان یجد مع من وجد ، ولا یجهل مع من جهل ، وفي جوفه کلام الله) حاکم /

۶- چۆن تا ئاوینه یه ک پاک نه بی و خۆتی تیا نابینی به چاکی ، هه روا دل و نیه تیش ئه گه ر پاک نه بن سوود له قورئان وه رنا گرت ، بو یه بو و رد بوونه وه له قورئان ده بی دل و ده روونمان پاک بکه ی نه وه ته وه بکه ی و خو مان بپاریزین له نه خوشیه ده روونیه کان ، وه ک لووت به رزی له ئاستی هه قدا ..

قزئان ده فه رمویت : (تبصرة و ذکرى لكل عبد منيب) ق / ۸ (وما ی تذکر الا من ینیب) غافر / ۱۳ (ساصر ف عن آیاتی الذین یتکبرون فی الارض بغیر الحق) الاعراف / ۱۴۶ ..

۷=ئەو دىلەى پاك بىت لە قورئان تىرنا بىت ،حەزەرتى عوسمان دەلىت : (لو طهرت القلوب لم تشبع من قراءة القرآن) .

۸= قورئان خوین ئەبى خوى رابىنى و بزانى كە ئەوہى دەىخوینى فەرمودەى خواىەو وەك ئەوہ وایە خوا لەگەلى بدویت ، پىاو باشىك دەلىت :قورئانم دەخویندو چىژم لیوہرنەئەگرت ، تا ئەو كاتەى خویندم ھەروەك لەدەمى موبارەكى حەزەتەوہ وەرى بگرم ، پاشان دەمخویند ھەروەك گویم لیبىت جوبرائىل بو پیغەمبەرى بخوینىت ، ئنجا گەیشتمە ئەوہى كە ھەستم دەكرد كە خوى گەورە بەم قورئانە لەگەل من دەدویت . ئنجا وام لیھات كە چىژ لە قورئان وەربگرم و ھەردەم لە خەمەتیدا بم ..

ئىمام جەعفەرى صادق دەلىت : ((بەخوا ، خوى گەورە خوى پىشانى بەندەكانى داوہ لە فەرمودەكەیدا (قورئان) ،بەلام نایبینن)) ل/ ۱۸۱/ ھەمان سەرچاوہ ..

۹= حەزەت -ص- دەژیا لەگەل قورئاندا ، بۆیە ئەگەر ئایەتیکى پەحمەتى بخویندایە ، داواى پەحمەتى خوى دەكردو ، ئەگەر ئایەتیکى عەزابى بخویندایە پەناى دەگرت بە خواو ، ئەگەر (سبح اسم ربك الاعلى) بخویندایە ، دەیفەرموو : سبحان ربى الاعلى ..

۱۰= ئوسەیدى كورپى حوضە ىر سورەتى كەھفى دەخویند ، مایینەكەشى لەولایەوہ بە دوو گوريس بەسترا بوو ، پەلە ھەورىك دائەبەزىتە سەرىو بە دەوریا دەخولیتەوہ ، مایینەكەى كە ئەمە دەبینى سلى لیدەكات وەلەسلەمیتەوہ ، بۆبەیانى بو حەزەرتى گىراپەوہ ، ئەویش فەرمووى : ئەوہ ئارامىو سەكىنەت و فریشتە بووہ لە بەر قورئانەكە دابەزیوہ (بخارى).

قورئان موعجيزه يه

له پيش هزره تدا (ص) پيغه مبه ران سه لامى خويان ليبيت بوگه ليكي تايهت و كاتيكي ديارى كراو ده نيردران و موعجيزاتييان به پي عه قلى خه لكى نهو سهرده مانه و شتى به رچاوو كاتى بوون و نه وهى لهو كاته دا بيدايه حوجه بوو له سهرى ..

خه لكانى زه مانى هزره تيش (ص) وهك زه مانى پيشوو هزيان به موعجيزاتى ماددى و به رجه سته ده كرد و پيويستيش بوو ، بويه په روه رديگار به ميهره بانى خوئى لهو جوړه موعجيزانه ي پيشان دان ، تاحوجه بيت به سهر نهو كه سانه وه كه لهو كاته دا ديانبيني ..

بوئموونه له پيش پيغه مبه ريدا ، مه سهره له گهل هزره تدا چوو بو بازرگانى بو خه ديجه ، له ريگا تيبينى ده كرد هور سيهر دهكات بو هزرهت ، به لايه وه سهر بوو ، جابوئنه وهى دنياييت كه نه مه بو نه وه به هزرهتى دهوت باتوزيك رابكه ين و پيشبركى بكه ين ، كاتيك راشيان ده كرد هوره كه ههر به سهر سهره وه ده مايه وه ، جا كه گه رانه وه نه مه ي بوخه ديجه گيرايه وه ..

له كاتى پيغه مبه ريشدا له غه زايه كدا به هه موو سوپاكه توزيك ئاويان پيمابوو له مه نجه ليكا و هزرهت دهستى موباره كى تيخست و هه ندئى دوعاى كرد ، نيتر هاوه لان بينيان كه ئاو له نيوان په نجه كانيه وه دهرده چيئ و هه موو سوپاكه دهستونيزيان گرت و به شى پيويست ئاويان برد ..

نه مه بيجه كه وهى كه هزرهت هه ندئى شتى دهفرموو ، پاش ماوه يكي كورت يان دريژ وهك پوژى پووناك دههاتنه دى .. بو نمونه :

له غه زاي ته بوكدا له ناوچه ي ته بوك كه وشكوبرنگ و بئ سه وزايى بوو هاوه لان شپرز بوون بو ئاو ، هزرهت (ص) هاته سهر بيرى كى بئ ئاوو دهستى

موباره کی تیخستو هندی دوعای خویندو ئاو سهری کرد ، هاوه لآن تیر ئاو بوون .. ئنجا چه زهت (ص) به موعازی کوپی چه به لی فهرموو ﴿یوشک یا معاذ ان طالت بك حیاة ان ترى ماها هنا قد ملیء جنانا﴾ موسلیم .. واته : نه گهر ته مهنت دریژ بیّت ، ئهی موعاز ، ئهم ناوچه یه ده بینی که پرپووه له باخ و بیستان و سه وزایی ..

ئیستا دیراسه کراوه له لایه ن زانا جیولۆجیه کانه وه که زۆرتن ئاوی کوپووه له هه موو نیوه دورگه ی عه ره بدا وا له ژیر ناوچه ی ته بوک داو ، سوودی لیوهر گه راوه ئیستا ده بینی که پرپووه له باخ و بیستان و سه وزایی ، به جوړیک که گول و میوه ی هه مه جوړ ده نێرن بو و لات ه ئه و روپی ه کان ..

ههروه ها چه زهت (ص) هه والیدا که نیوه دورگه ی عه ره ب و میسرو قوسته نتینی ه وپوما فه تح ده کرین ، هه موویان ها توونه ته دی و ته نها پوما ماوه ، که دیاره ئه ویش دینه دی وه ک ئه وانی تر ، ئیتر به جهنگ بیّت یان به ناشتی له پێی بانگه وازه و چه ک ﴿وما یطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی﴾ .. موعجیزه ی هه تاهه تایى چه زه تیش (ص) که حوججه یه له سه ره به ره ی ئاده می تا قیامهت قورئانه ، که هه رچی به بی ده مار گه ی و ، به ویزدان ه وه بیخوینیّت دل و دهروونی ده هه ژینی و که مه ندکیشی ده کات به ره وه هه ق و پرستی ..

موسلمان بوونی خیزانیکی جووله که

(یوسف کوهین) ی ته مه ن سی وشه ش سال شوینکه وتوی بزوتنه وه ی شاسی جووله که بوو له ئیسرائیل ، له پێی ئینته رنیته وه گفتوگو ی کرد له گه ل زانایه کی موسلماندا و پاش لیکۆلینه وه ی زۆر خو ی و ژنه که ی و چوار مناله که ی موسلمان بوون له سال ی ۲۰۰۱ داو بوو به ن به ده نگوباسی سه ر لا په ره ی پوژنامه کانی ئیسرائیل و هه ر یه که یان له گو شه یه که وه قسه یان لیده کرد ..

ناوبراو ناوی خوږې ګوږې بڼې یوسف خهتاب و لوڼای هاسهریشی جلوبه‌رگی
 ئیسلامی پوښی ومالیان ګواسته‌وه له (نتیفوت) ه‌وه بڼ‌دی (طور) له
 قودسی پوښ‌ه‌لات و مثله‌کانیشیان هاوینان به‌شداری ده‌کن له و ده‌وراتانه‌ی
 که بزووتنه‌وه‌ی ه‌ماس ده‌یکه‌نه‌وه .. ئینته‌رنیټ - پی‌ګه‌ی الاسلام الیوم
 .. ۲۰۰۲/۸/۱۵

موسلمان بوونی قه‌شه نیبراهیم فلوریس

ناوبراو له‌سالی ۱۹۱۹ ز دا له‌ئسکه‌نده‌ری‌یه‌ی میسر له‌خیزانیکې ګاور
 له‌دایک بووه‌وله‌سالی ۱۹۴۸ ز دا زانکو‌ته‌واو ده‌کات و چوار سال‌خه‌ریکې
 مژده‌دان ده‌بیټ له‌ناو موسلمانانداو ه‌ولې زوړئ‌ه‌دات بڼ‌ساردکرده‌ویان له
 ئیسلام و ئنجا نامه‌ی ماجستی‌ره‌که‌ی ده‌نوسې به‌ناوی (کیف ندمر الاسلام
 بالمسلمین) ..

له‌ګه‌ل‌ئو ه‌ه‌موو دوژمنایه‌ته‌ی بڼ‌ئیسلام ، ناوبراو له‌سالی ۱۹۵۵ دا ګوښی
 له‌ئایه‌تی ﴿ قل اوحى الى انه استمع نفر من الجن فقالوا انا سمعنا قرانا
 عجا ، يهدي الى الرشدا فامنا به .. ﴾ ده‌بیټ و ئه‌دا له‌دلی و ه‌ه‌ر که
 ده‌چیت‌ه‌و ماله‌وه و سه‌یری سوره‌تی (الجن) ده‌کات و چه‌ند جاریک
 ده‌یخوینیت و ئنجا ده‌ګه‌رپټ به‌دوای ئه‌و مژدانه‌ی که دراوڼ به‌هاتنی محمد
 (ص) له‌ته‌ورات و ئینجیلدا ، وه‌ک ئه‌وه‌ی که له‌ته‌وراتدا (سفر اشعيا اصحاب ۷۹
) که ده‌لټ : (او یرفع الكتاب لمن لا یعرف القراءة ولا الكتابة ویقول له اقرا
 ، یقول ما انا بقاریء)

واته : (ئه‌وه‌ی که ناخوینې و ناووسیت و په‌راوه‌که‌ی بڼ‌دیت و پیی ده‌وتریت
 بخوینه ، ده‌لټ خوینده‌وار نیم) ه‌روه‌ک له‌ئینجیلی یو‌حه‌ناشدا ه‌اتووه
 (اصحاب ۱۴) (انا اصلی الى الله لیعطیکم معزیا اخر لیمکث معکم الى الابد

روح الحق) واته : (حه زهرتی عیسا فه رموی من ده پاریمه وه له خوا که پیغه مبه ریکی ترتان بۆیت و، له گه لتان بمینیته وه بۆ هتا هتایی) .

دیاره ئه و مژدانه هه مووی ناماژیه بۆ هاتنی هه زهت (ص) .. سه ره نجام ئیبراهیم موسلمان بوو ، هه رچه ند تووشی چه ره سه ره یی زۆره ات ، کوئی نه داو بووه بانگخوایکی چاک بوئیسلا م وخه لکیکی زۆر له سه له ده ستیا موسلمان بوون ، بۆنموونه له سالی ۱۹۷۹ دا سیانزه قه شه ی سوډان له سه ره ده ستیا موسلمان بوون و که وتنه بانگه واز کردن له خوڤئاوای سوډان داو ئه وانیش به هه زاران بته ره ست له سه ره ده ستیاندا موسلمان بوون (ئینته رنیت) ..

ئاواته که ت هاته دی

دکتۆر علی زانایه کی بیرکاری یه له سه ویدیو خاوه نی په راوی (رواد علم الصیدله) و (رواد علم الطب) و (رواد علم الکیمیا) و په راوی تره ده لیت : له ئه مریکا ده مخویند ، روژیک دکتۆر تۆماس له گه ل پاگری کوئیزه که ماندا هات و موحازه ره یه کی بوډاین له سه ره میژووی زانسته کان و ، باسی قوناغه کانی پیشکه وتنی زانستی کرد و که گه یشته سه ده ی هه وتی زایینی په راندی ، منیش پرسیارم لی کرد که بۆچی باسی پوئی موسلمانانی نه کرد ، (پاگری کوئیزه که مان پرسیاره که می پی ناخو ش بوو) .. ئه ویش وتی راسته موسلمانان پوئیکی گه وه ریان بینوه له به ره و پیش بردنی زانستدا ..

له داوی ئه وه وه بیست سال دوستی یه ک بووین و هه ره و بووه سه ره په رشتیاری نامه ی ماجستیرو دکتۆراکه م ..

زۆر جار گفت وگۆمان ده کرد له سه ره پوئی موسلمانان له میژوودا و ئه مووت : ئه وه ته موسلمانان له ئه نده لوس دا هی نه ری توپ بوون و له زۆر بواری تریشدا دا هی نانیان کردوه ، خوژگه موسلمان ببویتیاه ..

من گه پرامه وه ولاتی خوّم و پوژنیک کچه که ی له ئەمریکا وه تەلهفونی بو کردم و ههوالی دامی که باوکی مردوو وه ، وتی : هەرچی کارتی هه بووبی لای باوکم حەزم کردوو و ئاگاداری بکەم .. بەلام ئەوهی سەیره لەسەر کارته که ی تو نووسراوه (دکتۆر علی ئاواته کهت هاته دی) ... ئیتر له خوشیدا فرمیسک هات به چاو مداو زۆر سوپاسی خوام کرد که به موسلمانای له دنیا دەرچوووه ..

شایانی باسه دکتۆر علی ئەوهنده بلیمهت و زیره که له بواری بیرکاریدا ، سالانه که له یابان مه ته لیکی بیرکاری دانهین و جائیزه بو براوه دیاری ده کهن ، هه میشه مه رجیکیشی بو دانهین که نابو دکتۆر علی به شداری بکات چونکه به دانیایی هه موو سالیك ئەو براوه ده بیئت ..

مامۆستای مەرۆشایه تی

ئەم قورئانه په پراویکی بۆ وینهیه له جیهان دا و ، بانگخوازی به ئەمهك و ماندوو نه ناسی دهوی که به ژیری و به دانایی بیگه ینیئت ، قورئان هه روا نه درایه دهست مەرۆه بیخوینیته وه ، به لکو مامۆستایه کیشی له گه ل نارد که به و په پراوه په روه دهیان بکات و به په وشتی جوانی سه رمه شق بیئت بۆیان

حه زهت (ص) له نه فسیه تی به رامبه رهکانی تی ده گه یشت و هه رکهس به پی ی خۆی مامه له ی له گه لدا ده کرد

کاتیك حه زهت (ص) و موسلمانان قوربانیان پیش خو یان داو هاتن به ره و مه کهه (عومره) بکهن ، قوربه یش نا پازی بوون و نوینه ریان نارد بو دانوستان له گه ل حه زهتدا ..

یهکی لهوانه ی هاتن له خیلای (کنانه) بوو ، ناوی (حلیس) ی کوپی (علقمه) بوو ، حه زهت (ص) که له دووره وه بینی ، به هاوه لانی فه رموو : ئەوه فلان کهسه له خیلایکه زۆر حه زیان له وشتره ، وشترهکانی قوربانای به ره و و پووی

بەرن و نیشانی بدەن ، نیشانیاندا و بەدەنگی بەرز (لبيك اللهم لييك) يان دەوت، كە حلیس ئەو حالەى بینى وتى (سبحان الله) هیچ مانای نیه نەهیلریت بچنە بەیتەو ، دواى گفتو گو گەپرایەو لای قورەیش و وتى پیم باشە پى یان لی نەگرن ، بەقسەیان نەکرد .

(عروه) ی کوپى (مسعود) ی (ثقفى) یش هات ، حەزەرت (ص) دانوستانی لەگەل کردو ، (عروه) ووتى : (محمد) چۆن مروڤ کەس و کارى خۆى پێشە کیش دەکات ، ئایا پێش خۆت بیستووتە هیچ کەسیک خزم و خۆیشى خۆى پابمالیت ؟ خۆ ئەگەر ئەوى تریشیان بى وەلاهی من کۆمەلیک دەموچاوو هەرچى و پەرچى دەبینم لە پشتەوێن هەر کە لیت قەوما پادەکەن و بى کەس دەمینیتەو ، ئەبۆبەکر هەلیدایەو ووتى : قور بەسەر عەقلى تۆ و (لات) یش ، ئیمە هەلیدیین و پادەکەین !!...

لە ماوەى مانەویدا حەزەرت دەستنوێژیکى لەبەر چاوى شت ، عروه بەچاوى خۆى بینى کە چۆن دلۆپى ئاوى دەستنوێژکەى نەدەکەوتە سەر زەوى و هاوێلان بۆ موبارەكى دەیان برد و دەیانھینا بەدەم و چاو و لەشیاندا (ئەمەش بۆئەوێ بۆى بسەلمینى کە موسلمانان چۆن لە خزمەت حەزەرتدا (ص) ..

کاتى گەپرایەو ، بە قورەیشى وت : بە خوا من چووم بۆ لای پادشاکان و ، قەیسەر و کیسرى و نەجاشیم بینو ، کەسم نەدیوێ هاوێلەکانى ئاوا پێزى لیبگرن و بە گەورە سەیری بکەن ، پى یان بدەن با عومرەى خۆیان بکەن ... بە قسەى ئەمیشیان نەکرد ...

ئنجا (مکرز بن حفص) هات ، حەزەرت هەر کە لە دوورە وە بینى فەرمووى ئەو (مکرز) ه پیاویکی فاجرە ئەمیش سوودی نەبوو ...

ئىنجا قورەيش (سەيلى كۆپى عمرو) ى نارد تا سولج بكات و پەيماننامە يەك
بەرھەم بەيئى، ھەر كە لە دورەو دەركەوت، ھەزرىت گەشېن بوو فەرمووى
ئەم پىاۋە ھات كار ئاسانئىتان بۆ بكات، مادامەكى ئەمەيان ناردىت كەواتە
قورەيش سولجى پىخۆشە ... (ھەرواش دەرچوو).

كە رېكەوتن ... يەككى لە بەندەكانى پەيماننامە كەش ئەو بوو، ئەگەر (پىئاويك)
لە مەككە ھەت بۆ مەدىنە ھەزرىت (ص) تەسلىمى بكاتەو، ئەگەر لە
مەدىنەو چوو وە بۆ مەككە ئەوان تەسلىمى نەكەنەو، لەو كاتەدا، (ئەبو
جەندەل كۆپى سۈھەيل) كە لە مۇسلمانە چەوساۋەكانى مەككە بوو پراي كىرد
بوو، ھەت بۆلای ھەزرىت، سۈھەيلى باۋكى وتى
: كەواتە ئەيىبەمەو، ئىمە ئىستاپەيمانمان بەست .. ئەبو جەندەل، وتى :
مۇسلمانان چۆن بگەرېمەو، و، تۈۋشى فەيتنەم بكن و سزام بەدن ھەزرىت
(ص) فەرمووى : (ئەبو جەندەل) ئارام بگرە و چاۋەروانى پاداشتى خوا بە،
خوا يار بىت خۋاى گەرە چارەسەرىك بۆ تۆ و ھارپىكانت دەدۆزىتەو، ئىمە
تازە پەيمانمان داۋە نابى پەيمان شكىنى بكەين ... بەھەر حال ئەبو جەندەل
پۇيشتەو و پازى بوو بە فەرمانى ھەزرىت ..

(زۆر كەسى وا ھەيە بەرگەي موقفى وا ناگرىت و، لە دىن وەردەگەر!)
دواتر، ئەبو جەندەل و چەند صحابە يەككى تىرپايان كىرد لە مەككە و كۆمەللىكى
چەكداريان دروستكرد لاي دەرياي سوور و پەلامارى قافلەي قورەيشيان دەدا،
تا قورەيش ناچار بوو خۆى ئەو بەندە ھەلوەشىئىتەو ..

لە فەتھى مەككە دا سۈھەيل چارى نەما و ويستى مۇسلمان بىت، بەلام لە
كىردەوەكانى پابردووى دەرەسا، بۆيە كۆرەكەي نارد بۆلای ھەزرىت (ص) كە
پرسىياري بۆ بكات ئەويش فەرمووى : دەتوانىت بىت مۇسلمان بى و ھىچى

لټاکهين .. ئنجا حەزەت بە ھاوہ لانی فەرموو : کە سوھەیل ھات کەس
 سەیری نەکات ، ئەمەش بو ټوہی تەریق نەبیٹەوہو دلی هیچ نەکات ..
 ئنجا کاتیځ ھات ھاوہ لانی ھەموو سەریان داخست و سەیریان نەکرد ، جا
 بەراستی ئەمە ټوہپەری دلراگرتن و حسابکردنە بو ټیریندارنە بوونی ھەستی
 بەرامبەر ..

جا ھەروەک پیاو باشیځ دەفرمویت : ئای چ دینیځە ټەگەر پیاوی ھەبیٹ کاری
 بو ټیکات ..

بەلی بانگخوازی بە ئەمەک و خواناس و دلسۆزی ماندوونەناس دەتوانیٹ
 خەزەتی باش پیځشکەش بکات و ببیٹە مایە سەرفرازی دنیاو قیامەتی خوئی
 و خەلکی ..

لە کوتاییدا لە خواي گەورە دەپارپیځنەوہ ھەروەک حەزەت (ص)، کە
 خۆشەویستی خوئی و ھەموو ټوشتانەمان بداتی کە خۆشەویستی یەکە
 سوودی ھەیە بۆمان لای خوا، وە دەپارپیځنەوہ ئی کە ھەر شتیځی دایځی
 کە حەزی پی ټەکەین و خۆشمان دەویت، ببیٹە ھیزو تواناو ھاندەرمان بو ټوہ
 شتانە ی کە خوا خۆشی دەوین، وە ھەر شتیځی نە دایځی لەوہی کە حەزی
 پی ټەکەین و خۆشمان دەوی بیځا بە دەست بەتالی بۆمان تا خەریکی ټوہ شتانە
 بین کە ټوہ حەزی پی ټەکات و خۆشی دەوین.

(اللهم ارزقني حبك وحب من ينفعني حبه عندك ، اللهم ما رزقتني مما احب
 فاجعله قوة لي فيما تحب، اللهم وما زويت عني مما احب فاجعله فراغا لي فيما
 تحب) الترمذی (٣٤١٣) .. تا بە یځگە یشتنەوہ یەکی تر بەو خوا یەتان دەسپیځین کە
 سپاردە زایە ناکات .. ھەر شادو سەر فرازو دروست بن ..

سەرچاوه كان

- ۱= ته فسیری ئاسان - ماموستا بورهان محمد ئەمین
- ۲= التاج الجامع للاصول فی احادیث الرسول / وه رگی پرائی ماموستا نوری فارس
- ۳= قواعد التدبر الامثل لکتاب الله عزوجل / عبدالرحمان الميدانی
- ۴= تيجان البيان فی مشکلات القرآن / الخطيب محمد امين العمري / تحقيق / حسن الرزو
- ۵= بلاغة الكلمة فی التعبير القرانی / د. فاضل السامرائی
- ۶= لمسات بيانية فی نصوص من التنزيل / د. فاضل السامرائی
- ۷= كيف نتعامل مع القرآن العظيم / د. يوسف القرضاوی
- ۸= مجلة الاعجاز ... ۹= گوڤاری هه یف
- ۱۰= گولای سهر مؤر / موباره کفوری

ناوہ پوک

۱	پیشہ کی
۲	بنہ ماکانی تیگہ یشتنی قورئان
۹۸	بازگانیکى پر خیر
۱۰۱	قورئان خوینی بۆن خوش
۱۰۲	ہیمہ ت بہرزان
۱۰۳	ویستگہ ی قورئانی
۱۰۷	قورئان موعجزہ یہ
۱۱۱	ماموستای مرقایہ تی
۱۱۵	سہرچاوہ کان